

Núm. 483 - ANY XLI - Maig 2004

**INFORMATIU D'AGRAMUNT
I DE LA RIBERA DEL SIÓ**

Des del 9 de maig i fins al 20 de juny, es pot veure a l'Espai una exposició de Jordi Isern. Una mostra que es va inaugurar amb l'assistència del propi artista amb la companyia de Josep Guinovart.

És una primavera atípica, amb molta pluja i temperatures per sota del normal. Cada vegada més, es constata que les estacions de transició, primavera i tardor, són més curtes.

Després de mesos de treballs, amb les corresponents retencions de trànsit, s'han acabat les obres de millora de la carretera de Tàrrega. Essencialment s'ha renovat el ferm, però no s'ha actuat en la perillosa corba de Claravalls, amb nul·la visibilitat i canvi de rasant.

Tres professors de l'institut Ribera del Sió, Pepita Sarramona, Manel Martínez i Miriam Escolà, es van desplaçar fins a la localitat lituana de Kedainia per participar en el programa Comenius que patrocina la Unió Europea. L'estada coincidirà amb l'entrada de Lituània a la UE, el que significà un al·licient afegit.

Pagesos i menestrals van celebrar la festivitat de Sant Isidre amb la tradicional desfilada. Aquest any la jornada patronal de la pagesia es va escaure en dissabte, dia de la setmana que des de fa anys tenen lloc els actes que organitza la societat que agrupa els pagesos agraruntins.

L'associació de Dones Esbarjo va celebrar, el dissabte dia 8 de maig, un homenatge a les seves associades amb més de 75 anys. Una missa, una recepció a l'Ajuntament i un dinar de germanor, va ser el programa d'actes.

Núm. 483
Any XLI
Maig 2004

Redactors:

Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Bernaus,
Ricard Bertran, Jaume Cots,
Ramon Creus, Montse Guerrero,
Deudat Pont, Paulí Ribera
i Rosa Maria Sera.

Responsable pàgina web:

Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Diputació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Òfset Barnola

Redacció i Administració:

C/. Ensenyament, 17
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 26,00 €
Número solt: 2,35 €

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56

www.revistasio.info
redaccio@revistasio.info

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

ESTIMATS LECTORS

Fòrum: "Reunió pública per discutir assumptes d'interès social, cultural... en la qual els assistents intervenen en la discussió".

Quin muntatge s'han empescat els barcelonins amb això del Fòrum de les Cultures. Malgrat se celebri al nostre Cap i Casal, o precisament per això, tots els catalans estem, vulguem o no, immersos mediàticament en aquest esdeveniment. Els agramuntins, a més, també hi estem una mica "integrats" perquè el nostre municipi hi està adherit, com indiquen els cartells que hi ha a alguna entrada de la Vila. Per això, el dia 30 de maig, hi ha un viatge organitzat per anar a visitar les instal·lacions del recinte i participar en algun acte.

Els programes de col·laboració que s'han presentat des de Ca la Vila, tenen com a finalitat ajudar la integració dels immigrants a través de la llengua, es fan classes de català, i les feines de la llar com cuinar i cosir. Ens dona la sensació que no hi ha pas massa concurrència, tenint en compte el cens d'immigrants que tenim a casa nostra que ja supera el 10 per cent dels residents.

El que sí segurament tindrà èxit és l'excursió a Barcelona, perquè després de sentir-ne a parlar tant i de veure'l per la tele, qui no en té ganes de visitar aquelles mastodòntiques instal·lacions? Però no creiem que l'interès dels agramuntins vagi més enllà d'això. Desenganyem-nos tot aquest muntatge és una idea dels barcelonins per fer créixer la ciutat. La resta dels catalans, santa innocència, el que fem és col·laborar en aquest objectiu que a ells, segur, els anirà molt bé.

De totes maneres em sembla que la majoria dels catalans, entre els quals m'hi incloc, són una mica escèptics sobre aquest Fòrum. A mi el que m'agradaria és participar en un fòrum de les cultures a nivell local. Un fòrum on es parlés de temes del nostre interès més immediat: de la cultura, de l'urbanisme, de les festes, de la immigració... No s'hi val a omplir-se la boca convidant al diàleg, a l'entesa, a la participació,... si no s'obren mecanismes de diàleg i participació. I, especialment, el que és molt més greu, si en lloc d'obrir-ne de nous es tanquen, o es deixen morir, els que hi ha.

Afectuosament,

Bernat Jofre

Agramunt, maig de 2004

PORTADA:

Les continuades pluges que cauen des de la tardor, han convertit el nostre Sió en un veritable riu. Modest, però amb un cabal d'aigua prou significatiu i persistent que és l'admiració del veïnat. Aquesta abundància d'aigua i el verd esplendorós dels arbres i l'herba, donen al passeig un magnífic aspecte.

(Josep Bertran)

ESTIMATS LECTORS 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Obres a la C-14 5
- Terme municipal de Puigverd 6
- Cartell Fòrum 6
- Pas de vianants 7

EL REPORTATGE

- SIÓ, els darrers quinze anys 9

ENTITATS

La Coral

- Notícies de la Coral 16

Fundació privada Espai Guinovart

- Dia internacional dels museus 18

Escola municipal de música

- Activitats de l'EMMA 19

Agrupament escolta

- Què es cou al CAU? 20

Unió de Botiguers i Industrials

- Assemblea general 21

Associació sardanista «Barretina»

- XIV^è Aplec de la Sardana 21

OPINIÓ

El celobert

- Una altra col·lecció de llibres, si us plau 23

Gent, fets, coses...

- Roses, llibres i... dracs 25

L'acudit d'en Creus 25

Els lectors escriuen

- Adhesions a la revista SIÓ 26
- A Cine Club Riella 29
- Excursió al naixement del riu Sió 29
- Aniversari de Sió 30
- Carta a l'equip de govern municipal 30
- Hi serem a temps? 31

ESPECIAL SANT JORDI

Certamen literari

- XXVII Certamen Literari de Sant Jordi «Vila d'Agramunt» 33

SOM A RIELLA

Històries

- En Guerau de Go: La coronació del rei 47

CULTURA

Finestra educativa

- Darreres activitats 49
- La responsabilitat en l'educació dels nostres fills 50
- Jornades de primavera 51
- Any Dalí 53

Arquitectura

- La restauració de la font dels safareigs i la revista Sió 54

COL·LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- Migració 57

Coses de la vida

- L'inspector d'hisenda i les sastreries de la Ronda de St. Antoni de Barcelona .. 59

Espurnes

- Reflexions 57

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt 61
- Bàsquet Agramunt Club 62
- Club Handbol Agramunt 64
- Patronat Municipal d'Esports 65

PARTITS POLÍTICS

- 25 anys d'ajuntaments democràtics: la consolidació municipal 66
- La veu de CiU a l'Ajuntament 67

L'AJUNTAMENT INFORMA 68

ALMANAC 72

LLEURE

- Amenitats 73

LA FOTO 74

LA CALAISERA 70

sumari

9 a 15

Joan Puig va realitzar un reportatge sobre els darrers 15 anys de SIÓ i que va llegir en l'acte acadèmic del dia 25 d'abril a l'Ajuntament. Ara el publiquem molt més detallat.

Com ja és habitual des de la seva creació, es publiquen els treballs guanyadors del Certamen Literari de Sant Jordi, acompanyats d'un breu comentari i la relació de tots els premiats.

33 a 45

JOSEP BERTRAN

Acabades les millores de la carretera de Tàrraga.

Obres a la C-14

La Direcció General de Carreteres de la Generalitat ha acabat, finalment, les obres de millora de la carretera C-14 entre Agramunt i Tàrraga. Unes obres que han consistit en la renovació i ampliació del ferm per poder-hi construir vorals en els trams

en què no n'hi havia, concretament en el més proper a la nostra vila i la col·locació de tanques. Les obres es van iniciar a començaments d'hivern; es van interrompre per les boires i, finalment, sembla que aquest mes de maig ja es poden donar per acabades.

S'havia especulat sobre si el projecte contemplava la construcció d'una rotonda a l'entrada de la població. Finalment hem vist que no ha estat així, ni a la cruïlla del polígon ni a la de la carretera d'Almenara i avinguda Catalunya. ►

Terme municipal de Puigverd

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha fallat en contra de la Generalitat i deixa sense efecte el decret que autoritzava la segregació de part del terme municipal de Puigverd d'Agramunt a favor del de Tornabous. La sala del contenciós

administratiu de l'alt tribunal català ha estimat el recurs que va presentar l'Ajuntament de Puigverd l'any 1999 i declara nul el decret del Departament de Governació de la Generalitat, pel que aprovava l'alteració dels dos termes municipals. D'aquesta manera Puigverd recupera les 400 hectàrees que havia perdut en favor de Tornabous, després de tot un procés de reclamació d'aquest Ajuntament que va ser acceptat per la Generalitat.

L'alcalde puigvertà ha manifestat la seva satisfacció pel desenllaç del conflicte "generat per una cacicada de l'alcalde d'aleshores, Manel Ferrer i Profitós, en voler annexionar-se una part del nostre terme", segons ha explicat el Joan Eroles.

L'alcalde puigvertà ha manifestat la seva satisfacció pel desenllaç del conflicte "generat per una cacicada de l'alcalde d'aleshores, Manel Ferrer i Profitós, en voler annexionar-se una part del nostre terme", segons ha explicat el Joan Eroles.

L'alcalde de Puigverd, Joan Eroles.

Cartell Fòrum

Un dels rètols que indica que Agramunt és municipi col·laborador del Fòrum de les Cultures porta enganxat, des de fa setmanes, aquest cartell que alerta contra els productes transgènics. És que el Fòrum pot ser perillós com aquests productes modificats genèticament?

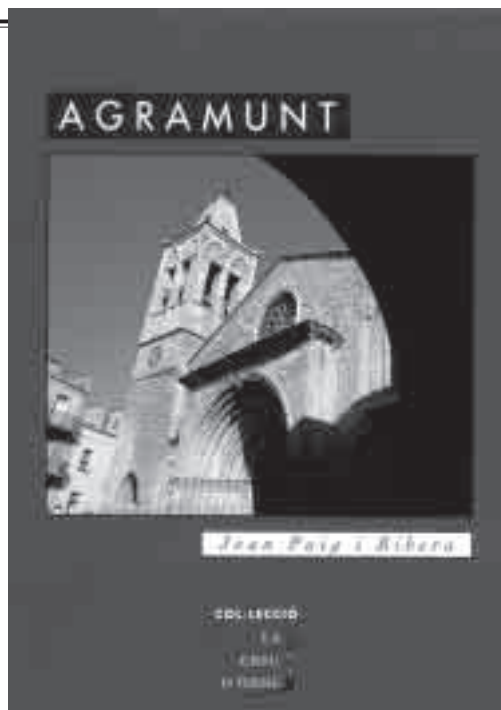
JOSEP BERTRAN

Pas de vianants

Creuar la carretera per algun pas de vianants pot ser tant difícil com fer-ho per aquest de l'avinguda Àngel Guimerà: testos, contenidors, voreres altes i, moltes vegades, vehicles estacionats són barreres que cal salvar.

JOSEP BERTRAN

Presentació del llibre **Agramunt**

Autor: **Joan Puig i Ribera**

Dissabte 29 de maig, a les 8 del vespre,
a la Sala de Plens de l'Ajuntament d'Agramunt

La presentació anirà a càrrec de
Josep Bertran i Puigpinós
Periodista i redactor de Sió

Ajuntament d'Agramunt

Cossetània
EDICIONS

MAPFRE
AUTOMOVILES

Mapfre Agramunt Rosina Zurita i Alcalà

Passeig Nou, n° 2
25310 Agramunt
Telèf: 973 392 565

Preocupat de res

Cal Batistet

PASTISSERIA ■ GRANJA ■
CROISANTERIA ■ CAFETERIA ■

Plaça Vell-plà, 16
Telèfon 973 55 12 30

GUISSONA

Assessoria

D'AGRAMUNT

ASSESSORIA FISCAL,
LABORAL i COMPTABLE
INVERSIONS i ASSEGURANCES

Estudis Nous, 21
Tel. 973 390 631 - Fax 973 392 307
e-mail: josep@assessoria-agramunt.com

pretensats
CUÑAT

pintures

façanes
interiors
esmalts

PRETENSATS CURAT - C/ Capella, 8 - Tel 973 38 01 15 - Agramunt

SIÓ, els darrers 15 anys¹

■ Joan Puig i Ribera

Sembla com si fos ahir que vam celebrar els vint-i-cinc anys de Sió. El pas inexorable del temps ha fet que ens plantem als quaranta com si res. Aquell butlletí municipal de dotze pàgines, majoritàriament escrites en castellà, que va nèixer el 1964 amb la intenció d'informar i donar sortida a les inquietuds culturals i literàries d'alguns agramuntins, no només s'ha mantingut ferm al pas dels dies, sinó que a la vegada s'ha transformat i ha crescut. Els canvis han estat lents, però constants i inexorables talment el creixement d'una persona. D'aquell nadó de fa quaranta anys, poques restes en queden a no ser el nom i tal volta la mateixa raó de ser: la d'informar dels assumptes d'Agramunt i de la Ribera del Sió a amics i convilatans.

Fent una anàlisi dels darrers quinze anys podem copsar com ha estat el creixement i l'evolució a què hem al·ludit. Des d'un punt de vista purament quantitatiu ha tingut un creixement del 78% (la mitjana de pàgines mensuals de 1988 fou de 40, mentre que el 2003 s'arribà a passar les 71)². Això, implica que avui dia hi hagi el doble de pàgines d'informació³, el triple d'opinió⁴, el doble de dedicades a la creació literària⁵ i el doble d'entreteniments⁶. Per altra

part, la informació que ofereix l'actual butlletí és molt més directa i visual, ja que parteix de l'impacte fotogràfic com a primera eina informativa⁷. En tercer lloc podem afirmar que la revista ha esdevingut un espai més obert i plural en permetre un ventall d'opinions molt més ampli i variat.⁸ A poc a poc, un bon nombre d'entitats agramuntines l'han feta seva fins al punt que troben en Sió el mitjà ideal per difondre-hi la pròpia programació i explicar-hi la seva història.⁹ En aquest sentit es pot dir que durant l'any passat hi va haver 42 entitats que hi van publicar escrits¹⁰. Totes aquestes aportacions suposaren una mitjana de 13 entitats per revista, és a dir que en cada número, a més dels escrits habituals de redactors i col·laboradors, n'hi hagué 13 que corresponien a la informació directa facilitada per entitats culturals o cíviques. Val a dir en aquest sentit que juga en favor de Sió l'hàbit adquirit al llarg dels anys consistent en el fet que moltes de les entitats agramuntines escullen una persona que redacti bé perquè faci els escrits dels assumptes propis que volen donar a conèixer als vilatans.

Per fer una anàlisi de la revista durant el període al·ludit, en primer lloc, dividirem el contingut, al marge de la

propaganda, en cinc parts: la informativa, la d'opinió, la cultural, la literària i la d'entreteniment. En segon lloc, tractarem dels aspectes externs, la maquetació, la impressió i el personal de Sió.

La part informativa

Quantitativament aquesta és la part més important. És on s'expliquen les notícies que s'han produït durant el mes. La informació ha tingut des de sempre una atenció considerable al butlletí i durant els darrers quinze anys s'hi ha doblat l'espai. Val a dir que l'aparició "mensual" condiciona les notícies, ja que el lector les rep quan, en ocasions, fa un mes que han succeït; tot i aquest handicap sempre s'ha cregut que és important deixar constància dels petits successos de cada dia, amb la clara consciència que moltes vegades més que "informar" el que es fa és *historiar*.

La part informativa s'elabora a partir de dues vies: per un costat, la de les pàgines escrites pels redactors i col·laboradors; i, per l'altre, la dels escrits que fan arribar les entitats culturals, esportives i cíviques. Pel que fa al primer cas s'ha de parlar de la secció anomenada "*Fets del mes*" confecciona-

¹ En celebrar els 25 anys de la revista, l'historiador Josep Mª Planes va fer una anàlisi de la revista. El propòsit del present escrit és fer-ne la continuació compresa entre el gener de 1989 i el desembre de 2003. En l'acte de celebració del 40è aniversari es llegí un extracte del present escrit.

² A aquestes dades es pot afegir que el creixement de 1975 a 1988 ja havia estat molt espectacular perquè de les 12 pàgines inicials (que es van mantenir durant els primers dotze anys, de 1964 a 1975) s'havia passat a les 40, és a dir que en els tretze anys següents (que coincidí amb l'arribada de la democràcia) es va produir un augment del 233%.

³ Si prenem com a exemples els números de gener de 1989 i de desembre de 2003, veiem que de 14 pàgines es passà a 28.

⁴ En el mateix cas, de poc més de 4 es passa a 13.

⁵ També seguint el mateix exemple, d'una pàgina es passa a dues.

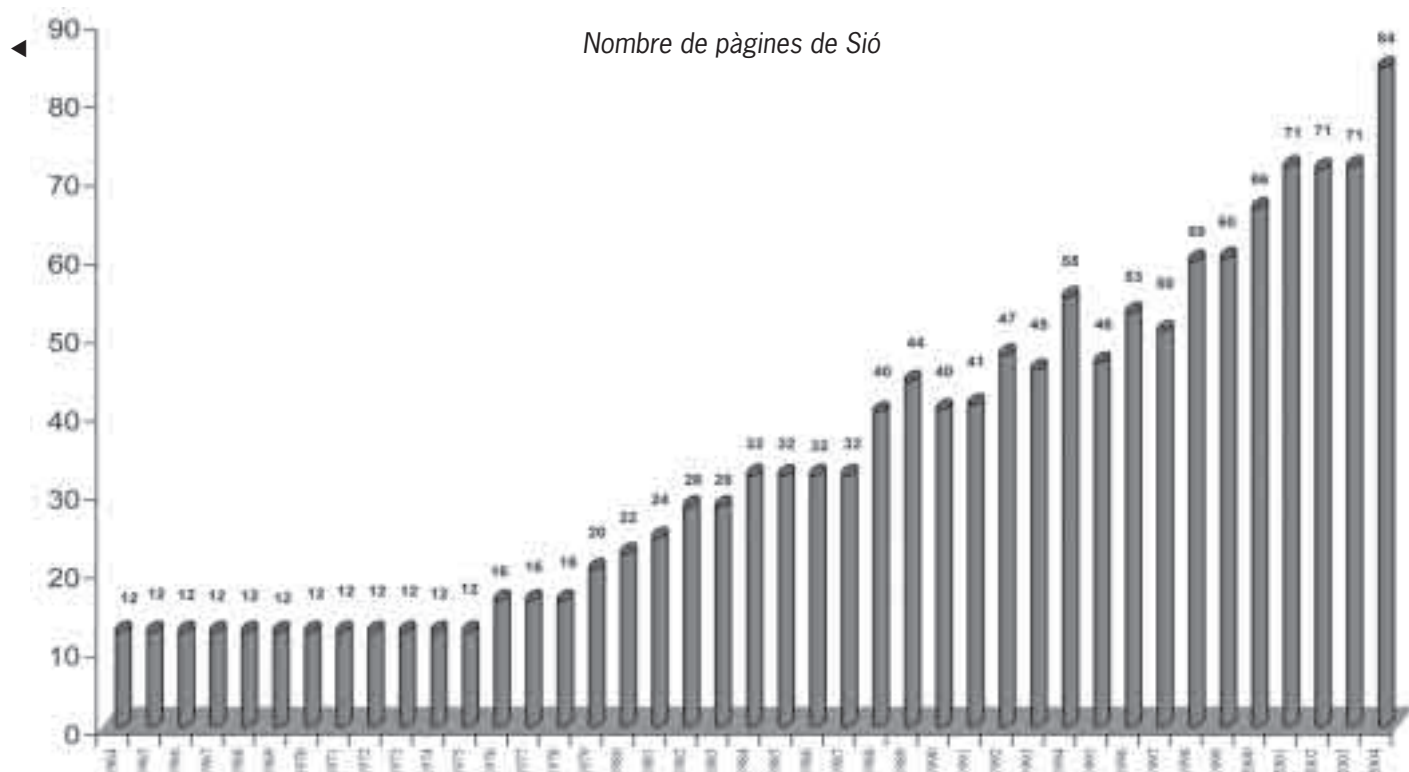
⁶ En aquest cas, de dues pàgines es passa a quatre, sense tenir en compte el *Còmic de la premsa comarcal* que actualment s'inclou en la venda de Sió.

⁷ Continuant el mateix exemple, de 27 fotografies en blanc i negre, es passa a 73 fotografies (12 de les quals, en color).

⁸ Dels 6 articles d'opinió que aparegueren fa 15 anys (4 dels quals eren de redactors i 2 de lectors), s'ha passat a 14 (dels quals sols 3 són de redactors)

⁹ De 7 entitats que explicaven els seus assumptes, es passà a 17.

¹⁰ Algunes hi aportaren un sol escrit en tot l'any, mentre que altres ho feren cada mes, és a dir, en dotze ocasions al llarg de l'any. En total es feren 156 escrits. La mitjana aproximada és, doncs, d'un escrit per trimestre de les 42 entitats.

da per Josep Bertran que, en cada número recull els esdeveniments més destacats; els textos breus d'aquesta secció han guanyat en plasticitat des que van acompanyats de moltes i bones fotografies (val més una imatge que mil paraules, diu l'adagi). *Fets del mes* arrenca dels inicis de la revista, si bé anteriorment havia tingut altres denominacions. Aquesta és possiblement la secció més llegida i la que mai no ha faltat a Sió. Els *Fets del mes* (reforçats per les pàgines *Imatges d'actualitat*, *Indrets i racons* i *L'última*¹¹) dediquen una atenció especial als esdeveniments importants de la vila com són les festes de Nadal, el Carnaval, Pasqua, el Certamen literari de Sant Jordi, la Festa Major, la Fira del Torró i la Xocolata o les eleccions que es fan periòdicament. A aquesta informació més puntual no hi

ha faltat mai la que fa referència a la demografia (naixements, defuncions, casaments) i al *temps*, del qual s'encarrega en Deudat Pont, i a la de festes i dates assenyalades que apareix sota l'epígraf d'Almanac, elaborat per Ramon Bernaus i Santacreu. En un principi hi havia una atenció especial als pobles del voltant d'Agramunt mitjançant el *Noticiari de la Ribera*, fet per una colla de corresponsals, si bé deixà d'aparèixer a l'abril de 1990 amb l'esperança que algun dia es recuperés un sistema substitutiu¹². Ultra aquesta informació més puntual s'ha de parlar de la que es dona mitjançant entrevistes elaborades per diversos redactors; en aquest sentit cal destacar per la seva amplitud informativa un conjunt d'entrevistes a persones del poble o entitats aparegudes amb la denominació de *Con-*

*verses...*¹³; fou una llàstima que es deixessin de fer, encara que sembla que ara poden tornar a ressuscitar sota la denominació de *L'entrevista*.¹⁴

De l'apartat informatiu no podem deixar d'esmentar l'aparició escadussera de *reportatges* força interessants sobre temes que atenyen la vila; solen fer-los els components de la redacció i tracten aspectes en profunditat com: la immigració, la Ribera del Sió, l'ensenyament de la Ribera, Domingo Cardenal, l'Escola de Música, el canal Segarra-Garrigues, l'empresa Gruconsa, etc.

Pel que fa a la segona via, hem apuntat que cal considerar com a informació la major part de les aportacions de les entitats, ja que hi solen explicar els seus afers passats o els projectes. Hem dit abans que cada vegada hi ha més entitats de la vila que hi participen amb assi-

¹¹ Són pàgines que mostren un conjunt de fotografies de notícies del mes. *Imatges d'actualitat* aparegué el gener de 1999 a la pàgina 2, aprofitant la impressió de quatre pàgines a tot color.

¹² S'havia iniciat el març de 1980 amb el nom de "La comarca".

¹³ S'iniciaren l'abril de 1990 i s'estrucaren el juliol de 1995, a partir de la qual data n'aparegueren una dotzena d'esparses. En total se n'ha fet 90. Foren realitzades principalment pels redactors: Pasqual Castellà, Montse Ortiz, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu, Rosa Mari Sera i Núria Sorribes.

¹⁴ Després de les aparegudes el mes de gener i març d'enguany.

duïtat, d'entre les quals destaquen les esportives (Club Futbol Gerard Gatell, Club de Handbol Agramunt, Bàsquet Agramunt Club, Club Billar Agramunt, etc.), les educatives que apareixen sota l'epígraf de *Finestra educativa* (CEIP Macià Companys, Col·legi Nostra Senyora del Socors, IES Ribera del Sió, Escola Municipal de Música, les AMPES...), les culturals (Coral d'Avui, Creu Roja, Grup Sardanista Estol, Fundació privada de l'EGA, Fundació Privada Guillem Viladot...) i les cíviques (ajuntament, Biblioteca municipal, CAP, Patronat municipal d'esports...). De totes, l'ajuntament és l'entitat que sempre ha portat els seus escrits en la secció *L'Ajuntament Informa*, cosa que per altra part no és d'estranyar si recordem els orígens de la revista; el 1989 Sió destinava un parell de pàgines a la informació municipal facilitada pel consistori; amb el pas del temps, però, l'espai s'ha més que doblat¹⁵; encara que la informació en si mateixa ha perdut qualitat, perquè des de 1994 ençà els consistoris de torn s'han limitat a transcriure literalment part dels acords municipals amb un llenguatge administratiu més propi d'un jutjat que d'un informatiu, cosa que fa tant mal a la revista com al mateix informador.¹⁶

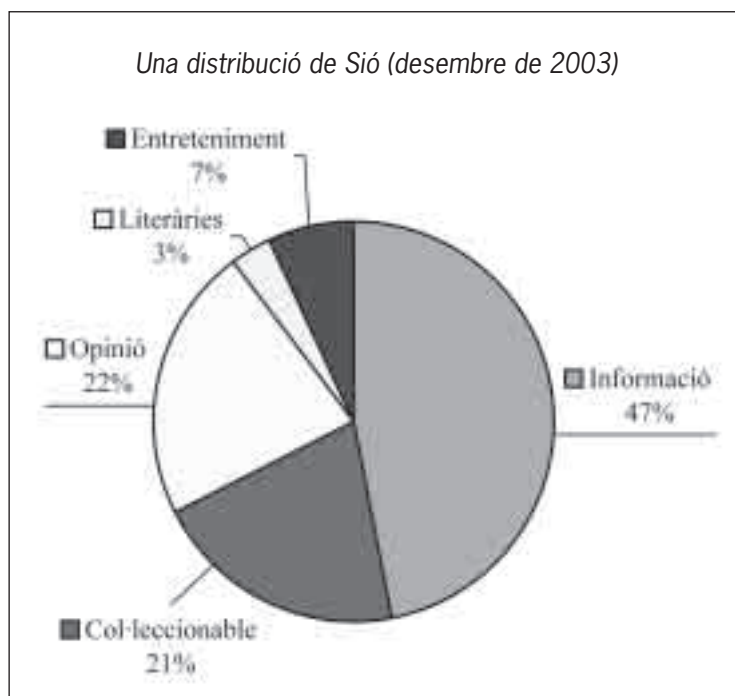
La part d'opinió

Aquesta part correspon als articles en què s'exposen idees respecte temes concrets. Aquesta part igual que l'anterior arriba per dues vies: redactors/col·laboradors i lectors. Pel que fa als primers, cal esmentar que l'article d'opinió més important de qualsevol mitjà de comunicació escrit, L'editorial, desaparegué de la revista per dificultats de confecció el gener de 1991. De llavors ençà la tasca pedagògica de l'editorial fou "substituída" d'alguna manera per la columna *Estimats lectors...* que en un principi fou feta per membres de la redacció, que signaven amb pseudònim,

fins que amb el pas del temps l'elaboració ha estat assumida totalment i única per Bernat Jofre¹⁷.

Entre els escrits d'opinió de la gent de la casa hem d'esmentar per una part dues seccions fixes: *Gent, fets, coses...* d'Antoni Ponsa¹⁸ que hi aporta un to molt assenyat i cívic; i *L'espitllera*, que més endavant canvià el nom per *El celobert*, de Joan Puig¹⁹; i per l'altra les crítiques o comentaris que es fan de tant en tant sobre llibres, interpretacions teatrals, exposicions artístiques, etc.²⁰

L'opinió dels lectors arriba a la revista mitjançant cartes o articles. Sió sempre s'ha mostrat receptiu a publicar el que se li lliura a condició que sigui mínimament correcte, no falti directament a persones o institucions i l'autor s'identifiqui. És una secció que sempre ha existit, encara que en principi les cartes al director solien ser més curtes i n'apareixien dues o tres. En alguns períodes fins i tot no n'hi havia cap. Darrerament aquesta secció, batejada com *Els lectors escriuen*, sigui perquè hi ha inquietuds, sigui perquè la política viu un moment d'ebullició, s'ha animat moltíssim fins al punt que hi ha números en què s'ha depassat la desena d'escrits i alguns dels que hi escriuen, amb pseudònim o sense, ho fan amb assiduitat.²¹

¹⁵ El 2003, *L'Ajuntament informa* disposava de 5 o 6 pàgines.

¹⁶ A voltes el llenguatge esdevé intel·ligible per a l'agramuntí del carrer. A més no se sap ben bé a què treuen cap les llargues llistes dels que demanen permisos d'obres, dels propietaris de nínxols o de les factures que aprova l'ajuntament, ja que això és un tipus d'informació menor, privada i que no es veu mai en cap altra publicació similar. I més quan aquesta mateixa informació es dona parcialment. Per no esmentar la referència als acords menors que no interessen a la resta de vilatans, com pot ser el cas del reconeixement de triennis a funcionaris de la casa gran.

¹⁷ Va aparèixer per primer cop el febrer de 1991 i en principi el signaven Bernat Jofre, Pau Civil (en féu sis), Jesús i Antonieta (dos), Cristòfol Deulofeu (un); tanmateix al cap de poc més d'un any tots foren assumits per Bernat Jofre. *Estimats Lectors* va tenir un lapsus d'aparició entre l'abril de 1997 i l'octubre de 1998. El fet que aparegui al costat de la manxeta i el to que s'hi empra ha induït alguns lectors a preguntar-se si es tractava de l'editorial de la revista.

¹⁸ S'inicià molt abans del període analitzat i s'ha convertit en una secció clàssica de la revista.

¹⁹ *L'espitllera* s'inicià el setembre de 1994 i s'acabà el desembre de 2002; en total foren cent articles. *El celobert* s'inicià el gener de 2003.

²⁰ Les crítiques o ressenyes de llibres en ocasions han estat fetes per persones que no pertanyen directament a Sió; apareixen normalment sota la capçalera "De llibres". Les crítiques de teatre han anat de més a menys.

²¹ En el número de novembre de 2003 hi aparegueren 11 col·laboracions. Darrerament s'estan fent habituals els pseudònims: Una vilatana, Una agramuntina...

◀ Durant aquests anys els partits polítics de l'oposició municipal han trobat en Sió el mitjà ideal per expressar-se. Les polèmiques han estat a l'ordre del dia i han resultat ser una contrapartida als que tenien les regnes del control. En aquest sentit hem de parlar dels socialistes que amb les seccions *Una bassa d'oli* i *La llanterna*²² atacaren amb freqüència els equips municipals. Encara que menys constants, els d'ERC donaren a conèixer la seva veu durant els norantes amb *Les notícies de l'Esquerra*²³. En tercer lloc, els representants municipals del PP, per no ser menys, es sumaren a les crítiques amb *El grup municipal del PP*, encara que els seus escrits foren més testimonials i escadussers que constants.²⁴ Finalment, i després d'un període de calma més aparent que real en què els grups municipals de l'oposició no escrivien, talment se sentissin cansats, hi ha hagut un canvi d'actors a l'escenari de la casa de la vila²⁵, circumstància que ha motivat l'aparició dels escrits de *La veu del grup municipal de CiU*,²⁶ ara a l'oposició. És curiós constatar com els grups polítics municipals quan ocupen el poder no fan ús del butlletí ni entren en les polèmiques públicament.

La part de cultura

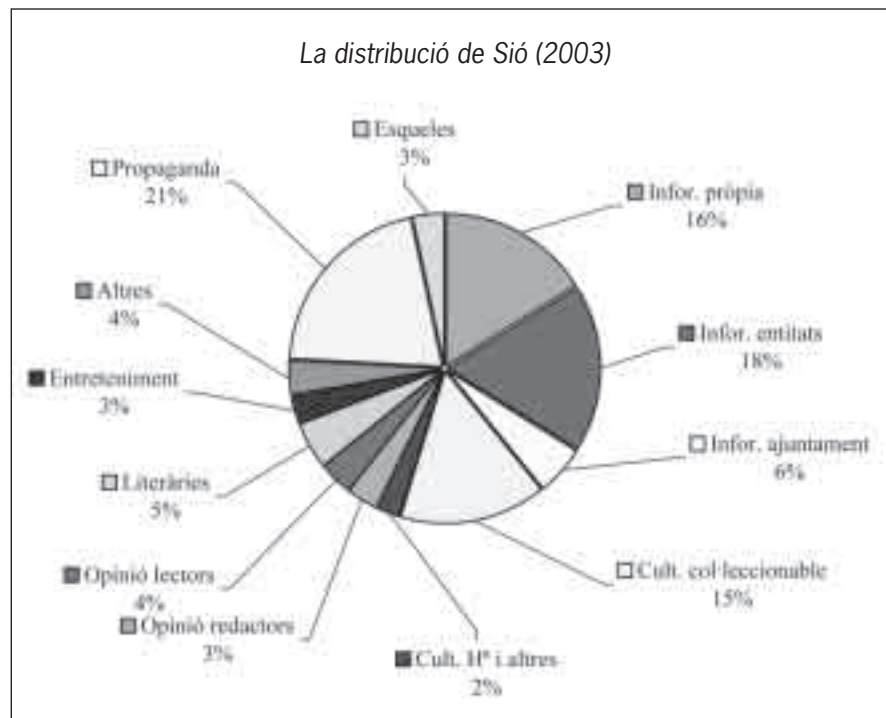
Aquesta part abasta des d'articles de divulgació o pedagogia fins als d'història local o comarcal. En aquest sentit hem d'esmentar molts treballs d'història d'autors diversos que s'han publicat. No podem oblidar la secció d'articles d'his-

tòria local que Lluís Pons amb el títol *Història i anecdotari* repregué l'octubre de 1994 i s'allargà fins que a mitjans de l'any passat li fallà la salut. La veritat és que Sió sempre ha estat molt receptiu envers els escrits que fan referència al passat de la vila, fet que de tant en tant queda demostrat per les *Cròniques pretèrites* que es publiquen.

També podem entendre com a culturals molts dels articles de divulgació que els metges des del CAP municipal publiquen amb assiduitat; en un principi apareixien sota els títols *Salut i societat* i *El metge a casa*; després *El CAP informa*.²⁷

També es podrien entendre com a culturals alguns dels escrits fets per centres escolars o associacions de pares d'alumnes. I encara més les seccions *Racó de música* i *Música* per Ricard Bertran²⁸ que tractaven sobre instruments o aconsellaven als lectors diferents tipus de música.

També s'han de catalogar com a escrits culturals els apareguts sota la capçalera de *Pouant Sió*²⁹ del redactor Pasqual Castellà en què es feia un repàs i anàlisi de successos diversos a partir de la lectura del mateix Sió d'anys anteriors; i la *Història de les sardanes a Agramunt*,³⁰ treball d'investigació i

²² *Una bassa d'oli* s'inicià l'octubre de 1991 i va aparèixer amb algunes intermitències fins al maig del 1995. *La llanterna* va començar el febrer de 1996 i es va allargar fins el maig de 1999. A constatar que ambdós acabaments coincideixen amb nous períodes municipals.

²³ El primer escrit és de novembre de 1991. No sempre encapçalaven els seus escrits sota aquest títol.

²⁴ El primer escrit fou el desembre de 1991. Constatem que els partits de l'oposició municipal feren l'aparició en escena l'un darrera de l'altre, talment els uns ho haguessin descobert dels altres.

²⁵ El resultat de les eleccions municipals del maig de 2003 van possibilitar el pacte entre els grups d'ERC i PSC, mentre que el de CiU restà a l'oposició i el PP quedà exclòs del consistori.

²⁶ El primer apareix el juliol de 2003 i, fins a l'actualitat, sols ha deixat d'escriure en una ocasió.

²⁷ El juliol de 1995 fou la primera vegada. Després ha anat apareixent amb una assiduitat relativa fins a l'actualitat.

²⁸ *Racó de música* es publicà des de maig de 1993 fins a setembre de 1994. *Música* aparegué amb intermitències a partir del setembre de 1999 i poc a poc desaparegué.

²⁹ S'inicià l'abril de 1997 i va durar fins el maig de 2001.

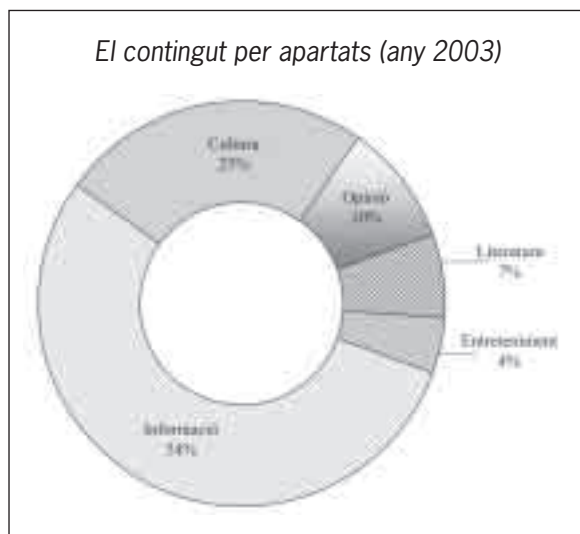
³⁰ S'inicià el desembre de 1999 i finalitzà l'agost de 2001.

La distribució de Sió per continguts (any 2003)

		gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre	Total	Mitjana	%
Informació	infor. pròpia	9,5	7	13	10	12	14	14	8	14	9	10	9	137,5	11,46	39,28
	infor. entitats	13,2	8,8	15	15,6	15,7	7,5	10,5	10,5	9	12,5	13,8	18,2	150,3	12,53	
	infor. ajuntament	3	3	4	4	4	2	5,5	9,4	3	3	3	3	46,9	3,91	
Cultura	Cult. col·leccionable	8	8	12	0	0	16	16	16	16	16	12	12	132	11,00	17,90
	Cult. HP i altres	2,5	3,5	2	1	2,5	1	1	0	2	0	4	1	20,5	1,71	
Opinió	Opinió redactors	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,9	2,4	2,4	2,4	2,4	29,3	2,44	6,96
	Opinió lectors	3,5	1,2	0,5	2,2	0,8	0,8	0,8	3	4	2,2	7,8	3,5	30	2,50	
Lliterària	Literària	2,5	2,5	2,5	2,2	1,4	3,3	2,8	2,5	1,7	2,8	2,7	2,5	42	3,50	4,93
	Entretinent	2,2	2,2	2,2	2,2	2,2	2,2	2,4	2,2	2,2	2,2	2,2	2,2	28,8	2,22	3,12
	Altres	2,4	2,4	2,9	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	3,4	30,3	2,53	3,56
Anècdotes	Procedenda	14,3	18,5	15	15	14,5	14,4	14,5	16,1	14,6	14,5	13,2	15	177,5	14,82	24,25
	Esquelas	4,5	2,5	0,5	3	1,5	2	0	3	4,5	1	2,5	3,8	28,8	2,40	
Total pàgines		68	60	72	68	72	68	72	76	76	68	76	76	852	71,00	

divulgació portat a terme pel sardanista i col·laborador de la revista, Paulí Ribera.

Dins d'aquest apartat cultural no es pot oblidar l'esforç que ha fet la revista els últims setze anys en la investigació i difusió de temes relacionats amb Agramunt mitjançant l'elaboració de llibres col·leccionables o sigui, d'aparició en fascicles amb la revista. Els vuit exemplars editats³¹, i el novè que està en camí, suposen una nova i important aportació de Sió que des de fa uns anys ha optat per omplir una part del forat que hi ha en la història local. L'esforç, tant de treball com econòmic, que impliquen els llibres col·leccionables, paral·lels a l'eixida de la revista, és una demostració palpable de com fer la feina sense remor o, el que és el mateix, de donar uns llibres, bàsicament d'història local, als vilatans perquè hom pugui tenir un xic més clar els propis orígens. Vuit col·leccionables que fan palès com Sió treballa tant per la informació del present com per la reconstrucció del passat.

La part Literària

El cultiu de la literatura sempre ha estat present a Sió. Durant aquests anys, i pràcticament al llarg dels quaranta, mai no hi ha faltat en cada número alguna aportació literària. En aquest sentit hem de fer esment (al marge de la publicació de poesies d'autors diversos que

apareixen de tant en tant) de la valuosa col·laboració mensual de Guillem Viladot, *Som a Riella*, que, tot i haver mort, segueix apareixent gràcies a l'existència de relats pòstums que ara es van publicant. També hem d'incloure en aquesta relació: les col·laboracions de l'escriptor agramuntí d'adopció, Màrius Blàvia, que amb una prosa rica i brillant va oferir durant uns tres anys amb el títol de *Pou de lletres*³²; els

relats de Joan Pijuan, *El conte*,³³ amb enjòlit i final sorprenent; les contalles divertides i iròniques a *...De la vora del foc*³⁴ de l'enigmàtica Maria Salamiento que sovint explicaven fets amb referents nostrats; els articles de *Les golfes del Farreny*³⁵ que oferien tan aviat poemes com converses filosòfico-artístiques amb la Remei, i que no deixaven de passar

³¹ 1, *La Guerra Civil a Agramunt*; 2, *Un segle de la Música a Agramunt*; 3, *Agramunt, una dolça tradició: xocolata i torrons*; 4, *El cinema i el teatre a Agramunt*; 5, *Jocs dels infants d'Agramunt*; 6, *L'agricultura i els pagesos d'Agramunt*; 7, *Agramunt segle XX*; 8, *Episodis de l'Agramunt dels segles XVII i XVIII*.

³² Aparegué des d'octubre de 1996 fins a juny de 1999.

³³ Aquesta col·laboració s'inicià l'abril de 1998 com amb una aparició esporàdica que amb el pas del temps ha esdevingut fidel a cada número.

³⁴ Es van publicar entre el maig de 1999 i el desembre de 2002, encara que després ha aparegut algun conte més de Maria Salamiento. A partir de gener de 2001 el text anava acompanyat per dibuixos de Serafina Balasch.

³⁵ D'aparició bimensual aproximadament. El primer d'aquest període és de l'agost de 1989 i el darrer de l'agost de 2001, encara que dos anys justos després d'aquest n'aparegué un altre.

◀ l'ocasió per admirar i lloar en Guinovart; les proses delicades i oloroses com violetes bosquetanes que ens envia assíduament i des de fa anys la Teresa sota les capçaleres d'*Experiències viscudes*, *Perfils* o, sobretot, *Espurnes*³⁶; i finalment, els articles de les *Coses de la vida*³⁷ de Jordi Viladot, el germà d'en Guillem, que amb l'encertat comentari a anècdotes viscudes demostra que el cuquet d'escriure ja li ve de família.

Per acabar l'apartat literari esmentem l'atenció especial que la revista dedica cada any al Certamen literari de Sant Jordi de la vila d'Agramunt en publicar totes i cadascuna de les poesies i proses guanyadores, motivant, d'aquesta manera, que els escolars i els joves vegin impreses i reconegudes les seves creacions literàries.³⁸

La part d'entreteniment

Aquest apartat, encara que és el que ocupa menys espai a la revista, no hi ha faltat mai. Durant el període analitzat no hi ha mancat mai *l'acudit d'en Creus* ja sigui en una sola vinyeta, ja sigui en format de tira còmica amb *L'ivà i en Marc*³⁹. En segon lloc cal parlar de la pàgina batejada com *Amenitats*, confeccionada per diversos col·laboradors i coordinada per Rosa Maria Sera⁴⁰. En tercer lloc hem de fer referència al dibuix sempre suggerent de la Serafina, *La Calaisera*,⁴¹ que gràcies als avenços en la impressió apareix des de febrer de 2001 a tot color. Finalment podem parlar de les fotografies amb acudit de la secció *Pel broc gros*⁴² i *Imatges d'ahir*⁴³.

SIÓ, col·laboracions d'entitats (2003)

	gener	febrer	març	abril	maig	juny	juliol	agost	setembre	octubre	novembre	desembre	Total
1 A Amics Arquitect. Popular												X	1
2 A Sardanista Barreina					X								1
3 Ajuntament	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	12
4 AMPA de l'EMMA	X				X								2
5 Associació Amics Escoltes										X			1
6 Associació contra el càncer											X		1
7 Associació de dones L'Esbarjo			X								X	X	3
8 BAC	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	12
9 Biblioteca Municipal Agramunt	X		X		X								3
10 CAF	X		X	X	X								4
11 CAU	X								X	X			3
12 CEIP Macia-Companys		X	X	X	X	X					X	X	7
13 Certamen Literari		X											1
14 Cine Club Riella										X			1
15 CIU Grup Municipal						X	X	X	X	X	X	X	5
16 Club Billar A.			X	X	X	X	X				X		6
17 Club Ciclista A.			X										1
18 Club de bàies Sió												X	1
19 Club Futbol G. Gatell	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	12
20 Club Handbol A. Molards							X					X	2
21 Club Handbol A. Trail										X	X		2
22 Club Handbol A. Futbol sala	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X	10
23 Club Handbol Agramunt	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	11
24 Club Tennis A.						X							1
25 Col·legi Mare de Déu S			X	X	X					X	X		5
26 Companyia Teatredeïcs								X					1
27 Consell Pastoral parroquial		X									X		2
28 Creu Roja	X												1
29 EGA					X								1
30 EMMA	X		X	X		X			X	X		X	7
31 ERC, secció local			X										1
32 Espial							X						1
33 Forum jove											X	X	2
34 Fundació P. Espai Guinovart												X	1
35 Fundació P. Guillem Viladot Lo Fardal		X	X					X		X			4
36 Grup Sardanista Estol	X							X					2
37 IES Ribera del Sió	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		10
38 La Coral Avui	X		X	X	X	X				X	X	X	8
39 Patronat Municipal d'Esports					X						X		2
40 Penya barcelonista									X		X		2
41 Penya Cloro	X												1
42 Unió de botiguers			X	X									2
TOTAL													156
TOTAL per mes	15	10	13	14	16	11	8	9	10	14	19	16	13

³⁶ Cada dos o tres mesos apareixen les proses de la Teresa. Els primers d'aquest període són de 1989 i els darrers del mateix 2004; el primer que hem vist sota el títol de *Perfils* és d'octubre de 1991.

³⁷ El primer article és de desembre de 2000 i apareix cada mes.

³⁸ L'especial dedicat a aquest certamen d'Agramunt se sol publicar el mes de maig, encara que en ocasions, per qüestions d'espai de la revista, continua en mesos posteriors. S'hi destina unes dotze pàgines de mitjana. Els redactors de la revista Sió són des del començament part dels organitzadors del certamen literari, fet que suposa que alguns siguin membres dels jurats de prosa o de poesia.

³⁹ *L'ivà i en Marc* va durar quasi 4 anys: de l'abril de 1993 fins el desembre de 1996.

⁴⁰ Durant aquest període ha aparegut sempre, mes rera mes.

⁴¹ El naixement de *La Calaisera* fou anterior a aquest període. Ha aparegut també cada mes. La Serafina, col·laboradora de Sió des del juliol de 1987, també fa altres dibuixos com el dibuix de felicitació de Nadal que Sió inclou a la revista de desembre.

⁴² S'acabà l'agost de 1993.

⁴³ S'inicià amb anterioritat a aquest període però s'estroncà, fins que reaparegué l'agost de 1993. Gràcies a aquesta secció, Sió ha pogut recuperar moltes fotografies antigues.

A totes aquestes col·laboracions s'hi ha d'afegir des del desembre de 2002 el *Còmic de la Premsa Comarcal*⁴⁴ que Sió regala amb la revista, cosa que n'augmenta i millora considerablement l'oferta.

Aspectes tècnics

En acabar l'anàlisi, no es pot oblidar els aspectes més tècnics com la maquetació i la impressió de la revista. Pel que fa a la maquetació s'ha tingut la sort de comptar amb la participació del redactor i treballador en arts gràfiques, Josep Rovira, que no només ha demostrat ser un bon professional, sinó que viu la revista des de la primera pàgina fins a la darrera; al llarg d'aquests anys ha anat canviant la tipografia i la presentació de les seccions amb encert i bon gust i a partir de l'abril de 2002 hi ha inclòs un sumari que n'ordena el contingut i facilita la recerca dels diversos escrits.

Pel que fa a la impressió, la revista ha continuat imprimint-se al taller Barnola de Guissona, l'evolució tècnica del qual ha fet possible que la confecció i el resultat de Sió hagi millorat notablement, fins al punt que és possible editar-lo en unes poques hores, íntegrament a tot color i amb una presentació envejable.

Els redactors i col·laboradors

Per últim esmentem l'equip humà que és qui en definitiva fa possible Sió. Fa quinze anys la redacció estava formada per vint-i-dues persones: catorze redactors, tres dels quals formaven l'equip de direcció, i vuit col·laboradors. Actualment està compost per set redactors, una secretària i deu col·laboradors; divuit en total. Mentre el nombre de col·laboradors ha augmentat lleugerament, el de redactors s'ha reduït considerablement amb el pas dels anys, ja que durant el període estudiat solament s'hi incorporà una sola persona, per vuit que se n'han donat de baixa. Per altra part, la redacció deixà de tenir director oficial el maig de 1991.

Tot plegat sembla un xic sorprenent, ja que el vaixell, sense capità i amb menys mariners navega a bon rumb. Val a dir, però, que a la pràctica és en Josep Bertran el redactor que passa al davant i que hi esmerça més esforços. Quant a la lenta reducció dels redactors, sembla que la prudència i les mires vers el futur aconsellen la incorporació d'elements que aportin noves idees i vitalitat perquè la redacció es vagi rellevant i rejuvenint, tal i com s'havia fet anys enrera.

A més, en l'apartat de col·laboradors

fidels s'ha de lamentar les importants baixes per defunció d'en Guillem Viladot (desembre 1999) i d'en Lluís Pons (gener de 2004), que han deixat uns buits difícils d'omplir.

En el capítol de col·laboradors cal valorar com a molt positiva la incorporació a la revista d'una persona entesa en el món de la informàtica, Ramon Bernaus i Vila, que ha fet possible que Sió tingui la seva pròpia Web⁴⁵ i que, per tant, el puguin llegir persones d'arreu del món com pot ser un notari de Nova York que després ens escriu en català per explicar-nos que és fill d'Agramunt. Alhora, la presència d'Internet ha facilitat que es pugui marcar una nova fita en presentar i oferir gratuïtament als lectors totes les revistes de 2003 en format CD amb l'esperança que es pugui continuar fent en properes edicions.

Es pot dir, doncs, amb encertat orgull que avui en dia Sió és una revista local estimada i esperada per una bona colla de lectors. És una revista que, a més d'informar dels nostres fets, fa d'enllaç entre les entitats culturals, cíviques i polítiques. No és immodèstia reconèixer que la nau s'ha mantingut ferma als embats del vent, perquè ha sabut admetre la polèmica civilitzada com a elements consubstancials a la diversitat que ens configura. ■

⁴⁴ Sió és membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal que edita aquesta revista. *El Còmic de la premsa comarcal* té 16 pàgines a tot color. Fins a l'actualitat n'han aparegut 16 números, 11 a l'any (un cada mes, llevat de l'agost).

⁴⁵ Es va estrenar el març de 2002.

Notícies de la Coral

per J. Pijuan

37ª TROBADA DE CORALS INFANTILS

El dissabte 17 d'abril es va celebrar a Agramunt la **37ª Trobada de Corals Infantils del SCIC** amb una participació de més de 150 cantaires amb edats compreses entre els 8 i 10 anys, corresponents als grups de "mitjans" de nou corals vingudes d'arreu de Catalunya.

La trobada proposada per l'Equip Tècnic per a aquest curs fou una Trobada-Taller, on les corals s'havien d'inscriure a principis de curs a un dels tres tallers que proposaven, segons les possibilitats de cada coral. Cada taller estava format per quatre cançons: un cànon, una cançó a l'uníson amb acompanyament de piano, una cançó a dues veus i una cançó amb moviment o dansa.

Durant el matí les corals participants distribuïdes en els respectius tallers van treballar el seu corresponent programa de cançons amb un director diferent de

l'habitual. El Taller A estava format per les corals Gymúsic i l'Esquitx de Barcelona, l'Espinguet de Vilafranca del Penedès i Clau de Sol d'Arbúcies, i els va dirigir la Rosa Puig de Cervera. El Taller B el formaven els cantaires de la Coral Bon Cant i Veus Naixents de les Borges Blanques, dirigits per Jordi Llobet de Barcelona. Quant al Taller C el formaven les corals Xerínola de Sant Vicenç dels Horts, Brots d'Il·lusió d'Artesa de Segre i Xicalla de Vic, dirigits per l'Eulàlia Casso de Barcelona.

Donat que hi havia tres tallers es van necessitar tres locals d'assaig, que foren: el gimnàs del CEIP "Macià-Companyans", el nostre propi local i el Casal Agramuntí, cada un dels quals amb un piano per a la cançó amb acompanyament. Els acompanyaments dels grups A i C els va fer la nostra directora, la Dolors Ricart, això li comportà haver de desplaçar-se d'un lloc a l'altre. Per a l'altre grup, el Jordi Llobet, va portar el seu propi pianista i un percussionista.

Els cantaires van dinar al Pavelló Firal.

En principi s'havia de fer al passeig, però la pluja caiguda dies abans ens obligà a canviar de lloc. Durant tota la jornada el temps acompanyà amb un sol radiant.

Abans del concert, les corals assajaren el cant comú en el mateix local del concert, el Casal Agramuntí.

L'assistència de públic al concert fou molt nombrosa. La primera part del concert consistí en l'actuació de cada un dels tres grups dirigits respectivament per Jordi Llobet, Rosa Puig i Eulàlia Casso. Abans de donar pas al cant comú, el Jordi Llobet ens va ensenyar la cançó sorpresa de la trobada que cantaires i públic vam haver de cantar, es tractava del cànon *Oh Majestat!* de la cantata Tirant lo Blanc.

Un cop tots els cantaires van ser dalt de l'escenari per al cant comú, es procedí al lliurament a cada una de les corals participants i als directors convidats d'una figureta de ceràmica al·legòrica al motiu d'aquesta 37ª trobada, el Tirant lo Blanc, com a obsequi commemoratiu de la trobada. Els records foren lliurats

JOAN PIJUAN

Panoràmica del concert.

JOAN PILIQUAN

Actuació de la Coral Bon Cant i Veus Naixents de les Borges Blanques.

pel Regidor de Cultura de l'Ajuntament, Ernest Caufapé.

Seguidament l'Eulàlia Casso va dirigir el cant comú que es tractava de la cançó *el vell Xarons* de Benjamin Britten.

Amb la cançó de l'hora dels adéus es va donar per acabat el concert. A la sortida, a la plaça del Mercadal, es va donar a tots els cantaires i acompanyants un bon tall de coca i xocolata per berenar abans d'emprendre el retorn a les seves respectives poblacions.

Durant tot el dia vam comptar amb la presència de dos membres de l'Equip Tècnic del SCIC, els quals van quedar meravellats de saber –i veure– que disposàvem d'una casa en propietat. Al concert hi va assistir també la coordinadora adjunta del SCIC, Roser Pugés.

APLEC DE ZONA

L'endemà, diumenge dia 18, la Coral d'Avui es desplaça a Andorra la Vella per a participar al **25è Aplec de Corals de la Zona Nord de les Terres de Lleida**.

Com a novetat s'organitzà al matí dos tallers, als quals els cantaires s'havien d'apuntar segons la seva preferència. El primer, "*Schumann i Brahms, bon*

mestre i millor deixeble" a càrrec de Xavier Cervera; i el segon, *Amanida catalana* (Quòdlibet recollit per Antoni Miralpeix) i *Amanida universal* (Quòdlibet recollit per Ester Bonal) a càrrec d'Abel Castilla.

A mitja tarda tingué lloc el concert a la Sala d'Actes del Centre de Congressos i Exposicions. En la primera part, les corals participants actuaren per grups: Primer, la Coral d'Avui i l'Orfeó Artesenc, interpretaren *Plomes al vent* de Francesc Vila i la sardana *l'Empordà* d'Enric Morera, dirigides totes dues per Sergi Valls; segon, la Coral Bordonera d'Organyà i la Coral Signum de la Seu d'Urgell; tercer, la Coral Rocafort de Sant Julià de Lòria i la Coral Sant Antoni de la Massana; i en quart lloc, la Coral Pontsicana i l'Orfeó Andorrà.

Tot seguit els cantaires que havien assistit al dos tallers del matí van pujar a l'escenari per mostrar el resultat del treball. Malgrat que la idea dels tallers fou ben rebuda pels cantaires, el resultat obtingut no fou l'esperat, però la gent s'ho passà bé.

Abans del cant comú es va fer la imposició de les llaçades a les respectives

senyeres de les corals i el lliurament d'un quadre commemoratiu. Acte seguit s'interpretaren *Cant de vesprada i d'adéu* (Trad. Alemanya) harmonitzada per Franz Burkhart; *El cant de la senyera* de Joan Maragall i Lluís Millet i per últim *l'Himne Andorrà* de Joan Benlloch i Enric Marfany.

APLEC JUGUEM CANTANT

El diumenge 25 d'abril va ser el torn del grup petit de la Coral Bon Cant de participar en la seva trobada. A les nou del matí els petits cantaires pujaven a l'autocar que els portaria a Seròs, localitat on es realitzaria el **31è Juguem Cantant**. Els petits estaven molt il·lusionats de fer el viatge amb autocar.

A més de la nostra coral hi van participar: Ateneu Popular de Ponent de Lleida, Brots d'Il·lusió d'Artesa de Segre, Dolces Veus d'Anglesola, Edelweis de Pont de Suert, Esclatacels de Seròs, Escola Municipal de Música de Ponts, Ginestell d'Alguaire, Infants de l'Orfeó Lleidatà de Lleida, l'Alzina d'Alcarràs, l'Encís d'Arbeca, Nova Cervera de Cervera, Petits Cantaires de l'Orfeó de Flix, Shalom de Lleida, Sícoris de Lleida i Veus Naixents de les Borges Blanques.

Cap a dos quarts d'una s'inicià el concert de la trobada al Casal del poble. Els cantaires ocupaven tot l'escenari i van estar molt atents a les indicacions dels directors. Van cantar les següents cançons: *Cançó del tren*, *Cançó del camió* i *Cançó de la bicicleta*, totes tres de Burull-Espinàs; *Non-non, fes non-non* de Joan Llongueres, *Cançoneta per la mare* d'Oldrich Krystofek i *Amics* de Guida Sellarés. Cada una d'aquestes cançons va ser presentada amb una petita representació per part d'un grup d'animació. En el decurs del concert les corals foren obsequiades amb una placa commemorativa.

Després del concert, totes les corals es van traslladar al conjunt escolar on van dinar i gaudir d'una bona estona de lleure amb el grup d'animació. Malgrat la calor que va fer, la mainada s'ho va passar d'allò més bé. ■

Dia Internacional dels Museus

Museus i patrimoni immaterial

Amb motiu del dia Internacional dels Museus 2004 amb el lema «Museus i Patrimoni Immaterial», l'Espai Guinovart se sumà a la celebració amb dues propostes. En primer lloc, el passat dimarts 18 de maig va ser una jornada de portes obertes on es convidava de manera especial a conèixer l'Espai. En segon lloc, i en el marc de l'activitat Descobreix una Joia del Museu, que es duu a terme conjuntament als museus i les col·leccions obertes al públic, l'Espai proposà redescobrir una de les seves grans «joies»: la instal·lació *L'Era*, al voltant de la qual es desenvolupà una activitat en què quatre persones d'edat avançada explicaren a un públic de joves les seves vivències a l'era quan eren joves, en tots els seus vessants: el treball de cada dia, el cicle del treball segons les estacions de l'any, les eines, els costums, les tradicions, les cançons...

...es desenvolupà una activitat en què quatre persones d'edat avançada explicaren a un públic de joves les seves vivències a l'era quan eren joves

Fins ara, els museus han dedicat sobretot els seus esforços a recollir, preservar, estudiar, investigar, difondre, exposar i intercanviar objectes tangibles del patrimoni cultural i natural. Els pobles, però, manifesten també la seva creativitat mitjançant realitzacions intangibles i transmeten generacionalment la seva cultura i la seva identitat a través de les llengües, la música, el teatre, la dansa, les actituds, els gestos, els valors, els costums populars, els jocs, la cuina, els contes, la història oral, les cerimònies religioses, les tècniques i tecnologies tradicionals, etc.

Amb aquesta proposta i d'acord amb el tema del 2004, «Museus i Patrimoni Immaterial», l'Espai volia convidar a participar en una activitat en què la transmissió oral, de generació en generació, contribueix en aquest cas a preservar patrimoni que forma part de la nostra pròpia memòria. ■

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Activitats de l'EMMA

Concurs Instrumental Sant Anastasi

Aquest any la participació de l'EMMA s'ha vist reconeguda amb el primer premi d'interpretació en l'especialitat de guitarra dins de la categoria infantil i tenint com a intèrpret a l'alumne Albert Miralles; també va obtenir una menció

d'honor l'alumne Sergi Repilado als qui donem l'enhorabona juntament amb la seva professora Olga Orduna, encoratjant-los a seguir en aquesta línia de treball i generant nous projectes musicals.

L'auditori Enric Granados, el dia 8 de maig, estava ple de joves promeses.

Els alumnes de *Miquel Simon* en un moment de pausa.

IV Trobada de saxos de Catalunya

A la població de Vilafranca del Penedès va tenir lloc, el dia 8 de maig, la "IV trobada de saxos de Catalunya" amb la participació de 44 escoles de música entre les quals hi era l'EMMA.

Per aquesta ocasió es varen formar diferents grups, depenent del nivell dels intèrprets, els quals van fer gaudir al públic assistent d'una diada molt especial. ■

PREINSCRIPCIÓ CURS 2004-05
DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

del 3 al 28 de maig

Informació:

De dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda
C/. Ensenyament, 17 - Tel. 973 390 536

Què es cou al CAU?

■ Agrupament Escolta d'Agramunt

Encetant aquests segons 40 anys de vida de la nostra revista Sió, l'Agrupament Escolta d'Agramunt vol incloure-hi un espai en què es mostri l'activitat quotidiana d'aquesta Entitat que durant aquests 29 anys d'existència ha fomentat els valors escoltes a molts joves agramuntins. Aprofitem, doncs, l'avinentsa per a felicitar la revista Sió per aquest aniversari i encoratjar els seus redactors a seguir en aquesta tasca tan enriquidora per a la nostra vila.

Aquest mes parlarem de la Branca de Ràngers/Noies Guies, formada per nois i noies d'11 a 14 anys. Dins la mateixa branca, ens organitzem en patrulles. Durant l'any treballem el projecte en tots els seus vessants: Proposta – Preparació – Realització – Revisió. El projecte escollit per a la Setmana Santa consistia en realitzar una ruta en bicicleta amb l'ajut d'uns mapes que els nostres Caps ens facilitaven. Durant aquesta ruta, havíem de realitzar un

CAU seguit de proves entre les quals s'havia de guarnir una mona de Pasqua (val a dir que el pa de pessic el dúiem fet del Cau). Ens la vam menjar a Donzell d'Urgell, després d'una bona pedalada.

A la tarda vam seguir les masies del bosc del Siscar per a arribar al vespre a Agramunt. Una bona activitat que ens ha mostrat el magnífic entorn que tenim a casa nostra. ■

AVÍS ALS COL·LABORADORS

- Recordem als nostres lectors i col·laboradors les normes de presentació d'originals per a publicar a SIÓ.
- La redacció manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes i, especialment, si no s'ajusten a aquestes normes.
- La redacció no fa seves les opinions que s'expressin en els articles signats.
- No es mantindrà correspondència sobre col·laboracions no sol·licitades. No es retornaran els originals, ni literaris ni gràfics, que no s'hagin demanat.
- Totes les col·laboracions han d'anar signades, amb adreça i DNI, si bé es publicaran amb pseudònim, sempre que l'autor així ho manifesti. Tindran prioritat de publicació les que facin referència a temes locals i comarcals.
- Els treballs s'han de presentar escrits a màquina a doble espai, –millor amb ordinador, acompanyat del disquet– i la seva extensió no ha de ser superior a 50 línies. En cas contrari, SIÓ es reserva el dret d'escurçar-los. Per presentar col·laboracions més àmplies, millor consultar prèviament amb la redacció.

Assemblea general

■ La Junta

La Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt celebrà, el passat dia 29 d'abril, l'assemblea general.

En el transcurs d'aquesta, presentà la dimissió la junta actual presidida per Josep M. Pijuan, que ell mateix ja havia anunciat el passat mes de novembre.

A partir d'aquest moment s'havia de nomenar un nou president i formar una junta nova.

Els comerciants assistents van decantar-se per la persona de Pere Figuera Casan del comerç FIBAL. Ell va acceptar la presidència i va rebre el suport de tots els presents, els quals van manifestar-li que podia comptar amb ells per formar la resta de la Junta.

En una reunió posterior efectuada el dia 4 de maig i convocada pel nou president amb alguns comerciants, va sorgir la nova junta que quedà formada per:

President: Pere Figuera Casan

Vice-presidenta: Antonieta Jovell Vila
Secretària: Anna Santacreu Forns
Tresorera: Josefina Figuera Figuera
Vocals: Jaume Bonet Boix
 Anna Roig Artigas
 Ramiro Caballé Brito
 Maribel Molina Doñate
 Teresa Gili Bonet

El nou president manifestà la intenció de continuar amb les comissions ja establertes, una pel Mercat de Nadal, una pel Mercat de les Rebaixes i una tercera per les promocions de sortejos de Pasqua i Nadal.

A partir d'aquest moment la nova junta confia tenir el suport de tots els comerciants i industrials i agrairia la incorporació de tots els nous interessats a formar part d'aquesta associació.

Fins ben aviat. ■

XIV^è Aplec de la Sardana

■ La Junta

Ja ha començat el compte enrere per la celebració de l'Aplec de la Sardana d'aquest any.

Com sempre, esperem que podrem oferir-vos un dia de Sant Joan amb molt d'ambient sardanista en el lloc habitual, al Passeig Josep Brufau.

Aquest any les cobles que ens acompanyaran a l'Aplec seran: la Cobla Riella, que amenitzarà la ballada del matí i que començarà a les 11 h. A la tarda, a partir de 2/4 de 5, la

Jovenívola d'Agramunt, Bellpuig Cobla i la Principal de Llobregat, ens oferiran un gran repertori de precioses sardanes.

També tindrem l'habitual concurs de colles improvisades i no cal dir els sortejos tan esperats.

Que serveixin aquestes ratlles com a invitació formal a la nostra festa sardanista que, com cada any, esperem comptar amb la vostra companyia.

Us hi esperem. ■

Envieu les vostres col·laboracions a través del correu electrònic de SIÓ
redaccio@revistasio.info

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus ^{S/A}
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

PELS PELS
PERRUQUERIA
Cami de les planes, s/n
25310 Agramunt
Telf. 973 39 24 71

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Obrador: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Fax 973 39 06 90
Plaça de l'Església, 4 AGRAMUNT
Avgda. M. Jolonch, 51 L'Urgell

Una altra col·lecció de llibres, si us plau!

■ Joan Puig

En una ocasió l'actriu Núria Espert va demanar a Salvador Espriu una nova versió del mite de Fedra i l'escriptor de Sinera, amatent al seu prec, va escriure per a lluïment d'ella i felicitat de tots la coneguda peça teatral *Una altra Fedra, si us plau!* Una obra que reféu amb encert un tema clàssic i que dignificà les lletres catalanes.

Tot i aquesta referència literària, però, no vull parlar de literatura, o almenys de literatura d'alta volada, sinó més aviat de la literatura casolana que sorgeix de Sió, aquesta revista que ha assolit la maduresa dels quaranta en ple i saludable esclat vital. La revista Sió, al llarg

sistema que ens permeti tenir a l'abast les col·laboracions memorables de Sió. O sigui, cercar el sistema de publicar agrupats en format de llibre els escrits que pel contingut o per l'autor es considerin de vàlua. Seria bo que s'aconseguís tirar endavant una col·lecció de llibres sorgits de les planes del butlletí, tal i com va passar ja amb *Itineraris Interiors* de Guillem Viladot, *Miscel·lània agramuntina* de Ferran Ros o el volum dels *Vint-i-cinc anys del Certamen literari de Sant Jordi*. A més, estic segur que si algun dia es fa aquesta col·lecció, els textos, en ser aplegats en un tot, tindran molta més consistència i sentit.

xos, per l'altra; *la Calaisera* de Serafina Balasch; els reportatges d'història d'autors diversos; els articles d'Antoni Pons a *De gent, fets i coses...*, etc.

Seria bo que Sió, amb el suport de tots els lectors, pogués tirar endavant la proposta d'una col·lecció pròpia.

És clar que a la vila ja tenim d'alguna manera dues col·leccions de llibres: els col·leccionables de Sió on es presenten treballs elaborats per redactors i col·laboradors; i la iniciada recentment *Bibliotheca Acrimontis* que ha d'encabir la reedició de llibres sobre la vila o impulsar la creació de nous. Això no obstant, crec que seria bo que Sió, amb el suport de tots els lectors, pogués tirar endavant la proposta d'una col·lecció pròpia, nascuda de la seva mateixa essència i que costaria molt poc de fer, perquè en realitat ja està feta. Per la història i la pròpia cultura fóra un gran pas que disposéssim de tres col·leccions de llibres que, a un ritme d'un exemplar a l'any, anessin omplint les nostres biblioteques particulars a la vegada que ajudessin a recuperar lentament, però ferma, les empremtes del passat.

Es pot dir, recordant Serrat, que ara *que fa vint anys que tenim vint anys* ha arribat l'hora que Sió doni un pas més; que s'intenti fer un triple mortal ni que sigui amb la xarxa posada al davall. És una bona hora, doncs, perquè, tornant al títol de Salvador Espriu que hem esmentat en el principi, es llenci el prec d'"*Una altra col·lecció de llibres, si us plau!*".

del camí recorregut (i del que tots esperem que recorri), ha ofert (i oferirà, no en dubtem) moltes notícies, escrits, articles d'opinió, apunts històrics, dibuixos, etc. que, avui en dia, són autèntiques joies. Es tracta d'escrits que amb els anys, com el vi, augmenten de valor. Per altra part, és difícil (encara que cada cop hi ha, sortosament, més subscriptors nostres que col·leccionen Sió) d'accedir als números de trenta o quaranta anys enrera i, en conseqüència, de poder rellegir-la o tenir-la a mà. Si s'admeten les dues premisses anteriors i pensem que no volem que la qüestió quedi com està, bé podem apuntar que la manera de resoldre-la és buscant un

Algú pot pensar que proposar una "biblioteca de Sió" és un projecte agosarat. Potser sí. Tanmateix molts invents i avenços científics i artístics han sorgit gràcies a propostes forasenyades d'agosarats. Qui ho pot negar? Per això, des de la meua humil condició de columnista de Sió i de convilatà que paga els impostos corresponents m'atreveixo a demanar "una altra col·lecció, si us plau!".

Una col·lecció de llibres de Sió que aplegui en volums diferents la columna titulada *De l'antigor* de Joan Viladot; *Història i anecdotari* de Lluís Pons; *Som a Riella* de Guillem Viladot, que dóna per més d'un exemplar; els acudits d'en Ramon Creus, per una banda, i els dibui-

VULCANIZADOS BARZ

Ctra. de Tarrega, s/n.
Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT

llenceria
corseteria

L'entrada

Assumpció Marsol

Carrer Sant Joan, 4 • Tel. 973 39 08 34 • AGRAMUNT

FUNERÀRIA i TANATORI

J. TORNÉ

Serveis per totes les companyies

Av. Catalunya, 12 AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
SERVEI PERMANENT

EXPOSICIÓ TEMPORAL

In corpore, de Jordi Isern
9 de maig / 20 de juny

EXPOSICIÓ PERMANENT DE L'OBRA DEL FONS DE LA FUNDACIÓ

La Botiga de l'Espai

Carpeta AGRAMUNT,
amb textos de Guillem Viladot i gravats de Josep Guinovart

Horari: de dimarts a divendres de 10 a 13 i de 16 a 19,
dissabtes d'11 a 14 i de 17 a 19,
diumenges d'11 a 14.

Plaça del Mercat, s/n. 25310 Agramunt.
espaiguinovart@teleline.es

Visites concertades per a grups. Tel. 973 39 09 04

Roses, llibres i... dracs

■ A. Ponsa

Escriu aquestes ratlles tot just passada la festa del nostre patró Sant Jordi i, segons hem pogut comprovar pel que ens han dit i pel que ens han mostrat els mitjans de comunicació, aquest ha estat un any en què escriptors, llibreters i floristes han pogut fer de les seves, és a dir, roses i llibres, com els toca, han estat protagonistes d'una diada que, any rere any, sembla ser que agafa embranzida.

Però, i els dracs? Van ser vençuts de veritat i per sempre en aquelles antigues llegendes que calia fer-ho per conquerir la saviesa, el poder i l'amor? O estan esperant l'oportunitat de tornar a la càrrega tan bon punt el món estigui lliure d'herois que els puguin plantar cara i així destruir-lo definitivament?

Sembla ser que, malgrat el pas implacable dels segles, el mite perdura, i que no s'ha desgastat pas gaire, sobretot si ens fixem en moltes pel·lícules, novel·les i en contes que sovint s'expliquen als infants.

...el drac encaixa perfectament amb les pors que duem gravades a la part més profunda dels nostres gens.

La gran característica dels dracs, la qual els diferencia dels homes, és que no són pas tots iguals. Per exemple, els d'Europa i el Pròxim Orient, quasi sempre apareixen aliats amb el desordre. I en canvi més enllà, a l'Extrem Orient, són una mena d'éssers benefactors que propicien les pluges per ajudar a viure els camperols. Sigui com sigui, el simbolisme dels dracs es resumeix sempre en dues paraules: poder i astúcia. Diuen que la llegenda del drac aparegué

al mateix moment que la civilització humana. I des de bon principi se'l considerà un dels grans senyors de l'univers que ho feia tremolar tot, els déus inclosos. Vet aquí perquè el seu nom ha estat sempre sinònim de malignitat.

Altres llegendes veuen en ells un vessant molt diferent, ja que, si es dóna credibilitat a les històries, serien els creadors no només del nostre món, sinó de tot allò que el conforma.

És força difícil saber com es van construir tantes i tantes llegendes que encara perviuen entre nosaltres. Però alguns entesos creuen que la continuïtat de la imatge del drac en les angoixes dels

humans s'entén pensant que aquells antecessors nostres, en aquells temps, eren l'àpat preferit dels grans rèptils del moment, i, sobretot, perquè el drac encaixa perfectament amb les pors que duem gravades a la part més profunda dels nostres gens.

En la major part d'històries de dracs hi ha la contra en forma de cavaller, o sant, que és el botxí de la bèstia i el salvador de la princesa quan és a punt de ser devorada.

Per aquest motiu Sant Jordi s'ha guanyat a pols ser tan famós, amb l'afegit de ser, a més a més, el nostre patró. ■

L'ACUDIT D'EN CREUS

- Però, què fas! Que t'has tornat boig! Què és això d'abraçar-me i donar-me una èmpenta tantes vegades?
- És que avui està de moda... **ajuntar-se, separar-se, ajuntar-se...**

Durant les darreres setmanes i amb motiu de la celebració dels 40 anys d'activitat de SIÓ, moltes persones, entitats i institucions ens han fet arribar la seva felicitació i adhesió. Molts ho han fet a través de les seves col·laboracions que publiquem habitualment, com han pogut veure els nostres lectors, mentre que altres ens han tramès una comunicació que publiquem a continuació, per a coneixement de tothom. A uns i a altres, també a aquells que ens ho han dit personalment, els donem les més sinceres gràcies. No en fem cap relació per evitar aquell oblit involuntari que sempre hi ha i que tan greu sap. Però tinguin per segur tots aquells que ens han fet arribar la seva mostra de simpatia o que, d'una manera o altra, han col·laborat en la nostra festa de forma voluntària, que ens en sentim molt honorats i especialment agraïts.

Revista Sió:

Moltes gràcies per la invitació a l'inici dels actes que commemoren el 40è aniversari de la Revista Sió. La vaig rebre ahir i no m'és possible cancel·lar uns compromisos familiars que tenia d'abans ja programats. Llàstima no haver-la rebut a temps!

És per això que escric aquestes línies, al mateix temps que vull enviar-vos a tots els qui formen l'equip redactor el meu sincer desig: que gaudiu durant força anys de la companyia d'una revista que enalteix el prestigi de la ciutat d'Agramunt.

Amb el meu record afectuós,

Joan Bta. Bosch Potensà

Benvolguts tots els membres de redacció de SIÓ,

He rebut la vostra carta notificant el 40è aniversari de Sió i els actes pel dia 25 d'abril, la qual cosa em porta a fer arribar a vosaltres la meua absència per ser fora aquests dies de la nostra vila per motius personals.

Lamento no poder estar amb tots vosaltres. Tinc uns bons records passats als despatxos de l'alcaldia durant els anys que per "imperatiu legal" ostentava el càrrec de director de la revista. Per tant crec que vaig ser una anella de la cadena per ser on és avui Sió.

Gràcies a vosaltres. Per molts anys,

Josep M. Inglés

Amics del Sió,

Amb la present el consell de redacció del *Llobregós Informatiu* felicita a tota la gent que heu fet possible aquests quaranta anys de la revista Sió, i us encoratgem a continuar en la línia d'aquests darrers anys en què heu aconseguit editar una publicació modèlica no només en contingut, sinó també en disseny i gestió.

Com ja sabeu la revista Sió ha estat, en alguns aspectes, un mirall pels qui hem iniciat el *Llobregós Informatiu*. Per aquest motiu ens alegrem especialment del reconeixement i èxit que esteu assolint amb la vostra publicació.

Lamentem no poder assistir el proper diumenge en els actes de commemoració del 40è aniversari de la revista, i als quals heu tingut el detall d'invitar-nos. La coincidència amb la 23a Caminada Popular de Torà, activitat organitzada per l'APACT (Associació del Patrimoni Artístic i Cultural de Torà), fa impossible la nostra assistència.

Una forta abraçada,

Xavier Sunyer
Coordinador

Restem molt agraïts per l'homenatge que hem rebut en el 40è aniversari de SIÓ, per haver estat en actiu des de l'inici de la nostra revista. Homenatge que fem extensiu als redactors, col·laboradors, subscriptors i lectors, ja que sense «tots», ni SIÓ ni nosaltres no hauríem assolit aquesta fita.

Per molts anys a SIÓ!

Per molts anys a tothom!

Jaume Cots i Solé
Ramon Creus i Boncompte

Senyors,

Us escric aquestes ratlles per felicitar-vos pels 40 anys de l'edició de la revista SIÓ. Sens dubte és un motiu de satisfacció aquesta llarga existència de la revista, i alhora us voldria encoratjar per seguir amb aquesta tasca tan admirable com profitosa.

Adrià Marquilles i Bernaus
Alcalde de l'Ajuntament dels Plans de Sió

Amics,

Quina alegria he sentit en rebre la vostra invitació a la commemoració del quarantè aniversari de la revista SIÓ!

Només vaig estar dos anys a Agramunt, però sempre més m'he sentit vinculat a aquesta vila i parròquia. A vegades fins i tot he dit que potser és per allò que en diuen el primer amor. Un cop vaig anar a escoltar la Coral a Organyà, sovint he assistit a les sardanes interpretades per la vostra Cobla a la Seu d'Urgell, rebia la revista Sió al bisbat, etc. Una vegada vaig tenir el goig de saludar en Guillem Viladot a la farmàcia. Quan em trobava amb mossèn Ivan li donava salutacions per a la Mare de Déu del Socors i li deia que era un privilegi treballar a Agramunt.

Seria molt llarga la llista dels grans amics d'Agramunt. Algun cop he saludat el Joan Granados i la seva esposa. I encara recordo més els amics que vàrem infantar Sió: Joan

Bta. Bosch (notari), Antoni Pagès (mallorquí, de "La Caixa"), Lluís de la Colometa, Jaume Cots, Joan Viladot, i tants altres que tinc més al cor que al cap.

Sento moltíssim no poder estar el dia 25 d'abril amb els bons amics de SIÓ. Serà la meua rosa vermella que dipositaré als peus de la Verge del Socors, tot implorant que aquest fill nostre SIÓ ja adult gaudeixi de la plenitud del temps i així continuï conreant els valors socials, religiosos i literaris que constitueixen l'ànima d'un poble que va endavant. Només vull compartir amb vosaltres un pensament: *SIÓ? Una tasca engrescadora i irrenunciable.*

Gràcies per haver-me recordat, confieu amb la meua col·laboració i reafirmem la nostra amistat,

Antoni Mirabet Bullich, Isona

CENTRE MÈDIC D'AGRAMUNT

El Centre Mèdic d'Agramunt us informa dels nous serveis:

- **Oftalmologia: agudeses visual, revisió d'ulleres, camp visual, ...amb la més moderna tecnologia del mercat.**
- **Revisions del carnet de conduir, d'armes i animals perillosos (cada 2n i 4t dimarts mensuals a partir de les 15 h.)**

A més de la resta d'especialitats:

Traumatologia, Urgències, Radiologia (Rx), Revisions de salut, laborals i específiques, Fisioteràpia i Ortopèdia

I si desitgeu una **COBERTURA COMPLETA SANITÀRIA** tenim:

- Cobertura mèdica INTEGRAL**
- Cobertura mèdica per ACCIDENTS**
- Valoració i reclamacions del dany corporal**

Demani'ns informació i li facilitarem una proposta a la seva mida.

CORTINATGES

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Listes Naixement
Listes Comunió
Carnestoltes
Bolsos
Sport

Avgda. J. Mestres, 2
Telf. 973 39 12 16

25310 AGRAMUNT
(Lleida)

Rubèn Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

Ramon Viladebait Milla

PINTURA DECORATIVA

Tel. 973 390 677

Mòbil 666 859 946

ELECTRICITAT

F.MARCH

Francesc March Altarriba

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

CITROËN AUTO MECÀNICA AGRAMUNT, S.L.

Agent Citroën
JOSEP M. LLOP i SOLÀ

Avgda. Catalunya, s/n
Telf. - Fax 973 39 11 17

AGRAMUNT

AVET © ABANDERADO © PIEL NOBLE © VOGUE © MISSLYN © VALISA © PRINCESA © GUASCH © GLORY © CARMAGNOLI © SUASA
© AZZARRO © ROCHAS © GARMANI © HELDOS
© A. BASI © C. HERRERA © M. DUTTI © C. DIOR © P. RABANNE © VITORIO © M

COTS

*Merceria • Perfumeria
Marroquineria • Article de viatge*

Plaça del Mercadal, 4 ♦ Tel. 973 39 01 32
AGRAMUNT (Lleida)

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

Tendals façana i camió
Tapissèria - Cortinatges
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva
Portes ràpides de PVC
Matalassos

www.tendalssangra.com

Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92 AGRAMUNT (Lleida)

A Cine Club Riella

■ Margaret Creus Verni

Acabo d'assistir a la projecció de "Las invasiones bárbaras". I ha estat, com la resta de pel·lícules projectades, magnífica.

Els afeccionats al cinema podem gaudir cada quinze dies d'uns films d'altíssima qualitat que, poden agradar més o menys segons els seus continguts o la seva forma, però del que no hi ha dubte és que cap d'ells no deixa indiferent l'espectador. Inviten a la reflexió de diferents temes, la qual cosa donats els temps d'imbecilitat supina que corren actualment en el món de la TV i del cinema, diguem-ne comercial, és d'agrair.

Penso que el cinema és una forma més de manifestació cultural, i com a tal s'ha de cuidar d'igual manera que es cuiden altres formes d'art. Poder gaudir d'això al nostre poble, sense necessitat de desplaçar-nos uns quants quilòmetres, està molt bé.

Voldria agrair als tres amics, Xavier Camats, Ramon Llenas i Ramon Hernández, la seva iniciativa. Aplaudeixo el seu esforç i el seu talent a l'hora de seleccionar les pel·lícules i desitjo de tot cor la continuïtat del Cine Club Riella. Penso que aquest sentiment és compartit per molts dels que cada quinze dies acudim a la cita del cinema del Casal.

Repeteixo, gràcies, moltes gràcies! ■

NOTA D'AGRAÏMENT

Totes les senyores de més de 75 anys que vam ser objecte d'un homenatge per part de l'Associació de Dones Esbarjo, volem agrair i donar les més expressives gràcies a les companyes que el van organitzar, a l'Ajuntament que ens va rebre i ens va donar una placa commemorativa, i a totes les companyes que ens van fer costat en aquesta diada, que per a nosaltres serà inoblidable.

Moltes gràcies a tothom.

Agramunt, maig de 2004

JOSEFINA PIULATS

Font de Gàver.

Excursió al naixement del Sió

■ Josefina Piulats

Veient el riu tan ufanós, tan ple d'aigua, vàrem voler conèixer com era el naixement del riu. Una tarda d'abril de sol clar i eixerit, tota la família sortíem d'excursió cap a Gàver, aquest petit poble situat a 600 m d'altitud entre les dues serres de la veïna Segarra i en una vall bastant tancada, és el bressol del riu Sió.

Les fonts del Sió són moltes. De fet, enguany l'aigua apareix arreu. Brolla del terra en diferents llocs formant petits aiguamolls i rieres ja abans de la font de Gàver, un conjunt de petits torrents s'uneixen i lliuren les aigües a un Sió acabat de néixer. La font de Gàver, lloc oficial del naixement del riu, ha estat arranjada. És una construcció de ciment i pedra hàbilment combinada que ofereix un aspecte modern i digne pel naixement del riu.

Al llarg del seu camí, el riu es vesteix d'aigua, passa majestuós, travessa les contrades oferint un espectacle humit i insòlit, alhora que desconegut. El nostre Sió, vist així, és molt bonic. ■

Aniversari de Sió

■ Una subscriptora agraïda

Senyors redactors,

Vaig tenir el goig d'assistir a la celebració que va tenir lloc a l'Ajuntament i que es va organitzar per celebrar els 40 anys de la revista Sió. Va ser un acte molt emotiu per tot el que es va dir i pel que representava per a tots aquells que són assidus lectors i

lectors de la revista. Trobo molt merescut l'homenatge que es va fer al Cots i al Creus, per tants anys de col·laboració continuada.

El que sí que vaig trobar a faltar, va ser una mica més d'implicació per part de l'Ajuntament que no es va dignar fer allò tan habitual i corrent quan algú commemora algun fet, en aquest cas un

aniversari, com és lliurar una placa commemorativa. Vaig veure que les coses es van invertir. Va ser el Sió qui entregava un record a l'Alcalde i un altre al Conseller en Cap. Jo crec que la revista Sió es mereix, com a mínim, que l'Ajuntament reconegui la seva feina de 40 anys, almenys amb un petit record. ■

Carta a l'equip de govern municipal

■ Un veí que vol saber

L'actual equip de govern municipal, ERC-PSC, ja fa un any que és a l'Ajuntament i ja es pot començar a veure els resultats d'aquest canvi tan esperat, després de tants anys de govern dels mateixos. Tots els ciutadans d'aquest poble podem veure les realitzacions i les mancances i comparar el tarannà dels d'abans amb els d'ara.

Hi ha, però, una cosa que sí voldria fer pública com és la meva estranyesa per la desinformació que tenim sobre la

dedicació que l'alcalde (que es veu que continua amb la seva feina particular), i els regidors (alguns amb dedicació exclusiva) tenen dins de l'Ajuntament i també el que cobren tots, inclosos els de l'oposició. No recordo que s'hagi dit res d'aquest tema en les informacions municipals. Tampoc no s'ha informat de si tenen un horari fix de visita, etcètera.

A mi em sembla que seria interessant i molt ben acollit que l'Ajuntament ens fes arribar aquesta informació a través,

per exemple des del Sió. Un dels arguments dels que ara manen i abans estaven a l'oposició va ser que hi hauria molta transparència de la gestió municipal i em sembla que aquesta transparència comença per explicar aquestes coses.

Confio que aquesta demanda, que crec molt estesa entre els agramuntins, se'ns farà arribar per mantenir i estendre més encara la confiança que hem de tenir en els qui ens manen. ■

VENDA DE VEHICLES NOUS I SEMINOUS

BELICAR-IMPORT

CONSULTING CAR

**VENDA AL MAJOR
I AL DETALL
"SERVEI A LA CARTA"**

Av. Catalunya, 22, baixos
AGRAMUNT

Tel: 973 39 09 22
Mòbil 665 96 05 60

Hi serem a temps?

■ Una agramuntina

Potser pot semblar a algú, que tinc poca feina, però us ben asseguro que feina tinc per acabar-me-la. El que passa és que **com diuen** “*si no vols pols no vagis a l'era*”, i en aquesta ocasió hauré de fer cas a qui té la raó per no empolsar-me i seguir el consell de “cada u a casa seva”, això sí, esperant que “Déu sigui a la de tots”. Benvolguts lectors, rectificar és de savis i encara que he de dir, que més que una rectificació es tracta d'una disculpa, no crec que m'hagi de penedir perquè per una banda, el meu comentari no pretenia fer mal a ningú, i per una altra el meu pseudònim és una voluntat que mentre la revista m'ho permeti utilitzaré per manifestar la meva opinió, ja que així considero que ho he de fer. Tot i això, no descarto pas la possibilitat que en un futur, no molt llunyà, em decideixi a parlar escrivint després d'una agramuntina el meu nom.

Canviant de tema, m'agradaria fer-vos una reflexió respecte a les actuacions de l'església de la Vila. Sembla que l'actuació que va encomanar l'antic consistori va iniciar-se i ja va finalitzar. La veritat és que manca molt a fer. No ens podem permetre anar enrera en temes d'inversió i preservació del patrimoni cultural, hem de continuar treballant i insistint amb les institucions que ens poden ajudar i, en la mesura del possible, arreglar tot el que es pugui. Tots podem

recordar perfectament, quan l'equip de govern era a l'oposició i manifestava públicament que fins i tot podien ser un perill els despreniments del sostre de l'església. Potser ara ja no tenen temps d'anar-hi per fer-se'n memòria i veure que encara hi ha actuacions per fer! Estaria bé que repassessin els números de Sió en què proposaven tantes i tantes necessitats, de vegades fins i tot exigint-les, i comencessin a posar fil a l'agulla. No penseu pas que em refereixo només a temes culturals, en què evidentment estem estancats, sinó en tota mena de projectes: El polígon, és mort? Les empreses, on van? Veurem fet primer el polígon dels nostres veïns? Al carrer Sant Joan, s'hi farà alguna cosa? Les grans obres, s'han acabat? Els avis ja no es mereixen una nova residència? El Casal d'avis, quan i on? Els dipòsits, ja no s'arreglaran? La gespa del futbol, la veurem plantada? El parquet del pavelló, ja ha begut oli?... Bé, deixem-ho estar, perquè només hi ha diners per coses que no s'acaben d'entendre!

Ja fa un any que tenim un canvi i de fet, és ben bé un canvi de cara endins i de cara enfora. A dins un canvi de govern, un canvi de tarannà i un canvi de pensar,... i a fora cara neta i imatge per quedar bé, però en els temes importants RES DE RES! Ja ha arribat l'hora d'agafar els programes electorals i fer un repàs, com a mínim dels punts comuns del bipartit, perquè a partir d'ara

ja hem d'estar encarrilats cap a una gestió de futur que no deixi Agramunt en un pou mort o carrer sense sortida. *Algú s'ha de treure la son de les orelles i posar-se els pantalons que va triar de portar!* No es poden només solucionar els afers del dia a dia com si no passés res, sinó dedicar-se a la feina les hores que calgui i demostrar que a *la casa de tots s'hi és* per alguna cosa positiva i per mirar pel futur d'Agramunt per damunt de tot, i no només per dir que s'ha canviat o per fer-se passar el gust sobre algun afer personal. Ara, fins i tot alguns dels creients incondicionals comencen a preocupar-se i no saben com justificar la poca dedicació (real) dels nostres governants; per cert dels polítics de tots els colors, perquè l'oposició tampoc no se sap “*on es deu haver ficat!*”

Aturem-nos a reflexionar i en la mesura del possible i del que sabem des de fora, valorem si tots els canvis que va fent el nostre govern estan a l'alçada que els pertoca, *si a tot s'hi val*, si hi ha un criteri o “*anem fem per anar tirant*”, *si ja han aclarit qui mana*, si les conseqüències de les seves actuacions les pagarem durant molt de temps i en definitiva si: hi serem a temps?

Benvolguts lectors fins el proper mes guardem-nos del que ens ve a sobre i del mal temps que s'acosta, perquè com diu el refranyer (Refrany 6562)

“Si plou per Sant Pere Regalat, que plou quaranta dies és provat”. ■

VISITEU LA PÀGINA WEB DE SIÓ A INTERNET
www.revistasio.info

Recol·lectora John Deere 9780 cts

Tractors John Deere

POSI'NS A PROVA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, km. 486
Tel. 973 600 450 - Fax 973 710 484
25230 MOLLERUSSA (Lleida)

C/ Narcís Monturiol, 1 - Pol. Ind. Bufalvent
Tel. 93 874 39 11 - Fax 93 874 14 60
08240 MANRESA (Barcelona)

XXVII Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt

■ Joan Pijuan

Un any més es portà a terme el **Certamen Literari de Sant Jordi** organitzat per l'Ajuntament i SIÓ. La convocatòria d'enguany era idèntica a l'anterior, de manera que també els jurats, de prosa i de poesia, estigueren formats per representants del Col·legi Mare de Déu del Socors, del CEIP "Macià - Companys", de l'IES Ribera del Sió, de l'Ajuntament i de la nostra revista. S'ha mantingut la doble possibilitat de poder participar en prosa i poesia a la vegada, la qual cosa propicia un increment de participació i al mateix temps suposa més feina de cara als jurats que han d'escollir les obres guanyadores. Els premis consistiren en lots de llibres en català. En total es lliuraren 52 premis (25 de prosa i 27 de poesia) d'entre les 484 obres

que concorrien al certamen.

La participació s'incrementà lleugerament respecte l'anterior convocatòria en 30 composicions (de 454 a 484). Per separat la modalitat de prosa ha sofert una petita davallada, de 212 l'any 2003 han passat a 187 d'enguany. En canvi hi ha hagut un notable augment en poesia que han passat de 242 a 297 composicions. Quant a la participació per cursos, cal destacar el descens en 4t d'ESO que sols hi ha hagut 9 participants; pel que fa als altres cursos es va mantenint més o menys el nombre.

El repartiment de premis es féu el mateix dia de Sant Jordi al Pavelló Firal amb la presència del Sr. Alcalde, Ramon Muixí, el regidor de Cultura, Ernest Caufapé, i la majoria dels membres dels

PARTICIPACIÓ			
	POESIA	PROSA	TOTAL
1r curs de Primària	48	29	77
2n curs	40	36	76
3r curs	34	23	57
4t curs	40	25	65
5è curs	15	16	31
6è curs	14	12	26
1r d'ESO	31	10	41
2n	23	12	35
3r	22	7	29
4t	3	6	9
1r. de BATXILLERAT	11	4	15
2n. de BATXILLERAT	4	4	8
Majors de 18 anys	2	3	5
TOTAL	297	187	484

jurats. Els premiats van rebre el seu corresponent lot de llibres i el diploma acreditatiu. Com a novetat, en finalitzar el lliurament es va fer una

fotografia conjunta de tots els premiats amb els membres dels jurats. L'acte va estar amenitzat per l'actuació de la Cobla Quatre Vents. ■

Guanyadors del Certamen Literari junt amb bona part del jurat i autoritats.

JOSEPM. PIJUAN

VEREDICTE

POESIA

El jurat de poesia compost per: Pere Mora, Emi Sellart, Núria Sorribes, Carme Villegas i Joan Pijuan (com a secretari), després d'haver llegit la totalitat de les 297 composicions de poesia que concorrien en la present convocatòria, i de deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

1r curs de Primària (6/7 anys):

premi Anna Cuñé i Miralles
 accèssits Magalí Ortiz i Martín
 Yesmina El Khattabi Otkin
 Anton Zurita i Crespo

2n curs de Primària (7/8 anys):

premi Miquel Rallo i Arnau
 accèssits Joan Coll i Bosch
 Nicolàs Steven Soler i Fernández

3r curs de Primària (8/9 anys):

premi *La pau*, de Guillem Jubete i Areny
 ex-aequo *El ratolí*, de Sílvia Berenguer i Domingo

4t curs de Primària (9/10 anys):

premi *El corredor*, d'Albert Miralles i Sorribes
 accèssit *L'instrument*, de Sergi Repilado i Amado

5è curs de Primària (10/11 anys):

premi *El llapis màgic*, de Jaume Rodríguez i Juan
 accèssit *El prat*, de Maria Solé i Llorba

6è curs de Primària (11/12 anys):

premi *La mar blava*, de Mireia Marsol i Cortada
 accèssit *El calendari*, d'Alba Valls i Trepà

1r curs d'ESO (12/13 anys):

premi *Fins quan...*, de Francesc Puebla i Reñé
 accèssit *Pluja amarga*, de Zoe Valero i Miró

2n curs d'ESO (13/14 anys):

premi *La lluna*, de Rosa Pedró i Carulla
 accèssit *Ha mort el nostre gosset «Ket-ty»*, d'Aleix Solé i Miralles

3r curs d'ESO (14/15 anys):

premi *La mort*, de Bernat Calvet i Terré
 accèssit *I tu no hi seràs*, de Marina Solé i Felip

4t curs d'ESO (15/16 anys):

premi *La sort no m'acompanya*, de Marta Canes i Niubó

1r de BATXILLERAT (16/17 anys):

premi *Vine, amor*, de Lúcia Ribalta i Amigó
 accèssit *La pau*, de Souad Douz

2n de BATXILLERAT (17/18 anys):

premi *El misteri del silenci*, d'Oriol Pla
 accèssit *Somni*, de Montse Canes i Niubó

Majors de 18 anys

premi *La teva existència*, de Patrícia Lucia Giménez i Garcia

PROSA

El jurat de prosa compost per: Núria Ariño, Màrius Blàvia, Mercè Cases, Antoni Ponsa, Georgina Omedes i Pasqual Castellà (com a secretari), després d'haver llegit la totalitat de les 187 composicions de prosa que concorrien en la present convocatòria, i de deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

1r curs de Primària (6/7 anys):

premi Roger Aleu i Solé
 accèssit Yesmina El Kattabi

2n curs de Primària (7/8 anys):

premi Albert Pedrós i Monter
 accèssit Ivan Sementé i Val

3r curs de Primària (8/9 anys):

premi *La fruita*, de Mireia Farré i Martínez
 accèssit *El país dels rellotges*, de Lúcia Manrique i Penella

4t curs de Primària (9/10 anys):

premi *El somni*, de Joan Cama i Ribes
 accèssit *La pedra que volia volar*, de Jasmina Vilanou i Riba

5è curs de Primària (10/11 anys):

premi *La rosella morada*, de Maria Solé i Llorba
 accèssit *Una aventura ecologista*, de Robert Armengol i Brils

6è curs de Primària (11/12 anys):

premi *La grua pic*, de Mireia Marsol i Cortada
 accèssit *El so del violí misteriós*, d'Alba Loscos i Soldevila

1r curs d'ESO (12/13 anys):

premi *Convivint amb un assasí*, de Maricel Novell i Majoral
 accèssit *Canvi d'escola*, de Núria Vázquez i Talavera

2n curs d'ESO (13/14 anys):

premi *L'últim dia*, de Rosa Pedró i Carulla
 accèssit *La història d'un arbre*, de Lourdes Cifuentes i Cases

3r curs d'ESO (14/15 anys):

premi *I ara què?*, d'Irene Puig i Solanilla
 accèssit *Un dia, una vida*, d'Anna Carbó i Torres

4t curs d'ESO (15/16 anys):

premi *Un ideal*, de Mireia Puig i Sellart
 accèssit *En la vostra memòria*, de Danisa Alexandra i Lupu

1r de BATXILLERAT (16/17 anys):

premi *Prou vessar sang*, de Souad Douz
 accèssit *Vestigi d'un somni*, de Lúcia Ribalta i Amigó

2n de BATXILLERAT (17/18 anys):

premi *Llàgrimes de dol*, d'Eva Gil i Fernández
 accèssit *El bé de les persones*, d'Albert Marsol i Cortada

Majors de 18 anys:

premi *Incomprensió*, d'Anna Maria Ribó i Mur

Agramunt, 11 d'abril de 2004

EL RATOLÍ

*El ratolí es passeja tot decidit,
però quan em veu
va corrents i s'amaga dins del seu cau.
Si el vull veure
formatge li he de donar,
però mai es deixa agafar.
El seu cau és tan petit
que només puc ficar-hi el dit
i si em despisto, tot seguit
ja tinc una mossegada al dit.
Es deu pensar que és un bon formatge,
però pobra de mi: quin mal al dit!
Jo conec un altre ratolí
que no para d'aquí cap allà,
però aquest sí que es deixa agafar.
La seva feina és ajudar
quan a l'ordinador volem treballar.*

Sílvia Berenguer i Domingo

LA FRUITA

Un dia en una fruiteria la pera i la poma es van discutir.
La pera li digué a la poma:
– Jo sóc més bona que tu, tinc més suc.
– No! Jo sóc més bona, a més a més sóc més grossa.
Va sortir la taronja i va dir:
– No tanta xerrameca que la més bona sóc jo, sinó proveu
de fer un suc amb mi quan tingueu set.
I després va sortir el rei de la fruita, el plàtan, i va dir:
– No, jo sóc el més bo!
Mentre les fruites discutien, una senyora que anava a
comprar amb un cistell molt gros va agafar una poma, una
taronja, un plàtan i una pera, i quan va arribar a casa es va
fer una bona macedònia.
– Quina macedònia més bona, hum! Com són de bones
totes les fruites!
La poma, la pera, el plàtan i la taronja estaven contentes
tot i que les havien fet miquetes.

Mireia Farré i Martínez

EL SOMNI

Un dia anant per un camí fosc em vaig perdre. De casualitat passava una noia i em va dir:
– Hola! Com et dius? –em va preguntar.
– Jo em dic Oriol –li vaig respondre.
– T'has perdut?
– Doncs sí, per desgràcia –li vaig dir.
– Doncs, si vols em dius on vius i t'hi acompanyaré.
– D'acord –li vaig respondre.
Llavors, quan anava a obrir la porta de casa... Booom!!! –
va sonar el despertador.
Em desperto i vaig a rentar-me la cara, esmorzo, em vesteixo i al final agafo rumb a l'escola. Al migdia a dinar i a la tarda a jugar, i després torno al llit. Tanco els ulls... I penso... Quina aventura tindrè aquesta nit?... Ara començo.

Joan Cama i Ribes

LA MAR BLAVA

*Veig la mar blava
i la sorra al seu voltant
que onada per onada
als meus peus va picant.*

*Sento les gavines
que pel cel van volant,
contentes i molt fines
amb les ales van planejant.*

*Sento el vent
que em toca la cara
amb el seu moviment
que mai no para.*

*Torno a mirar la mar blava
mentre al lluny veig els vaixells navegar,
tan petita que em semblava
amb el seu bonic blau clar*

Mireia Marsol i Cortada

EL CORREDOR

*M'agrada córrer
i sóc un bon corredor,
surto amb les meves bambes
tant si fa fred
com si fa calor.*

*Tinc uns pantalonets
de color blau brillant
i quan corro
enlluerno tots els del voltant.*

*M'agrada córrer
per camps i camins,
veure les flors dels prats
i jugar amb els conills.*

*La meva mare
m'ha reservat una estanteria
i jo hi endreço les copes i les medalles
amb molta alegria.*

*M'agrada mirar-les
de tant en tant
i treure'ls la pols
perquè quedin més brillants.*

*Encara que per a mi
el més important
no és guanyar,
sinó saber que m'agrada
un esport que el puc practicar
només amb els meus talons,
uns bons pulmons
i uns músculs ben rodons.*

*M'agrada córrer
i sóc un bon corredor.
Corro al meu aire,
però també faig cas
al meu entrenador.
Així sóc jo
i així és un bon corredor.*

Albert Miralles i Sorribes

Anna Cuñé i Miralles

LA ROSELLA MORADA

Hola, em dic Alícia i sóc una nena de 8 anys. Visc en un poblet molt petit de 22 habitants exactament. M'agrada anar a fer petites passejades pel camp, sobretot a la primavera. Normalment vaig a un camp on just al mig hi ha una alzinera. Quan arribo al camp vaig corrents cap a l'alzinera. Tot el vent em bufa a la cara. M'encanten els camps verds i amb algunes roselles vermelles. El vermell de les roselles és molt llampant, igual que el negre de dins. La rosella és la meva flor preferida.

Un dia, mentre corria pel camp, vaig veure una flor diferent. Era de color lila, però no sabia quina flor era. M'hi vaig acostar més. Semblava... semblava... semblava una rosella de color lila. Vaig agafar una rosella vermella i la vaig comparar. Era igual però morada. No n'havia vist mai cap d'igual. Des d'aquell dia sempre anava a veure-la.

Un dia mentre feia una passejada vaig veure un tractor que s'acostava. Era el pagès. Al pagès no li agradava que al seu camp hi haguessin roselles, només hi volia espigues. Segur que quan veuria aquelles quatre roselles les arrencaria i amb elles també arrencaria la rosella morada. Vaig anar corrents cap al camp. Volia arrencar amb arrel la rosella morada i posar-la a un camp del costat que era ecològic. Oh, no!, el pagès està a punt d'arribar! Només puc anar de pressa i arrencar la rosella. Com per art d'encanteri el vent va començar a bufar de manera que m'ajudava a poder córrer més, i quan hi vaig arribar molts insectes m'ajudaren a cavar, el vent treia terra i les espigues donaven cops a la rosella com si la volguessin treure. Per fi vaig aconseguir trasplantar-la abans que arribés el pagès. La natura m'havia ajudat molt. Ningú sap quants secrets amaga la natura, però segur que són molts.

Maria Solé i Llurba

LA GRUA PIC

La grua Pic ha nascut aquesta primavera junt amb les seves germanes en un niu d'on fins ara mai havia sortit, i ha sobreviscut gràcies a la seva mare que els ha portat menjar per poder créixer.

Però ara l'estació de les flors, el bon temps i l'alegria s'ha acabat i comença la tardor on ja fa més fred i les aus migratòries com la Pic han de marxar cap al sud, cap a regions més càlides, perquè quedant-se aquí es moririen de fred. Ella, com que és jove, encara no hi ha anat mai, però li han explicat que allà tot és molt bonic, la gent és de diferent pigmentació que aquí i que farà nous amics.

Per fi ha arribat el dia d'emigrar cap al sud. Formant un grup, les grues arriben ja cap al vespre a la costa Mediterrània on s'està ponent el sol darrere l'horitzó. La Pic, veient l'espectacle del sol vermellós, queda meravellada: allò des del seu niu no ho havia vist mai, per a ella és la cosa més bonica que hi ha i es queda mirant-lo fins l'últim raig de llum. Instants després d'haver-lo vist s'adorm.

L'endemà al matí es desperta al primer raig de sol i es queda bocabadada veient com surt la potent estrella. Sense treure-li l'ull de sobre li passa el temps sense adonar-se'n. Mentrestant les altres grues ja s'han despertat i comencen a volar –l'estol marxa sense la Pic. La jove grua encara contempla la Mediterrània. Quan el sol ja és a dalt del cel s'adona de sobte que les altres grues no són a la costa, sinó que ja sobrevoles la Mediterrània i es veuen a la línia de l'horitzó. No està acostumada a fer vols tan llargs i pesats, no les podrà atrapar. Trista, sola i perduda recordant la seva mare i les germanes, les úniques en qui confiava plenament i coneixia. Mira la Mediterrània i es dóna forces: a partir d'ara dependrà d'ella mateixa.

Sense saber on anar, alça el vol i sobrevola la mar blava i neta. Al cap d'unes hores es comença a trobar cansada i ja no vola tan alt, però per sort troba una petita roca on para a descansar. Allà torna a pensar en la seva família i què farà a partir d'ara. S'adorm, tot i que encara és aviat, i no es desperta fins l'endemà al matí que torna a veure l'espectacle del sol que tant li agrada sobre la línia de l'horitzó de la Mediterrània. Després de veure'l deixa la petita roca i continua el seu viatge fins a trobar un peix molt gros de colors i brillant, que la Pic aprofita per preguntar-li si a prop d'allí hi ha terra on pugui descansar. El peix li diu que hi ha unes illes anomenades Balears, però que són bastant lluny i que necessitarà dies per arribar-hi. La Pic li dóna les gràcies i continua el seu viatge, de moment arribarà fins a les Illes Balears.

Ja es fa fosc. No pot parar enlloc però continua volant fins que troba un vaixell. Allà hi ha humans, però s'hi està còmode i calent. La jove au hi està tan bé que es passa dos dies al vaixell. L'endemà al matí ja fa vint dies que no veu la seva família, però pensa en la seva mare que li va dir que en el viatge faria nous amics i amb l'esperança deixa el vaixell que li ha servit de casa durant uns dies i torna a volar per damunt la Mediterrània. Passen les hores i la Pic va volant mirant la mar fins a trobar-se amb un simpàtic dofí. Es fan amics, i el dofí porta carregada a l'esquena a la Pic fins a un punt en què li diu que hi ha massa poca aigua i que ell no hi pot nedar. Es despedeixen i la Pic, deixant el seu amic, continua el viatge.

Passen unes hores i de sobte troba terra i crida alegrement: les Illes Balears! Baixa fins a tocar el terra, ja és a les Illes Balears, però torna a pensar amb la seva mare i les seves germanes que fa dies que no veu. Després camina i explora aquell territori que ella no coneix fins que troba un grup de grues que encara no ha emigrat. Es fa amiga de les grues i passa a ser una més del grup. La Pic ja té amics per sempre i està molt contenta. Tot el grup continua el llarg viatge cap a les terres del sud i la Pic pensa: què bonica és la Mediterrània!!

Mireia Marsol i Cortada

LA PAU

*Quin goig que fa l'escola
amb tants nens jugant.
També els més petits
juguen molt tranquils.
Dos nens es barallen!
Eh, vosaltres! Què feu?
No sabeu que a l'escola
per la pau treballem?
Pau és estimar.
Pau és jugar.
Si us plau no us torneu a barallar!*

Guillem Jubete i Areny

CONVIVINT AMB UN ASSASSÍ

– Avi, per què criden el pare i la mare? –va dir la petita Laura.

– Doncs, perquè han tingut un malentès, però tranquil·la que ja els hi passarà –va respondre-li l’avi.

I tot seguit, la Laura va continuar:

– Però cada nit sento la mare com diu: “si us plau, no em facis mal, perdona’m, demà serà un altre dia, va...” I coses així. Jo tinc molta por avi, perquè llavors el pare crida molt i se senten molts cops a la paret i a la porta.

– Tu tranquil·la que segur que demà ja s’arreglarà tot –li va dir l’avi.

– Et faré cas avi, bona nit –va dir-li la Laura.

I l’avi va respondre:

– Igualment bonica, fins demà.

Aquella nit la Laura va tornar a sentir aquells cops, però aquesta vegada gairebé no parlaven, només se sentien cops, molts cops. L’endemà al matí, la mare de la Laura, l’Emma, va anar a despertar-la. Va ser llavors quan la Laura va veure que tenia un ull morat i tot el coll ple de macadures. Ella es va espantar molt, però va fer com si no hagués vist res. Quan l’avi se’n va anar a córrer els seus 3 quilòmetres pel barri, la Laura se’n va anar a l’escola i el seu pare, en Bernat, va anar a treballar. L’Emma es va asseure en un dels sofàs de la sala d’estar i allí es va formar un silenci immens, fins que de sobte es va posar a plorar i va pensar per si mateixa: “Què puc fer? Què puc fer? Si truco a la policia i el meu home se n’assabenta, després encara em maltractarà més. I si demano el divorci? No, mala idea, perquè pot ser que ell es quedi amb la Laura, i això és el que em sap més greu, perdre la Laura. Què puc fer? Si us plau que algú m’ajudi!!”. Al cap d’uns minuts va arribar l’avi i li va explicar tot el que la Laura li havia dit la nit anterior. L’Emma es va eixugar les llàgrimes ràpidament i li va dir que tot allò era mentida, que ells no cridaven ni picaven a les parets i menys a les portes. Tot seguit l’avi li va dir:

– I llavors que són aquestes macadures que tens al coll?

I l’Emma li va explicar que eren unes rascades de no res, i que se les havia fet caient de la dutxa. Fins que l’avi va deixar-ho córrer i se’n va anar a jugar a cartes amb els seus companys. Llavors l’Emma es va tornar a quedar sola i de nou va pensar: “Sí, jo ja li explicaria tot a l’avi, però si en Bernat ho sap em mata!” I de nou es va posar a plorar.

Aquella mateixa nit el seu home, en Bernat, va arribar a casa una mica begut, i quan va entrar a la seva habitació es va barallar amb l’Emma i va començar a pegar-la, però ella es va resistir, va sortir corrents per la porta i se’n va anar cap a la cuina per agafar alguna cosa que li pogués fer mal, però ja era massa tard, el seu home estava just darrera seu. Ella tenia molta por, no sabia què fer, ningú la podia ajudar, estava completament sola davant la força del seu home i llavors ell li va donar una bufetada a la cara i una forta empenta, tot seguit una puntada de peu a la panxa i dos cops de puny a la cara. Ella es defensava com podia donant-li bufetades, però no li feien res de res. Llavors va ser quan ell es va treure una pistola de la butxaca dels pantalons i la va amenaçar. L’Emma ja temia la mort, però llavors la Laura va baixar a veure què passava, i en veure aquella desgràcia va anar corrents a avisar l’avi. Quant els dos van ser davant d’ells, l’avi li va dir a en Bernat:

– Deixa-la estar! Deixa-la estar et dic! O trucaré a la policia!

En Bernat li va respondre:

– No em fa cap por la policia a mi! Truca-la si vols, però si tu la truques, jo mataré a la teva filla!

En Bernat llavors va apuntar la pistola cap a l’avi, però l’Emma va donar una empenta a en Bernat i la bala es va desviar amb tan mala sort que va anar a parar a la cama de la Laura i la ferí greument. L’Emma ja no podia aguantar més i va agafar un ganivet i li va clavar al coll a en Bernat, i tot seguit va trucar a la policia. Ella estava molt nerviosa i molt desesperada, va anar cap a la Laura per veure com estava la ferida. L’Emma es va abraçar molt, molt fort a l’avi i li va dir tot plorant:

– Avi, sento no haver-t’ho dit abans, perdona’m si us plau! Tota la culpa és meva. Si t’hagués dit tot el que estava passant, ara tots estaríem bé i la Laura... Tota la culpa la tinc jo! Perdona’m, si us plau!

L’avi li va perdonar i també la va consolar fins que va venir la policia i van arrestar a en Bernat que encara estava viu. I es van endur a la Laura a l’hospital. L’Emma va pensar: per fi, per fi tot s’ha acabat! Ja no m’hauré de preocupar més. Gràcies! Encara que ho hagi hagut de pagar la Laura, però gràcies! A la fi podrem començar una nova vida encara que sigui lluny d’aquí on ell no ens pugui trobar mai més.

Maricel Novell i Majoral

I ARA QUÈ?

La Lara va obrir els seus ulls blau cel, brillants i alegres i va veure com la seva mare, Sofia, la despertava amb un dolç petó. La Lara tenia 5 anys i havia d'anar a l'escola. Aquell dia la portava la seva mare, juntament amb el seu germà, Pol, de 2 anys. El seu pare es va acomiadar i va marxar a treballar. La Sofia va vestir-la, van esmorzar juntament amb en Pol i després es van dirigir a l'estació. El tren anava, com sempre, ple de gom a gom.

De sobte hi va haver un espetec molt gran. La Lara no sabia què passava. Sentia cridar a la gent. Veia foc per tots cantons. De sobte es va girar. No hi era. La seva mare no hi era.

Va començar a plorar al mig de la multitud de gent que corria amunt i avall i xisclava fins que de sobte una cara estranya la va agafar en braços i la va dur fora. La Lara es va desmaiar als braços d'un home que seguidament la va portar a l'hospital. Quan va obrir els ulls es trobava en una habitació d'hospital. Per sort no tenia cap ferida greu i ben aviat va poder tornar cap a casa.

I ara què? Com representa que se li havia d'explicar a una nena de 5 anys que la seva mare no la tornaria a despertar cap més matí, que mai més la tornaria a portar a l'escola, que no li podria fer cap més petó,

que la seva mare ja no li faria mai més una carícia, i que no podria jugar cap més tarda amb el seu germà petit que encara no havia pogut viure la vida? Com?

Va veure el seu pare, els seus avis i a tota la seva família plorant. Què passava? Va sentir dir al seu pare que es tractava d'un atemptat. Al final la Lara va entendre que no tornaria a veure mai més la seva mare ni el seu germà petit.

Al dia següent, quan es va aixecar, no tenia els ulls brillants i alegres, no; els seus ulls eren un llac buit on faltava tota l'aigua que el tren s'havia emportat el matí passat.

Irene Puig i Solanilla

EL LLAPIS MÀGIC

Me'l van regalar el dia del meu aniversari i sempre el feia servir.

Un dia que jo estava malalt no vaig poder anar a l'escola i ell, que era un amic com cal, em va escriure una fórmula magistral.

Molt seriós jo me'l mirava mentre sortia de l'estoig, tot seguit ell treballava com si s'hagués tornat boig.

– Què fas? –vaig preguntar-li, doncs, no parava de treballar.

– Faig els deures de l'escola perquè els puguis presentar demà.
– Això sí que val la pena, ets un amic com cal!

– No n'abusis –ell em deia– que ara ja no estàs malalt.

Ha passat el temps i encara el guardo en un lloc molt preferent.

Amb ell vaig aprendre a fer les lletres i, molt orgullós, ho dic a la gent.

Jaume Rodríguez i Juan

Roger Aleu i Solé

L'ÚLTIM DIA!

Estimada Maria:

Aquesta potser serà l'última carta que t'enviï, potser serà l'últim cop que escrigui sobre paper, potser serà l'últim cop que respiri aire, potser serà l'últim cop de la meua vida que tingui els ulls oberts. Qui sap!!!

Ahir van tornar a bombardejar el poble, va quedat tot destrossat!!! La meua família i jo ja feia dies que estàvem amagats al celler, sense veure ni un sol raig de llum, sense saber si era de dia o de nit, sense saber notícies de ningú, sense saber què passava a fora. Però ahir, ahir, tot va canviar.

Ahir semblava que tot anava bé. A fora no se sentien ni crits ni plors dolorosos com els dels altres dies. Per això el meu cosí gran va voler sortir a fora, primer per veure què passava i després per anar a buscar una mica de menjar, perquè feia dies que no tastàvem molla de pa. Però... a fora ja ens esperaven tres militars amb un fusell carregat. El meu cosí, en veure'ls, ens va voler protegir i ens va avisar, però va ser pitjor; allà, davant la porta del celler va caure estès com un pardal sense ales. Semblava que fos en un malson i intentava despertar-me, però no podia, perquè no era un malson, sinó la realitat. Segurament ahir va ser l'últim cop que vaig veure les tristes mirades dels homes de la meua família. Ahir va ser espantós. Va ser un dia que no hagués hagut d'existir. Un dia que no podré oblidar si el puc superar. Milions de cadàvers, tant d'homes, com de dones, com de nenes, van passar projectats com una pel·lícula reflectits en una mirada. Eren unes imatges espantoses, unes imatges que han quedat gravades dins meu. Imatges veritables d'una maleïda guerra.

Avui ha estat un dia també espantós i dolorós, però no tan intens com ahir. Estem en una mena de presó, però a l'aire lliure. Avui les dones no hem estat maltractades com ahir. No podia suportar estar al costat de la meua família, no podia!!! Mai no havia vist una mirada tan trista, mai no havia sentit tants plors, mai no havia un rostre tan desgraciat per part de la meua família. Per això he decidit anar a passejar una mica, però ha estat pitjor. He pogut percebre uns plors dolorosos i sentir que venien d'un racó de la mala mort. De seguida m'hi he atansat, però el meu ajut no ha servit de res. De seguida s'ha quedat allà sense plorar, sense respirar. Com peix fora de l'aigua. Era una bona amiga de la família que amb molta il·lusió, fins feia poc, esperava una criatura. No ha pogut resistir el fort dolor del part en males condicions i ella i nen han mort. Les meves llàgrimes han estat les úniques llàgrimes que han acompanyat la seva mort.

Ningú es pot arribar a imaginar com he patit, com he

sofert, com he lluitat per tirar endavant. Però, ja no puc, ja no tinc forces per tirar endavant, el meu cor ha quedat destrossat per les terribles imatges viscudes, pels dolorosos crits sentits...

Aquesta ha estat l'última carta que t'he enviat, aquest ha estat l'últim cop que he escrit sobre paper, aquest ha estat l'últim cop que he respirat aire, aquest ha estat l'últim cop de la meua vida que tingut els ulls oberts. Avui ha estat l'últim dia de la meua vida.

“La Kashima em va enviar aquesta última carta el dia de la seva mort, expressant profundament els seus sentiments com a presonera d'una maleïda guerra que per confusió ni ella ni la seva família hauria d'haver patit. Això demostra que encara ens queda molt per fer-nos veritablement humans. Mai no podrem ser persones si no ens sabem escoltar els uns amb els altres, si no sabem què és dialogar.

Val la pena que reflexionem sobre això i pensem una possible solució per fer desaparèixer la maleïda paraula: GUERRA i les conseqüències que porta”

Rosa Pedró i Carulla

EL MISTERI DEL SILENCI

*No veure és el més fàcil.
 Et distreus tancant els ulls.
 Te n'adones que en aquesta foscor tot es silenci.
 Obres els ulls i no saps on mirar.
 La llum es reflexa en els teus ulls.
 I jo me n'adono en la meua imaginació.
 Moments repetitius, però faltats de tant de negre.
 Vull ser una ficció, la teua ficció.
 Reflexiona, pensa, enraona, somriu...
 Troba els verbs necessaris per activar la decisió.
 Crida, parla, sent, toca, inspira, viu...
 Tot en tu és possible si obres els ulls
 i trenques el silenci de dins teu.
 El silenci pesa.*

Oriol Pla

LA SORT NO M'ACOMPANYA

*Quan el sol surt a l'horitzó
m'agradaria esborrar aquella data.*

*Sempre recordaré aquella nit
en què el cel vestia amor estrellat,
la lluna ens prometia somnis
i els núvols ens anunciaven el destí.*

*Cadascú emprengué de nou
llur camí de retorn,
i cadascú en una part del seu món
pensava en aquella meravellosa nit.*

*Qui havia de pensar que
després d'haver compartit aquella sensació,
els nostres camins ja no es refarien
perquè algú s'hi havia perdut?*

*De nou la pluja cau intensament.
No sóc capaç de pensar en el més enllà,
és la realitat qui em protegeix,
però les coses ja no canviaran.*

*Tot el que ens vam dir i prometre
passaran a ser paraules buides
que s'enfonsaran als plors del meu record
després d'aquell dia en què tu vas morir.*

*He intentat explicar-me que has marxat,
i malgrat que encara estàs amb mi,
estaré sola per sempre més.
La sort... m'ha abandonat.*

Marta Canes i Niubó

UN IDEAL

L'Anna compagina els estudis amb la feina, com molts joves d'avui en dia, encara que potser no tants com em penso ja que això comporta un gran esforç.

Treballa en una oficina on guanya dos rals al dia i els caps de setmana en una discoteca fins a altes hores de la matinada. El cas, és que llegeix llibres mig amagada sota el taulell i repassa apunts servint "cubates" en les hores de menys gent. És com es guanya la vida encara que sigui amb feines d'un simple contracte temporal.

Si no treballés, qui li pagaria els estudis, el menjar i el pis que comparteix amb dos companys de feina i un marroquí mig il·legal?

A la tauleta de nit de la seva habitació, al costat de la foto dels "Pets" firmada, hi té un retrat del veí que viu al bloc del davant. I escoltant el so de la pluja càlida de primavera somia amb ell. Li té el cor robat.

L'Anna és com la resta, surt de festa, balla i riu. Però al mateix temps és mou per canviar el món.

L'Anna diu "no" cada dia a les drogues que circulen pels racons del barri. I recollint les xeringues usades del terra pensa en el dia que anirà a visitar a son pare al centre de desintoxicació.

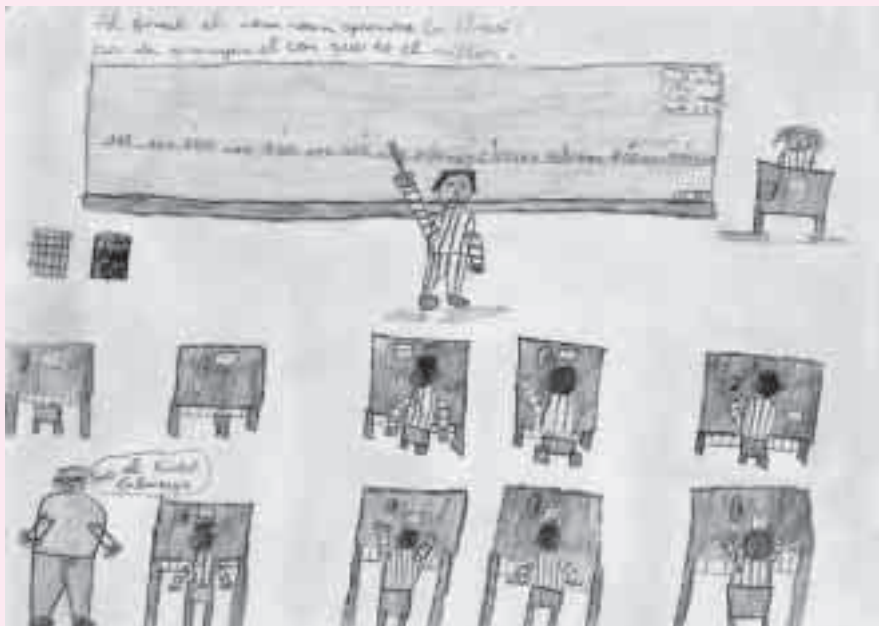
Els dimarts queda amb la Gemma per dinar, conversen sobre temes d'actualitat. L'ajuda a superar l'anorèxia recolzant-la com amiga i estant al seu costat sempre que la necessita. I es pregunta per què és tant important tenir un cos perfecte en aquesta societat?

L'Anna mira la televisió i es fica nerviosa sentint els polítics insultant-se els uns als altres. No suporta la premsa rosa ni els programes d'humor esquerp.

Hi ha cops que es desespera quan veu que ella sola no millorarà el món. No hi veu una solució fàcil en aquesta societat tan desigual.

Ella no és cap heroïna, cap famosa política, del món del cine o de la cançó. Mai no serà santa. És com tu i com jo. Però té les idees clares i seguirà lluitant, no vol perdre, no vol renunciar, ha de continuar.

Mireia Puig i Sellart

Albert Pedrós i Monter

LA MORT

Visc sota la teva paraula
sense saber on ets,
lluny o a prop?
Sé que tard o d'hora
el teu silenci arrelarà en mi
i em farà
una persona reservada
creixent sota un silenci etern.
Llavors començaré un camí misteriós,
avançaré obligat i plorós,
mentre Tu, sense temor,
continuaràs la teva rutina sense sentit,
on no es veurà el fi
i mai s'entendrà el per què.
Però el temps no s'aturarà
i en els ulls de qui m'estima
vessaran llàgrimes de dolor.
Pels carrers servarà la pau,
el sol anirà il·luminant,
els ocells seguiran cantant.
A poc a poc
el temps us farà oblidar el dolor,
però no podrà esborrar
el record insòlit
que sempre tindreu
en l'imaginari.

Bernat Calvet i Terré

FINS QUAN...

Quan obro la tele,
quan miro els diaris,
quan observo l'entorn,
res em deixa tranquil.
Guerra a l'Iran,
fam a Etiòpia,
camps de concentració,
matances, violacions,
morts, revoltes d'estat,
fins quan ens acompanyaran?
Parlen de drogues,
de disbarats als estadis,
de violència a les cases.
Quan aturarem la rancúnia,
l'egoisme, la por?
Fins quan ens acompanyarà la dissort?
Fins quan...?

Francesc Puebla i Reñé

VINE, AMOR

Escoltàm, amor,
necessito trencar aquest silenci colpidor.
Si enmig de la nit crido el teu nom
conhortàm, alleujàm, respon.

Miràm, amor,
no permetis que em marceixi el dolor.
Regalàm aquest càlid somriure
que em dóna forces per a viure.

Parlà'm, amor,
ben a prop, a cau d'orella.
S'han acabat les mentides, vull sentir
aquelles paraules prohibides.

Sent, amor,
com s'esvaeix tota raó,
com batega el meu cor amb delit,
com em bull la sang al pit.

Apropà't, amor,
lliura't al meu món.
Envoltàm amb les teves mans,
cobreix-me el cos de lliris blancs.

No temis, amor,
i vine aquí
per compartir amb mi el teu destí.

Lídia Ribalta i Amigó

PROU VESSAR SANG

LA LLUNA

*Sota la foscor de la nit
tu estàs al teu llit.*

*Lluna platejada
sembles una fada
dolça i daurada.*

*Jo et miro atentament,
sento el teu sentiment,
tu em tornes la mirada
lluna dolça, dolça i daurada.*

*Em recordes que la nit em fa un vestit
fosc i negre, però ple de passió.*

*Llavors sento la tristor de la nit,
tu perceps el meu sentiment
i m'intentes alegrar,
però ja és massa tard,
la nit ja m'ha fer el vestit,
fosc i negre, però ple de passió.*

*Dolça lluna, lluna daurada
reposa sota l'albada
i vigila bé el meu son,
vigila que no se m'emporti el dol
d'un trist somni
de guerra i dolor.*

*Dolça lluna, lluna daurada
reposa sota l'albada.*

Rosa Pedró i Carulla

He arribat a aquest país amb la voluntat de trobar unes condicions de vida millors per a mi i per a la meva família.

He arribat fa uns quants anys a aquest país procedent de terres més o menys llunyanes i de costums ben diferents dels que vaig trobar aquí. Amb el temps, tot i conservar la meva pròpia tradició cultural, he anat estimant la terra on estudio i visc. Ara sóc una persona que coneix la història, la llengua, l'art, les tradicions i fins i tot les afeccions de la majoria de persones d'aquest país.

Compartixo des de la seva pròpia especificitat les il·lusions i els neguits dels seus ciutadans.

I per això vull enviar el meu missatge a tots els conciutadans d'aquest país com a emigrant que ha vingut aquí per guanyar-se la vida i com a musulmana que ha trobat aquí la llibertat.

Cada paraula, cada lletra que vaig escrivint, em fa pensar en tu que em llegeixes, en el futur. Vaig pensant en la vida, com passa. Vaig pensant en la mot, com ve. Vaig pensant en la pau. I així arriba el meu missatge: la PAU. I quan dic aquesta paraula em vénen al cap milers de preguntes:

On és la PAU?

Està morta?

Està viva?

Però, on és?

Mai trobo la resposta.

El que trobo cada dia són més morts, mort de nens, de joves, de moltes persones en tot el món.

Tot això ha succeït en el moment de néixer el terrorisme. D'aquí comença el dolor. El dolor de milers de persones. El dolor de tot el món. I això ha vingut per alguns que pensen que matant podran triomfar al món. Aquests han agafat la religió com una arma. Han agafat l'Islam, la religió que diu NO AL TERRORISME i SÍ A LA PAU com una arma per matar.

Per altra banda també hi ha qui mogut pels diners i amb una mentida fa matar nens, joves i milers de persones. És qui ha fet explotar el món i l'ha desunit.

I una altra vegada tornen les preguntes al meu cap:

On és la PAU?

Està morta?

Està viva?

Però, on és?

M'és difícil trobar la resposta

Souad Douz

LLÀGRIMES DE DOL

La pluja que cau aquesta nit no cobreix tot de dol. Cobreix les llàgrimes i crea un buit en el temps, una realitat impossible.

M'apago com una espelma sota el xàfec de la pluja i la força del vent. Hi ha massa peces que no encaixen. Per què hi ha persones que moren si desitgen la vida?

La il·lusió desapareix en contemplar tan cruel paisatge amb un sentiment de tristesa. Ara que tot el mal s'ha fet em pregunto amb l'alè cansat i desconcertat, quines són les causes de tantes vides pertorbades, de tanta por, tantes morts i tantes llàgrimes vessades? Trobo la resposta rere les reixes del no-res mentre jec sagnant de dol entre les cel·les fosques del món que ens envolta.

No voldria caure rendida per la por al terrorisme, però malgrat l'anhel, accepto que la ferida és massa gran per contenir dins el cos tantes vides destrossades.

Vam néixer i créixer envoltats d'arbres frescos i verdosos, d'un sol radiant que els vespres d'estiu difuminava les platges, d'unes muntanyes vigoroses, d'un cel blau i ple d'estels a les nits fredes d'un hivern poderós. Vàrem viure en la terra dels somnis i l'hem defensada fins a la mort.

Mai havíem percebut el terrorisme tan a prop de les nostres vides, tanmateix no podem quedar-nos amb el braços creuats ja que hem de lluitar per conservar els nostres somnis, els paratges ideals i les expressions de la nostra terra. Defensar el nostre lliure pensament i lluitar contra tantes rancúnies i recels.

Quan el malson era realitat desitjava córrer per evitar-ho. Vaig mirar els ulls de tantes persones desconcertades a qui les llàgrimes no els permetien veure i creure la cruel realitat. Volia abandonar casa per defensar allò que sentia tan a prop meu i de tots nosaltres. L'ànima es mantenia ferma i humida observant tanta desesperació entre crits i dolor.

Les nits tranquil·les es convertien en angoixa ja que la son es trobava lluny en pensar que no érem més que uns esclaus d'un govern massa cec. Malgrat tot, en mi sentia aquella sensació que em feia confiar en els drets que jo defensava i en tanta gent afectada.

Molts cops intento d'imaginar-me les estrelles, el sol, i tan sols m'imagino formes i colors en un món on només hi predomina el blanc i el negre. Hem après a mirar amb una cinta als ulls ja que ni el dia ni el sol tenen existència entre tanta desil·lusió, tan sols trobem sentit a la foscor i a les penes.

Moltes famílies es consumeixen com una espelma que a poc a poc s'apaga. No hi troben sentit a la vida i viuen

mentre l'esperança es fon.

Desitjaria que el terrorisme posés fi en el dia d'avui sense envair el món de dol i temença. Espero que l'alba ens envii un raig de llum i de pau per poder respirar l'aire que ara ens ofega.

Moltes persones innocents no veuran el sol el proper matí, però cadascuna d'elles estaran presents en nosaltres i mai seran oblidades.

Eva Gil i Fernàndez

LA TEVA EXISTÈNCIA

*Voldria ser la llum que brilla a la teva pell,
ser el sabó que esflora el teu cos,
la brisa que toca el teu rostre,
la roba que acarona la teva figura.*

*Voldria ser la pluja que cau
per besar la teva boca,
recórrer la teva mirada
i perdre'm al teu interior.*

*Voldria ser l'aigua que arriba als teus llavis
per assaborir la mel de la teva existència
i embriagar-me als teus braços
per omplir-me dels teus pensaments.*

*Ser el coixí on descansa la teva mirada
del foc de cada aclucada dels teus ulls,
la nit que medita en el teu semblant
i el clarejar que balla en el teu subconscient.*

*Voldria ser la tendresa que dibuixa el teu silenci
per sentir-te molt a prop meu,
néixer a la teva estranya i desbordada mirada
i col·locar-me en el centre del teu cor.*

*Voldria ser l'aire per caminar al teu costat,
descansar en els teus sospirs
i admirar l'eterna paciència
que té el teu equilibri sobre mi.*

Patricia Lucia Giménez i Garcia

INCOMPRENSIÓ

Sovint tenim la sensació de soledat, veiem o interpretem que ningú ens entén, ningú comprèn el que nosaltres sentim, fem, diem, expressem...

Ens sentim estranys, no ens sentim bé ni amb grup ni amb nosaltres mateixos. Veiem les coses des d'un punt de vista negatiu, al qual no trobem sortida.

Busquem culpables, no els trobem. Ens els imaginem, però no descartem la possibilitat que els únics culpables de la situació som nosaltres mateixos.

Només pensem i repensem, donant voltes a les coses. A vegades aquesta acció és bona, però a vegades ens fa més mal que bé, perquè ens comencem a trencar la closca absurdament.

Si en parlem amb algú no ens entén, tot els sembla perfecte, magnífic, pensen que és inútil pensar quelcom...

Crec que el món dona moltes voltes, que evoluciona molt tecnològicament, però em pregunto: realment evoluciona la humanitat? Personalment penso que no, que cada dia tornem més enrera. Pensem que hem evolucionat molt i l'únic que fem és retornar al passat.

Molta incomprensió per part de la societat en veure'ns bolcats en un món on hi ha tantes diferències socials ja sigui per la cultura, la raça, la religió, l'ètnia...

Voldríeu que tots fóssim iguals? Llavors ens queixaríem d'haver caigut en la monotonia que ens provocaria aquest fet. Blasfemem sense saber el que volem, creiem buscar la felicitat, però sempre acaba sent el contrari, ens acabem trobant amb la infelicitat.

Intentem cercar sempre la tranquil·litat, fins i tot m'atreviria a dir la paraula pau, però després de tant buscar i buscar realment trobem alguna cosa que ens porta als nostres objectius inicials?

Vivim en un món on la violència, el terrorisme, el nerviosisme, la inquietud, "l'estrès" (que tant de moda s'ha posat) i altres són els únics protagonistes d'aquesta societat, i nosaltres mateixos hem deixat que aquests protagonistes en formessin part.

On és aquella societat positiva? Aquella en què aquests no en formen part? Aquella que sembla quasi perfecta?...

Encara ens atrevim a fer una mirada irònica al passat, buscant resposta per l'interrogant del present i una visió temerosa pel futur. Què ens està

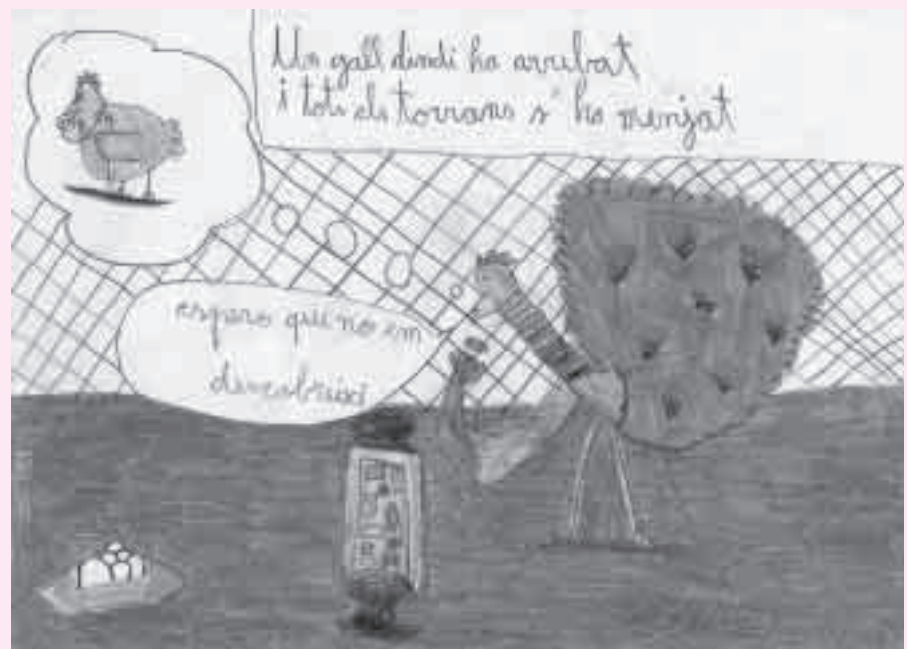
passant? En què ens estem convertint? Ja no sé si som humans o què som!

Però em pregunto de què serveix reflexionar tant sobre el món en general, sobre la societat que ens envolta, si som pocs els qui fem això i tampoc arribem enlloc, de què serveix que la gent es manifesti? Si són la minoria que surten al carrer, són pocs els que s'atreveixen a dir, fer i expressar el que veritablement pensen, per por a altres individus de la societat.

Ja no sabem si tot s'acabarà destruïnt, ja sigui amb la violència o amb altres mitjans, si l'espècie humana es deteriorarà abismada pels moments viscuts...

Tants interrogants a trobar-los una resposta coherent...

Anna Maria Ribó i Mur

Miquel Rallo i Arnau

Les il·lustracions d'aquestes pàgines, són els dibuixos guanyadors que concursaven en la visualització d'un conte i d'un poema.

BELLESA DENTAL

DOLÇA dent

Jordi Freixes i Montse Corrales
ODONTÒLEGS

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida
i transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS
MUNICIPALS I INDUSTRIALS

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n. Telf./Fax 973 39 12 13
25310 AGRAMUNT (3línies) Urgell

RELOTGERIA - JOIERIA

**esteve
Ilagunes**

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

FERRETERIA MOLINET

Ctra. d'Artesa, 1 - Tel. 973 390 458 - Tel. i Fax 973 390 662

CORRETGES	MÀNEGUES
RODAMENTS	E I N E S
CARGOLS	MATERIAL
EXTINTORS	ELÈCTRIC
PINTURES	PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

C/ del Clos, 10
Tel. 973 39 25 39 • Fax 973 39 11 51

Indústries JOVÉ-BALASCH, S.L.

C/ Indústria, 2, 4 i 6
Tel. 973 39 25 39 - Fax 973 39 11 51
E-mail: jovebalasch@ctv.es
25310 AGRAMUNT

Empresa Registrada
741/ER/07/00
UNE-EN-ISO 9001

En Guerau de Go: La coronació del rei

■ Guillem Viladot

En morir l'Agrall III, el seu fill entrà de regent en la governació de l'estat. En complir la majoria d'edat fou coronat amb el nom d'Agrall IV. De fet, ell no en tenia ganes de ser rei, ni tan sols de ser príncep. Ell volia ser un ciutadà com tots els altres i poder obrir una barberia i xerrar amb la clientela sobre futbol, bicicletes i cotxes; sobretot, cotxes. A vegades també havia tingut ganes de tenir una taverna per poder tocar la cara de la gent. Ell creia que, si no es toca la cara de les persones, mai no les coneixem del tot. I també havia desitjat un estanc. Però la naturalesa —explica en Guerau de Go— amb molta entonació, va voler que fos fill del seu pare que era el rei. L'Agrall IV es passà tota l'adolescència entre tutors, valedors i altra gent que el protegien, el guardaven i intentaven d'espavilar-lo en les arts, les lletres i les ciències. A mesura que adquiria més coneixements, l'Agrall IV se sentia més distanciat de la cort, del govern i del poder. Va estar a punt de fugir i de refugiar-se en un indret d'Àfrica; pensà de fer el viatge en bicicleta i viure del favor de la gent més humil. Un bon dia se li comunicà que el seu pare havia mort i que ell seria el nou rei. I de seguida fou envoltat de ministres, de magistrats, de generals i de la guàrdia de palau. Mentre durà la setmana dels funerals, l'Agrall IV fou ensinistrat en la cerimònia de la coronació. La part central i més delicada consistia que el coronel de més edat li posaria la corona, el general més antic li lliuraria els atributs de poder consistents en la bola del món i el ceptre, i la noia més bonica del regne li posaria

el mantell d'ermíni. Immediatament es cridarien tres visques a la seva persona i a continuació se serviria una festa amb caviar i xampany d'Ucraïna. Arribat el moment de la cerimònia, l'Agrall IV se sentia molt incòmode. Fugir hauria estat un menyspreu a tota la nació, i aguantar i acceptar-ho tot anava contra la seva consciència. Optà per deixar fer convingut que en el moment precís se li

A mesura que adquiria més coneixements, l'Agrall IV se sentia més distanciat de la cort, del govern i del poder.

acudiria alguna cosa que el tranquil·litzés. Es deixà posar la corona, va rebre els atributs reials i acceptà el mantell. Fet tot això, l'Agrall es dirigí als assistents, que eren moltíssims i demanà uns instants de silenci. Quan no se sentia ni una mosca, ell, el nou rei, manà al general més antic que sortís a buscar un estanquer, un barber i un taverner. Quan els tres personatges foren presents, l'Agrall IV es va treure la corona i la deixà reposar uns instants

damunt el cap dels tres nous convidats. Fet això l'agafà i es dirigí a la noia més bonica que li havia vestit el mantell i la coronà tot dient: "tu seràs la reina, aquí tens la corona, i és teva..." L'agafà del braç i se l'emportà a la festa seguits de les altres testes coronades. Enmig de la festa, l'Agrall IV anuncià el seu compromís amb la noia que es deia Isis; i al final, abans que ningú no es retirés, nomenà al barber perruquer oficial; a l'estanquer, l'ajuda de cambra i al taverner, *sommelier*. Un cop l'Agrall considerà que el seu regne ja funcionava, es dedicà a regentar un dia a la setmana la barberia, l'estanc i la taverna dels tres servidors. I ho feia amb la corona posada, i si algú la hi demanava per emprovar-se-la, de bona gana ell mateix, el rei Agrall IV, els la posava. Amb el temps resultà que tots els caps del poble foren testes coronades. En acabar d'explicar aquesta història en Guerau de Go se sentí molt satisfet i ens pregà que l'acompanyéssim fins al raval on, com sempre, es va perdre, carrer enllà. ■

P R O M O C I Ó

230 m²

221 m²

221 m²

230 m²

Situació: Carrer **MIRANDA, 5/7** **4 Cases unifamiliars amb façana de 7 metres orientades cap a migdia**

Semi-Soterrani: Ampli garatge per 2 cotxes + Sala polivalent de 27 m².

Planta Baixa: Rebedor+Menjador+Cuina dav./darr.+Jardí+Dormitori matrimoni amb bany+Dormitori individual+Lavabo amb dutxa

Primer Pis: Dormitori matrimoni+Dormitori doble+Dormitori individual+Bany complet

Informació i venda: **NP Imatge i Regal, S.L.** Av. Jaume Mestres, 21 25310 **AGRAMUNT**
 Telèfon 973 39 21 73 Fax 973 39 05 65 e-mail: np@infonegocios.com

CLÍNICA PODOLÒGICA

PEU *rà*

TERE TORNÉ CORTÉS

Podologia:

- Durícies, ulls de poll...
- Plantilles correctores, etc.

Infermeria i Anàlisis Clíniques
Acupuntura i Logopèdia

C/. Comtes d'Urgell, 4 - Tel. 973 39 26 89

HORARI:
 De dilluns a divendres:
 9-13 i 15'30 a 20'30 h
 Horari a convenir

AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Estudis Velts, 4, 1r
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Telèf. 973 39 22 18

AGRAMUNT tel 973 39 08 26

Banquets
de Noces

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

Tallers Bertran, S.L.

SEAT

GRUP VOLKSWAGEN

Audi

Més de 200 vehicles d'ocasió a la seva disposició procedents de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 **AGRAMUNT** (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

Darreres activitats

■ R. Bernaus

Durant els mesos de març i abril els alumnes de l'Institut han participat en una colla d'activitats que, a més de completar el currículum dels respectius nivells, també els han ajudat a formar-se com a persones i ciutadans.

Educació viària

L'educació viària es considera de gran interès per la formació integral dels alumnes perquè pensem que els ajuda a ser ciutadans més responsables, ja que el dia de demà la majoria acabaran portant un automòbil, una motocicleta, una bicicleta o si més no aniran a peu. Per això les dues autoescoles de la vila, *Autoescola Miró* i *Autoescola Martí*, imparteixen cada any unes classes teòriques per als alumnes de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO. Des de fa ja molts anys, i com a complement d'aquestes classes, un representant de l'Institut Guttman, centre especialitzat en el tractament de problemes causats per accidents, ve per a fer unes xerrades; aquest any ha estat amb nosaltres Jaume Tort, que pateix una paraplegia causada per un accident de motocicleta; el dia 21 d'abril va parlar sobre les seves experiències als alumnes de 4t d'ESO i de 1r de batxillerat; al vespre, sota l'organització de l'AMPA del centre, la conferència va anar dirigida als pares.

La Vanguardia a l'escola

La tarda del dia 21 d'abril els cinc alumnes de 2n de batxillerat guanyadors del IV Premi *La Vanguardia a l'escola* van anar a Barcelona a recollir el premi al Saló Millet del Palau de la Música Catalana. Els acompanyaren la professora Àngels Escolà i el director del centre, Manel Martínez. Cal recordar que en el concurs hi van participar un total de 23.086 alumnes de 2n cicle d'ESO i

Els alumnes guanyadors del IV Premi *La Vanguardia a l'escola* al saló Millet del Palau de la Música. Hi apareix la Consellera d'Educació de la Generalitat, Marta Cid, el director general d'Innovació Educativa, el director de *La Vanguardia*, la professora, Àngels Escolà, i els alumnes Jordi Guixè, Roser Loscos, Eva Gil, Montse Canes i Núria Sin.

batxillerat de 288 instituts d'arreu de Catalunya. El seu i un altre foren els premis escollits a nivell nacional, i com a tal el centre va rebre un diploma acreditatiu i material informàtic per valor de 2.000 euros. Els alumnes van rebre cadascun un MP3 (reproductor de música) i un viatge de cinc dies a París o Londres per a tots els components del grup i la professora responsable. L'acte el va presidir la Consellera d'Educació de la Generalitat, Marta Cid i el director de *La Vanguardia*.

Sant Jordi

Sense aturar del tot les tasques acadèmiques, el centre va organitzar i participar en una colla d'activitats a l'entorn de la diada de Sant Jordi. Al matí la cobla *Quatre vents*, formada per alumnes de l'EMMA que també ho són

de l'Institut, van impartir una classe de música (*Els instruments de la cobla*) per als alumnes de 1r i 3r d'ESO. A les 11 tots els alumnes i professors vam poder gaudir de la música d'aquests joves instrumentistes en una ballada de sardanes al pati interior. Cal reconèixer la seva actuació meritòria així com la col·laboració de l'EMMA en la participació de la festa.

Per altra part, els guardonats en el XXVII Certamen literari de Sant Jordi de la vila d'Agramunt van anar a recollir els premis al Pavelló Firal, mentre la resta de companys participaven en competicions esportives organitzades pel departament d'educació física. Els actes de Sant Jordi van acabar la tarda del dilluns 26 d'abril en què tots els alumnes van anar al Casal per veure el film *El club de los emperadores*, la qual activitat

◀ fou patrocinada per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament.

Abans de començar la projecció es va fer el lliurament dels premis als guanyadors del *concurs del punt de llibre* organitzat pels departaments de Llengua Castellana i Llengua Catalana, per commemorar el IV centenari de la publicació de la novel·la *Don Quixote de la Mancha* de Miguel de Cervantes; els guanyadors foren:

- 1r nivell (1r i 2n d'ESO). Premi, Laia Farràs (1r A); 1r accèssit, Clara Farré (2n B); 2n accèssit, Montse Gou (1r. A).
- 2n nivell (3r i 4t d'ESO). Premi, Mireia Puig (4t A); 1r accèssit, Iraida Balasch (3r A); 2n accèssit, Natalie

Roig (3r A); 3r accèssit, Ssoí Ramon (4t A).

- 3r nivell (1r i 2n. batxillerat). Premi, Miquel Ros (1r. batx.); accèssit, Montse Canes (2n batx.).

Teatre escolar

El dijous dia 29 d'abril els alumnes de *CV de Teatre* de 3r d'ESO, dirigits per la professora Núria Sorribes, van participar a la IV Mostra de teatre escolar de l'Urgell, que organitza el Consell Comarcal, amb l'obra "*Joves i bàsquet*", escrita pels mateixos alumnes. Aquest any les representacions es realitzaren al *Teatre Armengol* de Bellpuig. Cal reconèixer l'esforç i el treball que ha suposat la posada en escena.

Amical Mauthausen

El divendres 30 d'abril, dins de les activitats que anomenem *Convivència, tolerància i solidaritat*, vam tenir altre cop entre nosaltres un representant de l'Amical Mauthausen, l'Enric Marco, republicà català deportat que va sobreviure al camp de concentració i extermini nazi de Mauthausen. Va explicar de forma magistral les seves experiències i reflexions a un centenar d'alumnes de 4t d'ESO i 1r de batxillerat. És una experiència per recordar-la molt de temps. Al vespre, organitzat per l'AMPA, es va repetir la conferència per a pares i mares. ■

La responsabilitat en l'educació dels nostres fills

■ AMPA "IES Ribera del Sió"

Resulta evident que els temps estan canviant. No fa tant que es tenia molt respecte per la gent: pares, padrins, veïns, gent gran, professors... Hi havia una ètica que ja es posava de manifest en la mateixa manera de tractar-se i respectar-se. Tant els pares com l'escola transmetien aquests valors de generació en generació, encara que sovint es feia emprant una disciplina, fins i tot massa rígida. Disciplina que tothom vam acabar criticant i vam anar abandonant fins arribar, en molts casos, a l'extrem contrari: la permissivitat.

Hi havia unes normes d'educació que facilitaven la convivència i que comportaven una millor entesa entre la gent. No calia tenir una educació "exquisida" per saber com ens havíem de comportar en determinades situacions o amb persones amb les quals no ens unia cap llaç familiar. Era el que es coneixia com

"urbanitat" i s'impartia a l'escola, però sobretot, s'insistia a casa.

La pregunta que cal fer-nos és: "Com està plantejat aquest tema avui en dia?" Hem passat una altra vegada d'un extrem a l'altre. Si abans el professor sempre tenia la raó, avui en dia el qüestionem molt sovint i el responsabilitzem d'una sèrie d'aspectes de l'educació dels nostres fills que són més propis de la família. A l'escola se li encomana l'ensenyament de les àrees pròpiament "curriculars" (llengua, matemàtiques, idiomes,...), però a més d'impartir educació vial, educació sexual, per a la salut, drogues... i encara ha de sobrar temps per fer dels nostres fills persones "educades", responsables i, com deien abans, "persones de bé". Així, si els centres escolars han de fer tot això, què ens cal fer a nosaltres com a pares i com a família?

Potser la qüestió seria plantejar el

problema a la inversa i reconèixer que la família i els pares som els primers i principals responsables de l'educació dels fills. Sovint no entenem que la sobreprotecció, la justificació dels seus actes —erronis o no—, el fet de donar-los tot el que ens demanen, per posar alguns exemples, no ens fa ser millors pares. Els hauríem d'ensenyar a responsabilitzar-se i a entendre la tasca del professorat com la d'un transmissor de coneixements i valors que, enlloc de poder fer la seva feina, ha d'estar pendent del comportament dels alumnes.

Si el que volem pels nostres fills és el millor que els podem oferir, cal que tots assumim la nostra responsabilitat i no la deixem només en mans del sistema educatiu i dels seus membres.

Amb molta voluntat, constància, control i esforç, entre tots ho podem aconseguir. ■

Jornades de primavera

■ Col·legi Mare de Déu del Socors

Un any més hem organitzat les *Jornades de primavera* amb molta il·lusió. Hem anat intercalant activitats lúdiques i culturals amb les matèries curriculars donant així la benvinguda a la primavera i al bon temps. Hem preparat diferents activitats tenint en

compte les edats i els interessos dels alumnes. Hem fet tallers, xerrades, sortides,...

Aquí us presentem algunes activitats fetes per cicles:

–*Cicle d'educació infantil*: Sortida de primavera, taller de reciclatge, confecció del llibre de Sant Jordi,...

–*Cicle inicial*: Sortida al "Museu del carro" d'Anglesola, visita a la biblioteca, animació a la lectura...

–*Cicle mitjà*: Taller de teatre, visita al castell de Verdú, visita a la deixalleria...

–*Cicle superior*: Xerrada sobre les drogues, conferèn-

cia sobre l'alzheimer, jocs tradicionals, visita jaciment ibèric...

Tots els alumnes hi han participat amb molt entusiasme i per això estem contents del profit que s'ha tret de totes les activitats programades per aquestes jornades. ■

Festa de la primavera d'educació infantil.

Taller de reciclatge de cicle inicial.

Activitat de teatre de cicle mitjà.

Sortida al jaciment ibèric del Molí de l'Espigol a Tornabous, cicle superior.

GRUPO CONSIST SA GRUCONSA

Carretera de Tàrrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 PREIXENS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

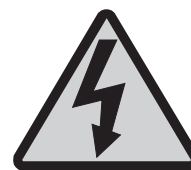
APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN

ESPECIALITAT EN PINTURA DECORATIVA
SERVEI DE CAMIÓ PLATAFORMA

REVESTIMENTS TÈXTILS · CORTINATGES I RIELLS
COL·LOCACIÓ DE PARQUET · REVESTIMENTS DE FUSTA
PINTURES INDUSTRIALS I EN GENERAL

C/. Jaume I, núm. 12 · 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 04 03 Mòbil 667 639 258

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76
AGRAMUNT

Plaça Església, 5 - AGRAMUNT 973392136

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

Any Dalí

■ CEIP Macià-Companys

L'escola celebra aquest curs el centenari de l'artista empordanès més universal.

La sensibilitat i genialitat de la seva obra perdura en el temps.

Des del setembre tenim al vestíbul "**La noia de la finestra**", amb volum, realitzada pels alumnes de C. Superior.

Per Nadal vam posar música i expressió corporal a diferents quadres de Dalí.

La setmana cultural incloïa tallers amb puzzles, jocs de memòria, confegir, cartes, etc... amb obres del fascinant autor i durant tot el curs s'ha treballat a diferents nivells

l'empremta que ens va deixar; amb símbols, contes, dibuixos, textos, murals, etc...

Per Sant Jordi assistírem a la representació del món de Dalí, amb actors i titelles.

Ara que ja s'acaba el curs, en l'ambient de l'escola es respira un aire diferent, amb cert flaïre de Cadaqués, Púbol i Figueres.

Mural:
El pas del temps.
C. Mitjà.

"**Mae West**". C. Inicial.

Agricultor de la vila busca terres per arrendar per a la producció de farratge o cereals

Es pot estudiar altres tractes, inclòs el de la maquinària del propietari.

Interessat trucar: **973 39 22 33 - 609 78 42 79** preguntar per Sr. Josep M^a

La restauració de la font dels safareigs i la revista Sió

■ Josep Mora

Fa uns anys plantejava per què servia una revista petita, i arribava a una sèrie de conclusions positives respecte aquestes publicacions locals.

En aquesta ocasió he trobat un altre punt positiu a ressenyar: la revista ha estat un element important per a la restauració de la font dels safareigs. Aquesta monumental font, tal com es pot observar en la imatge, estava malmesa pel pas del temps i per l'acció humana. Per tal d'aconseguir com era originàriament, ens vam documentar, encara que de moment no s'ha pogut

ARXIU

Dues imatges de la font dels safareigs. La imatge superior és d'abans de la restauració i, com es pot apreciar, tan sols hi ha dues canelles. La imatge inferior esquerra, és tal com ha quedat després d'esser restaurada, amb les tres canelles originals.

JOSEP BERTRAN

trobar cap plànol ni conèixer-ne l'autor; tanmateix tenim les sospites que Domènec Cardenal sigui qui la dissenyà. Us sona el nom?

Per refer la font ens vàrem basar en fotografies antigues i, en aquest tema, la revista Sió, que acabava de treure la *Història Gràfica del segle XX d'Agramunt*, ens va anar molt bé, perquè hi va publicar un recull de vistes que fou bàsic per a dibuixar els plànols de la font.

Si hom es fixa en els detalls de la foto, es podrà adonar que hi falta la canella del mig, canella que la revista Sió havia publicat ja amb anterioritat –crec que en la secció d'entreteniments–; i quan vàrem comentar el fet, ens van dir que n'hi havia una de molt semblant a darrera de la Capella de la Mare de Déu del Socors pròxima al Passeig.

...la cultura visual cada dia té més importància i la revista pot esdevenir un document de primer ordre a l'hora de conèixer el passat.

Els membres de la redacció, Josep Rovira i Joan Puig, la recordaven i, posant fil a l'agulla, comprovarem que era justament la que faltava als safareigs. Gràcies a les imatges que han circulat, es pot dir que s'ha pogut restituir la canella al seu lloc. Per tant, la font torna a tenir les tres canelles originals. Aquests detalls, sorgits de la tasca de Sió, demostren que la cultura visual cada dia té més importància i que la revista pot esdevenir un document de primer ordre a l'hora de conèixer el passat.

Tornant a la construcció dels safareigs, es pot dir que el resultat final, sense entrar en la tècnica que va emprar Pere Plana (autor també de la restauració de la façana de l'Ajuntament d'Agramunt) ens porta a la comparació amb altres obres de Domènec Cardenal, autor del Canal d'Urgell: la casa Canal de Molle-russa, el seu mausoleu del cementiri

JOSEP BERTHAN

Panteó de Domènec Cardenal al cementiri municipal.

d'Agramunt i els Safareigs. Aquests monuments tenen alguns trets en comú, com és el predomini de la corba en un moment anterior al Modernisme, quan ja es començava a valorar les tècniques noves com la curvatura de la fusta en les cadires i moviments lligats a la natura com els *Arts and Crafts* i els objectes orientals, sobretot japonesos. Les tres obres, amb l'ús de la pedra, amb detalls

d'acabat, com el control de l'aigua de la pluja en els paviments, etc. apunten que són del mateix autor.

Aquestes recerques són més completes com més gent diversa hi participa. La revista Sió ha estat protagonista en ajudar-nos a aconseguir aquesta informació. No obstant, diguem per acabar que si algú té més informació sobre el tema li agraïrem que ens la faci arribar. ■

EDICIÓ DIGITALITZADA DE LA REVISTA SIÓ

Coincidint amb el quarantè aniversari de SIÓ, s'ha editat un CD que conté l'edició digitalitzada de la revista de l'any 2003, i que es repartirà gratuïtament a tots els subscriptors que el demanin. Qui estigui interessat, es pot adreçar a les llibreries de la vila o bé a qualsevol redactor.

SIÓ, sempre a l'avantguarda amb les noves tecnologies, ha volgut facilitar als seus subscriptors aquesta edició digitalitzada com una nova eina de consulta mitjançant l'ordinador.

Esperem que a partir d'ara es pugui anar editant d'una manera regular.

porc casola - embotits i pernil

Cal Sera

artèsà xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 t 973 39 07 85 Agramunt
Carrer Fondandana n.2 t 973 39 27 28 Agramunt

SERVEIS D'ARQUITECTURA
 projectes d'obra nova i rehabilitacions

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
 ANNA SERRA VALLS
 RAMON HERNÁNDEZ PINTÓ

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

Tot això ho trobareu a...

C/. Àngel Guimerà, 5
 Tel. 973 39 20 55
 AGRAMUNT (Lleida)

COMPLEMENTES ESPORTIUS
 MARROQUINERIA
 BOLSOS - MALETES VIATGE
 PERFUMERIA (novetat)
 LLAMINADURES

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
 Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Elaboració artesana de
torrons i massapans

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
 Tel. 973 / 39 03 19
 AGRAMUNT

Migració

■ J. Pijuan

Silenci. La quietud regna a fora d'ençà la seva partença. Ja no sentim el seu dolç refilejar. Des de darrera la finestra de casa observem la buidor del niu abandonat. Durant uns instants romanem amb la mirada fixa cap aquell indret que tenim davant nostre com si esperéssim veure novament una llambregada de la seva ombra fugissera. Però l'espera és endebades, ja no hi són. Sabem que no hi són, perquè fa pocs dies els hem vist emprendre el vol cap a un altre destí no massa llunyà, però continuem aferrant-nos instintivament a la seva inoblidable presència.

Els seus progenitors van ocupar la niera en una època llunyana que la memòria d'algú ja no recorda, i sota la seva empara van formar la seva gran família. Malauradament, amb el temps va anar minvant com tantes altres famílies: a uns, perquè ja els havia arribat l'hora d'emprendre el gran viatge, i d'altres, perquè volgueren volar pel seu compte i descobrir nous horitzons. Ell no tingué la necessitat imperiosa de veure món, s'estimà més romandre sota l'aixopluc d'aquell niu que el va veure créixer.

Quan va poder volar pel seu compte

s'ajuntà amb altres ocells que niaven pels voltants de casa seva. Les petites criatures alades baixaven dia rera dia al carrer per jugar. La concentració d'ocells era tan gran que es formava un gran guirigall, ja que tots refileaven a més no poder. El veïnat no s'immuntava per l'enrenou que feien –i si ho feien no deien res–, perquè veure tota aquella munió d'ocellets voleiant amunt i avall alegrava el carrer. Però a mesura que s'anaren fent grans els seus hàbits van anar canviant i començaren a disseminar-se a poc a poc per altres indrets del poble, això sí, sense arribar a perdre el contacte entre ells.

I quan va ser més gran, el nostre petit ocell s'aparellà, i al cap d'un temps van tenir una cria. Aleshores el nial s'omplí d'una gran joia amb l'arribada del nou membre familiar. I aquesta satisfacció s'encomanà a tots nosaltres.

De tant en tant observàvem des de casa estant com el nou nat treia el caparronet per la finestra. Però, no us penseu que l'estàvem espiant expressament, sinó ben al contrari, ho fèiem de manera instintiva i sense mala intenció ja que en trobar-se el niu davant per davant, la nostra mirada s'hi anava sense voler. Alguna que altra vegada quan es

El veïnat no s'immuntava per l'enrenou que feien, perquè veure tota aquella munió d'ocellets voleiant amunt i avall alegrava el carrer.

postrava davant la seva finestra per contemplar el carrer, i ens veia a l'altra banda sense que li féssim cap cas, ens cridava l'atenció tustant amb el seu petit bec els vidres, i llavors, quan havia atret la nostra atenció, restàvem uns instants observant-nos mútuament fins que venien els pares i se l'emportaven.

Durant anys hem gaudit de la seva bona companyia. Els seus càntics ens han omplert de joia abastament. Mentre passejàvem pel carrer, la seva veu ens acompanyava amunt i avall i la seva presència donava aires de vida a tot el carrer. Avui ens ha deixat. Ha emprès el vol amb tota la seva família cap a un altre horitzó. El niu restarà buit sense el canari. Des d'ara el carrer romandrà una mica més silenciós. ■

SASTRERIA CONFECCIONS FIBAL

Com sempre, els ofereix l'última novetat amb la màxima qualitat.

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

Vicens

TORRONAIRES DES DE 1775
LA TRADICIÓ D'AGRAMUNT

TORRONS
MASSAPANS
XOCOLATES
CARAMELS
CONFITS

H. VICENS, S.L.

Ctra. Tàrrega, s/n.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tels. 973 39 06 07 - 973 39 03 85
Fax 973 39 16 01

L'inspector d'hisenda i les sastreries de la Ronda de Sant Antoni, de Barcelona

■ Jordi Viladot Puig

A un inspector de l'Impost sobre el Timbre (impost suprimit fa molts anys), li va tocar comprovar totes les sastreries de la Ronda de Sant Antoni, de Barcelona. Aleshores, a aquell carrer n'hi havia moltes.

El Timbre era un impost que, entre altres conceptes, es pagava per les factures que tot empresari feia o havia de fer. I com que els sastres d'aquells temps difícilment feien factura de les seves vendes, no es preocupaven de pagar-lo, encara que hi estaven obligats.

L'inspector va fer els seus números i va arribar a la conclusió que cada sastre, l'un per l'altre, havia de pagar 1.500 pessetes d'aquell temps.

Entrà a la primera sastreria, es donà a conèixer, explicà al sastre tot el «rotllo» fiscal i comunicà al sastre que li faria una acta de 1.500 pessetes. L'home restà astorat i buscà tota classe d'arguments per evitar l'acta, però l'Inspector insistí en les 1.500 pessetes. El sastre esgrimí que desconeixia l'existència de l'Impost sobre el Timbre, que el negoci era magre, que no podia pagar aquella xifra,... L'inspector es ratificava en les 1.500 pessetes. El sastre li va dir que tenia cinc fills a qui alimentar, educar,... L'inspector va estendre l'acta i, en marxar, poc va faltar que el sastre el tregués d'una empena i li tirés la porta a l'esquena.

I en totes les sastreries del carrer, es

repetia el mateix plantejament, el mateix diàleg i les mateixes reaccions.

En arribar a l'última sastreria, l'inspector va canviar d'estratègia. Entrà a la botiga i després del ritual del cas, li diu al sastre que havia de pagar 10.000 pessetes. Davant la seva violent reacció, l'inspector ho rebaixà tot seguit a 7.000 pessetes i, després d'escoltar tots els arguments, va arribar a les 3.000 pessetes. Davant del nerviosisme del sastre, va fer uns números i ho deixà per 1.500 pessetes. El sastre el va abraçar, li mostrà el seu profund agraïment i li volia regalar un vestit, que òbviament no acceptà. En definitiva, va pagar igual que els altres i tots dos contents. ■

Reflexions

■ Teresa

Cada vegada amb més freqüència els mitjans de comunicació ens informen de la mort d'alguna dona en mans del seu marit o parella.

Aquest fet, sempre dolorós, té connotacions socials i personals que a voltes no ens expliquem del tot. És obvi que la violència familiar sempre ha existit i encara que alguns afirmen que l'única diferència és que avui les notícies estan més a l'abast de tothom, penso que hi ha diferències abismals en les conductes, els criteris i els comportaments.

Si reculem en el temps i en base a les nostres pròpies experiències, ens adonem

del canvi que s'ha produït en la societat. Abans la dona anava al matrimoni mentalitzada a ser un complement del marit. La nostra condició de mestresses de casa en exclusiva ens marginava en molts aspectes de la vida en comú. La societat donava a l'home totes les prerrogatives. El nostre comportament era absolutament passiu, cosa que contribuïa que aquestes unions fossin aparentment perfectes.

Des del moment que la dona ha tingut més protagonisme, gràcies a una acurada preparació que l'ha fet més independent i més lliure, les coses s'han anat complicant. A l'home l'hi ha costat molt admetre que

l'ésser humà que compartia taula i llit, era quelcom més que una figura representativa.

S'han fet estudis sobre les motivacions que inciten que éssers aparentment passius esdevinguessin maltractadors i assassins. Les conclusions no són gaire explícites i a voltes contradictòries. Personalment penso que respon a un ancestral masclisme que aflora en moments puntuals, just quan l'home va comprovant que la seva veu no té, dins de la llar, la ressonància d'abans i que la dona, ja cansada d'aquella marginació, intenta alliberar-se. De totes maneres, és un procés que no ha acabat del tot segons anem comprovant i encara que les reaccions siguin minoritàries, tenen el seu impacte social.

Avui, els matrimonis viuen compartint projectes, deures, obligacions i responsabilitats: aparentment perfecte, però... per què hi ha, doncs, tantes separacions? ■

1 MILLORS PREUS

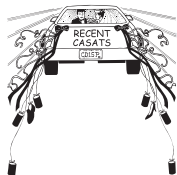
Estem satisfets de poder-li oferir els viatges als millors preus

2 TRACTE FAMILIAR

Nosaltres no tenim clients, tenim grans amics

3 REGALS PER ALS NUVIS

Per als nuvis tenim preparades grans sorpreses

5 GESTIONS GRATUÏTES

Les nostres despeses de gestió són totalment gratuïtes

4 GRANS PROMOCIONS

Som els primers a oferir-li les ofertes d'última hora

10

BONES RAONS PER ESCOLLIR-NOS

El món t'espera!
Nosaltres t'hi portem!

GRIS

EXPRES SL

VIATGES

6 AMPLI HORARI

El nostre horari permet atendre'l fins a les 20.30h

7 DISSABTES TARDA OBERTS

També ens pot visitar tots els dissabtes a la tarda fins a les 20.30h

8 Primera Agència de Viatges a Agramunt

9 FINANÇAMENT

Tenim el finançament a la seva mida, consulti'ns

30
60
90

10 ELS VIATGES MÉS BARATS

Si troba el mateix viatge més barat, ens comprometem a retornar-li la diferència

TÀRREGA

EDIFICI CAPRABO
Tel. 973 31 24 05

GUISSONA

C/ LA FONT, 27
Tel. 973 55 13 45

AGRAMUNT

C/ MARIÀ JOLONCH, 4
Tel. 973 39 26 32
Fax 973 39 26 31

e-mail: agramunt@gris-expres.com

...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

MOBLES ESCOLÀ

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

Notícies, resultats i classificacions del mes d'abril

www.geocities.com/fcagramunt

■ R. Mendoza

Campionat de lliga 2003/04

Primera Regional

Agramunt G. Gatell	0	Organyà	2
Alfarràs	3	Agramunt G. Gatell	2
Agramunt G. Gatell	0	Cervera	0

Classificació	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Mollerussa	30	22	3	5	67	26	69
Benavent	31	19	5	7	67	26	62
Artesa Segre	30	17	8	5	44	25	59
Guissona	30	17	6	7	58	33	57
Organyà	31	16	7	8	71	41	55
Almenar	31	15	5	11	48	41	50
Alfarràs	31	14	6	11	56	44	48
Bordeta	31	14	5	12	51	49	47
Cervera	31	12	8	11	43	36	44
Torrefarrera	31	12	7	12	47	46	43
Juneda	31	12	4	15	37	56	40
Borges	31	12	2	17	38	50	38
Castellserà	31	8	8	15	44	62	32
Cervià	30	8	7	15	35	51	31
Gimenells	31	8	6	17	35	70	30
G. Gatell	31	8	5	18	43	64	29
I. Urgell	31	6	7	18	39	60	25
La Seu	31	5	5	21	42	85	20

Juvenils Torneig de Primavera

Guissona	0	Agramunt G. Gatell	1
Urgell	0	Agramunt G. Gatell	3

Classificació	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Agramunt	2	2	0	0	4	0	6
Urgell	2	1	0	1	4	4	3
Oliana	2	1	0	1	4	6	3
Guissona	2	0	0	2	2	4	0

Infantils

Poal	2	Agramunt G. Gatell	1
Agramunt G. Gatell	3	Alcoletge	4
Agramunt G. Gatell	4	P. Anglesola	0

Classificació	J	G	E	P	GF	GC	Punts
AEM	25	20	3	2	90	25	63
Poal	25	19	2	4	89	36	59
Baix Segrià	25	18	2	5	104	36	56
Bellpuig	25	16	0	9	82	46	48
Tàrraga	25	15	2	8	64	43	47
Guissona	25	13	3	9	72	46	42
Artesa-Ponts	25	13	3	9	81	59	42
Agramunt	25	10	2	13	60	51	32
Urgell	25	10	2	13	66	89	32
Mollerussa	25	9	2	14	46	64	29

Cervera	25	7	2	16	38	67	23
Alcoletge	25	7	1	17	56	98	22
P. Anglesola	25	3	0	22	23	96	9
Rialp	25	3	0	22	21	136	6

Alevins Torneig de Primavera

Agramunt G. Gatell	1	Oliana	5
Artesa-Ponts	4	Agramunt G. Gatell	4

Classificació	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Oliana	1	1	0	0	5	1	3
Artesa-Ponts	1	0	1	0	4	4	1
Agramunt	2	0	1	1	5	9	1

Benjamins

Agramunt G. Gatell	6	UE Lleida	6
Tàrraga	0	Agramunt G. Gatell	3
Intercomarcal	10	Agramunt G. Gatell	0

Prebenjamins

Intercomarcal	0	Agramunt G. Gatell	7
Agramunt G. Gatell	1	Guissona	10
Golmés	6	Agramunt G. Gatell	4

Aquestes categories no tenen classificació.

Aniversari SIÓ

EL CLUB FUTBOL AGRAMUNT ESCOLA GERARD GATELL vol felicitar la revista SIÓ amb motiu del seu quarantè aniversari. Agraïm la seva important tasca informativa, mes darrere mes, a la nostra vila. ■

Equip Primera regional 03/04:

Drets d'esquerra a dreta: J.M. Figuera (president), J. Mendoza, C. Areny, J. Cercós, R. Cercós, J. Mendoza, B. Esteban, A. Cases, S. Garrido, J. Pinós, M. Olaya (entrenador).

Ajupits d'esquerra a dreta: T. Nogales, D. Jovell, P. Garcia, A. Creus (delegat), A. Creus (aj. material), D. Marsà, A. Parada, E. Balagueró, Abdenabi, D. Marsol, M. Marín i A. Ramos (massatgista).

Absents: C. Areny, V.F. Mendoza.

FUTBOL AGRAMUNT

Resultats dels equips

A mesura que es veu el final de les competicions, els nostres equips, s'han posat les piles i aquest mes hem tingut més victòries que derrotes. Però el que realment importa és que els jugadors/es han cregut amb l'equip, i gràcies a aquest fet hem donat un salt de qualitat. El mes que ve ja estarà tot "el peix venut", esperem que sigui bo pels interessos del club.

SÈNIOR MASCULÍ

Resultats del mes d'abril:

03/04/04	BAC AGRAMUNT	65	C.B. CAPPONT	60
17/04/04	BAC AGRAMUNT	76	C.B. PARDINYES	60
24/04/04	C.B. BALAGUER "B"	79	BAC AGRAMUNT	72
01/05/04	BAC AGRAMUNT	62	C.B. BELLPUIG	73

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
C.B. BELL-LLOC	28	28	0	0	2291	1582	56
C.B. TREMP	28	25	3	0	2291	1601	53
CEP VALLFOGONA	28	19	9	0	1988	1909	47
C.B. BALAGUER "B"	28	17	11	0	2102	1969	45
C.B. PARDINYES	28	17	11	0	1891	1733	45
C.B. BELLPUIG	28	17	11	0	1871	1657	45
BAC AGRAMUNT	28	16	12	0	1978	1788	44
C.B. BELLVÍS	28	16	12	0	2111	1921	44
C.B. CERVERA	28	15	13	0	1809	1720	43
C.B. PRINCIPAT	28	14	14	0	1844	1794	42
C.B. ALMACELLES	28	14	14	0	1999	1914	42
C.B. CAPPONT	28	12	16	0	1808	1839	40
C.B. JUNEDA	28	6	22	0	1580	2020	34
CENG ARTESA DE SEGRE	28	4	24	0	1283	1904	32
C.B. SANT GUIM	28	4	24	0	1386	1855	32
C.B. BORGES	28	0	28	0	1220	2246	28

Com ja comentàvem en la crònica anterior, la lliga està molt interessant. Els sèniors després de perdre amb el nostre particular "coco", el Bellpuig, ens hem allunyat quasi definitivament dels llocs de play-off. Però la lluita continua i esperem estar el més amunt possible en acabar la temporada. Aquest any el sèniore no deixa de sorprendre a tot el club, ànims sols falta l'empenta final.

JÚNIOR MASCULÍ

Resultats del mes d'abril:

04/04/04	BAC AGRAMUNT	76	C.B. CAPPONT	62
17/04/04	BAC AGRAMUNT	67	C.B. CERVERA	64
24/04/04	B.C. ANDORRA	123	BAC AGRAMUNT	54
01/05/04	BAC AGRAMUNT	81	C.B. BALAGUER	57

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
B.C. ANDORRA	24	24	0	0	2461	1120	48
C.B. MOLLERUSSA	24	21	3	0	1864	1192	45
SÍCORIS CLUB	24	21	3	0	1842	1221	45
SEDIS LA SEU D'URGELL	24	16	8	0	1684	1463	40

C.N. TÀRREGA	24	16	8	0	1638	1400	40
C.B. CERVERA	24	12	12	0	1502	1508	36
BAC AGRAMUNT	24	12	12	0	1638	1597	36
C.B. TREMP	24	12	12	0	1366	1676	36
SEDYF LLEIDA	24	8	16	0	1502	1756	32
C.B. CAPPONT	24	6	18	0	1378	1716	30
C.B. BALAGUER	24	5	19	0	1230	1800	29
PEÑA FRAGATINA	24	3	21	0	1039	1610	27
C.B. PARDINYES	24	0	24	0	920	2005	24

Dos objectius complerts; el primer classificar-se entre els vuit primers i el segon acabar amb un balanç no negatiu de victòries i derrotes. El partit enfront el Cervera fou molt emocionant, de passar de guanyar de més de quinze punts a falta de cinc minuts, a acabar l'encontre amb una cistella del Guillem Pla en l'últim segon que ens donava els tres punts de marge. El pròxim vuit de maig iniciarem, sense cap tipus de pressió, el play-off enfront el Mollerussa.

CADET MASCULÍ

Resultats del mes d'abril:

17/04/04	BAC AGRAMUNT	72	C.B. BELLPUIG	87
24/04/04	C.B. BALAGUER	81	BAC AGRAMUNT	61
25/04/04	SÍCORIS CLUB	41	BAC AGRAMUNT	91
02/05/04	BAC AGRAMUNT	86	C.N. TÀRREGA	36

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
C.B. BELLPUIG	13	12	1	0	887	570	25
BAC AGRAMUNT	12	8	4	0	807	625	20
C.B. BALAGUER	12	8	4	0	825	673	20
SÍCORIS CLUB	13	7	6	0	766	820	20
C.B. ARACENA PONTS	12	6	6	0	565	619	18
C.N. TÀRREGA	13	5	8	0	653	764	18
C.B. MOLLERUSSA "B"	12	3	9	0	590	730	15
C.B. TREMP	13	1	12	0	491	783	14

No ha pogut ser. El Bellpuig, avui per avui, ha estat millor que els nostres cadets. Durant el partit ho van donar tot, però un mal començament els va condemnar. Almenys amb les victòries contra el Sícoris i el Tàrrega hem pogut mantenir la segona posició.

INFANTIL MASCULÍ

Resultats del mes d'abril:

04/04/04	C.B. BALAGUER	66	BAC AGRAMUNT	14
18/04/04	BAC AGRAMUNT	35	B.C. ANDORRA	83

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
C.B. MOLLERUSSA	13	13	0	0	885	376	26
B.C. ANDORRA (PRE)	12	10	2	0	774	488	22
C.B. SECÀ SANT PERE	12	8	4	0	642	523	20
C.B. BALAGUER	13	7	6	0	731	729	20
CENG MIRÓ	14	4	10	0	724	730	18
AUTOSTEREO LLEIDA	11	6	5	0	696	620	17
C.B. ARACENA-PONTS	12	1	11	0	242	711	12
BAC AGRAMUNT	12	0	12	0	266	783	12

◀ La classificació ens ha passat factura, els jugadors han perdut completament les ganes de jugar i l'assistència als partits ha minvat. Hem de fer un esforç perquè aquest grup continuï i de cara l'any vinent puguem veure la millora que hi és però encara no es nota.

CADET FEMENÍ

Resultats del mes d'abril:

04/04/04	BAC AGRAMUNT	54	C.B. BELLVÍS	42
18/04/04	C.B. PARDINYES	32	BAC AGRAMUNT	41
02/05/04	C.B. TORREGROSSA	52	BAC AGRAMUNT	45

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
SEDIS SEU D'URGELL	15	14	1	0	1000	533	29
C.B. CALAF	14	13	1	0	835	459	27
GINMÀS LLEIDA	14	10	4	0	832	551	24
C.B. TORREGROSSA	14	7	7	0	672	728	21
C.B. BALAGUER	15	5	10	0	694	845	20
C.E. MARISTES	14	6	8	0	588	693	20
C.B. BELLVÍS	14	5	9	0	592	784	19
BAC AGRAMUNT	14	3	11	0	524	748	17
C.B. PARDINYES	14	1	13	0	473	869	15

El que dièiem en l'anterior crònica s'ha complert; s'ha guanyat els dos equips que estan en la zona baixa de la classificació. Posats a demanar quasi guanyem el Torregrossa. Les cadets al final han fet el que calia, res a criticar.

INFANTIL FEMENÍ

Resultats del mes d'abril:

04/04/04	BAC AGRAMUNT	11	FRUBELSA LLEIDA "B"	62
25/04/04	BAC AGRAMUNT	52	C.B. CERVERA	45
02/05/04	C.B. TORREGROSSA	28	BAC AGRAMUNT	29

CLASSIFICACIÓ GENERAL

CLASSIFICACIÓ	J	G	P	NP	TF	TC	PTS
CENG ARTESA DE SEGRE	14	14	0	0	903	385	28
FRUBELSA LLEIDA "B"	15	13	2	0	844	352	28
C.E. MARISTES	14	10	4	0	653	409	24
C.B. SANT GUIM	14	8	6	0	525	533	22
C.B. TREMP	14	7	7	0	486	544	21
BAC AGRAMUNT	14	5	9	0	431	556	19
C.B. CERVERA	14	4	10	0	499	706	18
C.B. BALAGUER	15	3	12	0	302	740	18
C.B. TORREGROSSA	14	0	14	0	271	689	14

El que veníem avisant de la falta de jugadores als partits, per diverses raons, ha passat factura, perquè el partit guanyat enfront el Balaguer, ens l'han donat per perdut, seguint el reglament "Passarelle" que regeix aquesta competició. Si no fos per aquests petits accidents, la millora del joc de l'equip és notable i la classificació hagués estat millor amb una mica més de sort.

LA NOTÍCIA DE L'ESCOLA

La penúltima trobada d'Escoles de bàsquet es va fer a Balaguer el diumenge divuit d'abril. L'Escola "Lludribac" hi va anar amb els

JORDI SALAT

Trobada d'escoles de bàsquet.

alevins, el benjamins i els pre-benjamins. El resultat va tornar a ser doblement positiu: més de vint equips participants i bon comportament dels nostres petits amb quatre victòries i dues derrotes. Amb la disputa del Campionat de Catalunya Júnior a Cervera, es va organitzar una petita trobada d'equips alevins on també hi van anar els nostres, els nens/es van poder veure en directe els futurs jugadors d'elit (Barça, Penya...).

FELICITATS!!! REVISTA SIÓ

Felicitats pels 40 anys ininterromputs de treball per treure la revista Sió a la llum pública. La divulgació dels fets ocorreguts a Agramunt, dels escrits de reflexió ciutadana, de la difusió de la llengua catalana, dels múltiples col·leccionables i dels informes municipals, fan que una vila com Agramunt creixi. Animem el consell de redacció a continuar amb aquesta tasca tan important pel futur de la cultura agramuntina.

NOTÍCIES DE BÀSQUET

Des d'aquí felicitem el Caprabo Lleida per haver mantingut, amb penes i treballs, la categoria en la lliga ACB. És molt important per Lleida tenir equips en primera línia, ja que l'esport de base en surt molt beneficiat.

El cap de setmana del 24 i 25 d'abril es va celebrar a Cervera el Campionat de Catalunya Júnior masculí, on un altre cop el Barça es va classificar, conjuntament amb la Penya i el SAFA Claror, pels Campionats Sectorials d'Espanya Júnior que es disputaran a Mallorca.

Si les coses surten com volem, estem preparant per finals de juny un **Campus de Bàsquet a Agramunt**, obert a tots els nens i nenes d'Agramunt i rodalies. Farem grups, d'un mínim de vuit, d'edats compreses entre 5 anys i 11 anys (nens/es nascuts entre el 1998 i 1993). Pels que hi estiguin interessats pròximament ja rebreu més informació. ■

Falta molt poc temps per acabar les competicions, alguns equips ja ho han fet i d'altres que ho estan a punt de fer. De fet, a finals de maig o principis de juny, totes les lligues federades d'handbol i futbol sala acostumen a finalitzar, donant pas amb un període de vacances, preparacions en els campus esportius durant l'estiu, torneigs d'estius, etc., fins tornar a plantejar-se la pretemporada i com no, la propera temporada.

RESULTATS I CLASSIFICACIONS:

SÈNIOR FEMENÍ

C.H. AGRAMUNT 17 – H.CAMBRILS 20
ARRAHONA GAPSA 32 – C.H. AGRAMUNT 21
C.H. AGRAMUNT 17 – LA ROCA 21
C.H. AGRAMUNT 22 – H. VILAMAJOR 14

Classificació

1r ASCÓ	36 punts
2n ARRAHONA	36 “
3r LA ROCA	32 “
8è C.H. AGRAMUNT	19 “

A aquest equip li falta poques jornades per acabar el campionat, creiem que ho han fet força bé comptant amb la mala sort que han tingut en alguns partits decisius, havent jugat millor que els adversaris, però les coses no els han sortit bé i els resultats han influït perquè no puguin ser amb claredat entre els cinc primers classificats. Ànims noies i a continuar treballant.

INFANTIL MASCULÍ

C.H. AGRAMUNT 64 – H. IGUALADA 33
SANT QUIRZE 24 – C.H. AGRAMUNT 24
C.H. AGRAMUNT 24 – SANTPEDOR 22
SANT OT 35 – C.H. AGRAMUNT 30

Classificació

1r SANT OT	10 punts
2n SANT QUIRZE	9 “
3r C.H. AGRAMUNT	7 “
5è H. IGUALADA	0 “

Tal i com us vam anunciar anteriorment, aquest equip està disputant la Copa de la Federació Catalana i, com podeu veure, els resultats són molt satisfactoris. És un equip que portarà moltes sorpreses. A hores d'ara, tan sols manca dues jornades per acabar la Copa i pot passar de tot, perquè els resultats són molt igualats.

CADET MASCULÍ

C.H. AGRAMUNT 41 – SANTPEDOR 25

Classificació

1r C.H. AGRAMUNT	2 punts
------------------	---------

2n H. CARDEDEU 2 punts
3r ESCOLES MANYANET 2 punts

Primer voldríem comentar-vos que aquest equip ja ha acabat el campionat de lliga, quedant en novena posició en la classificació. A l'igual que l'equip infantil, aquest equip també s'ha apuntat per disputar la Copa de la Federació. De moment només porten un partit jugat, però sembla que el resultat de la lliga que han començat amb molt bon peu. Ja us anirem informant dels resultats en les properes edicions.

SÈNIOR MASCULÍ

ARRAHONA GAPSA 29 – C.H. AGRAMUNT 23
LA ROCA 33 – C.H. AGRAMUNT 21
CALELLA 22 – C.H. AGRAMUNT 14
C.H. AGRAMUNT 26 – BARBERÀ 25

Classificació

1r. MONTCADA	32 punts
2n. CANOVELLES	31 “
3r. LA ROCA	27 “
9è C.H. AGRAMUNT	11 “

Encara que aquest equip vagi sumant punts amb comptagotes, es va mantenint en les mateixes posicions en la classificació. De fet, ja falta molt poc per acabar la lliga i no creiem que pugui variar gaire més la classificació. Aquest equip també disputarà la Copa en la seva categoria. L'únic equip que ja ha acabat la lliga i que no disputa la Copa, és el juvenil masculí, ja que és un equip molt reduït en nombre de jugadors, i han optat que seria més favorable donar un cop de mà a l'equip sènior, que també pateix alguna i que altra baixa per lesió d'algun jugador.

SECCIÓ FUTBOL SALA

1ª DIVISIÓ D'HONOR

Resultats

C.H. AGRAMUNT F.S. 6 – AVEMA 5
GAÑAN ARTESA 2 – C.H. AGRAMUNT F.S. 9
C.H. AGRAMUNT F.S. 9 – BRODATS MARINA 4

Quan llegireu aquest número de la revista quedarà molt poc per acabar el campionat d'aquest equip, que el finalitzarà el proper dia 6 de juny. Ha estat una lliga molt llarga si comptem des del setembre on es va començar, molts partits disputats, moltes il·lusions però també moltes decepcions, en fi, que el campionat ha donat per molt. L'equip de divisió d'honor pot donar com a bona i satisfactòria aquesta temporada, quedant en la zona mitja de la classificació. Cal destacar que ara que s'acaba la lliga, l'equip es troba en molt bona forma, tant a nivell físic-tècnic com moral, així ho demostren els resultats dels últims partits.

◀ 2ª DIVISIÓ PROVINCIAL

Resultats

C. H. AGRAMUNT F.S. 3 – U.E. CERVERA 1

C.H. AGRAMUNT F.S. 5 – OROBITG 5

MASSOTERES 2 – C.H. AGRAMUNT F.S. 3

Aquest equip finalitzarà el campionat el proper dia 12 de juny, una jornada més tard que l'altre equip, perquè hi ha dos

equips més en la seva categoria. S'ha de destacar la bona temporada que està fent l'equip de segona divisió, realçant la segona volta, llàstima que a la primera les coses no van sortir com s'esperava; tot i així, està situat en el cinquè lloc de la classificació. Esperem que l'any vinent mantinguin una línia més regular i, com no, que es puguin complir els objectius per poder pujar de categoria.

Ànims a tots i bona sort!

ESPORTS | PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

Activitats a l'estiu

XXII CAMPIONAT DE FUTBOL SALA

Pista Poliesportiva del recinte de les piscines. Data d'inici: dilluns 24 de maig. Data de finalització: divendres 30 de juliol. Els partits es realitzaran de dilluns a divendres, de les 21 a les 23 hores

CURSETS DE NATACIÓ

Infants, adults i gent gran

Torns d'infants: 28 de juny – 16 de juliol

19 de juliol – 6 d'agost

9 d'agost – 27 d'agost

Horaris: de 10 a 13

Preu per torn: 35,15 €

Adolescents i adults:

– Torns de 3 setmanes (dates d'inici dels torns d'infants)

Preu per torn: 35,15 €

– 20 sessions durant els mesos de juliol i agost.

Preu: 47,30 €.

– Carrer lliure (natació sense monitor)

Preu: 5,20 € per setmana.

Horaris: de 20 a 22 hores

Gent gran:

Horaris: de 15 a 17

Preu: 10,50 € per setmana.

ESTADES ESPORTIVES

Esports, lleure, piscina, activitats a la natura, sortides... per als nens i nenes que vulguin passar un estiu dinàmic i entretingut. Dinar inclòs.

De 8 a 15 anys

Data d'inici: 5 de juliol. Data de finalització: 10 de juliol.

Horari: de les 10:00 fins a les 20:00

Preu: 72 € tot inclòs.

CAMPIONAT INFANTIL-ALEVÍ FUTBOL SALA

De 10 a 14 anys

Data d'inici: 12 de juliol. Data de finalització: 30 de juliol.

Horari: de les 18:00 a les 20:00

Preu: 3 € per jugador/a.

ACTIVITATS A LES TARDES

Jocs, esports i lleure per a la mainada

De 5 a 12 anys

Data d'inici: 1 de juliol. Data de finalització: 31 d'agost

Horari: de les 17:00 a les 19:30

Preu: 24 € un mes, 40 € tot l'estiu.

25 anys d'ajuntaments democràtics: la consolidació municipal

■ **Agrupació Socialista d'Agramunt**

Companyes, estem de celebració: ja fa 25 anys de la primera constitució d'ajuntaments democràtics després del malson del franquisme.

La plenitud de la ciutadania ha d'estar orgullosa tal i com s'ha produït la regeneració democràtica en els seus consistoris, la qual cosa ha significat l'enfortiment de les institucions catalanes i alhora ha afavorit la participació ciutadana en l'àmbit municipal.

Aprofitant l'efemèride des de l'Agrupació Local del PSC hem decidit crear un cicle de conferències on tothom qui vulgui està convidat i en el qual prohoms de la importància de Joan Clos, Narcís Serra o Josep Borrell ens delectaran amb la seva percepció dels afers municipals i la seva visió de l'evolució democràtica dels ajuntaments.

En els últims 25 anys hem passat d'un regidor l'any 1983 als quatre actuals, cosa que suposa una avenç en els nostres interessos i sobretot la consolidació dels nostres objectius: fer un Agramunt més fort i més dinàmic, on tothom pugui veure el reflex del més encisador paratge.

És per això que més de sis-cents electors van fer-nos confiança en les urnes en els últims comicis del mes de maig.

La transposició dels diferents programes i polítiques socials va permetre que es rubriqués un pacte de govern entre el nostre grup municipal i el grup municipal d'ERC, la qual cosa va comportar el nomenament de Ramon Muixí com a alcalde de la nostra vila i també d'Àngel Jubete com a primer tinent d'alcalde.

Considerem que l'existència d'una coalició en l'equip de govern suposa

L'Ajuntament d'Agramunt és una institució transparent, coherent i principalment rigorós en el seu treball diari amb la finalitat que ningú no se senti enganyat, sinó al contrari, la gent ha de saber que els regidors es deuen al poble en tant que són escollits per ells i els regidors han d'assumir que han de posar tots els esforços en facilitar la convivència als vilatans.

Si haguéssim de fer una valoració del primer any de govern, aquesta seria molt positiva. Li pesi a qui li pesi Agramunt és ara per ara millor que un any enrera.

Sabem que hi haurà una part de la ciutadania que no combregarà amb aquesta idea i que essent agnòstica amb el nou govern negaran una i una altra vegada la seva eficiència i la seva eficàcia. És llei de vida.

Però nosaltres lluny de criticar o intentar invalidar les seves propostes estem oberts a qualsevol tipus de suggeriment perquè solament tenim en ment una idea: fer créixer i enfortir Agramunt.

Per tant, benvinguts siguin els comentaris i les crítiques constructives que alhora contribuiran a realitzar una anàlisi participativa del nostre entorn.

El que sí hem de tenir clar els agramuntins i agramuntines és que tots ens hi juguem molt. És veritat que en els tres anys que queden per davant en aquesta legislatura s'hauran de realitzar moltes tasques, però estem segurs que entre tots aconseguirem tirar endavant la nau i fer que arribi a bon port.

Per acabar, ens agradaria recordar tota aquella gent que va lluitar i que va perdre allò que hom més estima perquè valors com la democràcia, la igualtat de condicions, la no discriminació i la solidaritat finalment veiessin la llum: amics, va per vosaltres!!! ■

Considerem que l'existència d'una coalició en l'equip de govern suposa l'enriquiment del debat polític on tothom pot dir la seva sense por a discriminacions o manifestacions d'intolerància per part dels qui estan governant.

És en aquest últim aspecte on més es manifesta el nostre goig i la nostra joia. L'Agrupació Local del PSC, a excepció dels primers sufragis, sempre ha estat al peu del canó onejant la bandera del progressisme polític.

Seria molt injust destacar el nom de qualsevol dels militants, simpatitzants o col·laboradors per damunt de qualsevol altre, tots han posat el seu gra de sorra perquè la llibertat i la democràcia estiguin a l'ordre del dia.

l'enriquiment del debat polític on tothom pot dir la seva sense por a discriminacions o manifestacions d'intolerància per part dels qui estan governant.

També pensem que la nova forma de liderar les polítiques municipals denoten unes actituds més plurals, més obertes i alhora més enriquidores.

Ara bé, tot això ha d'anar combinat amb una sèrie de principis informadors bàsics per fer arribar a bon port qualsevol administració pública.

La veu de CiU a l'Ajuntament

Bé, ja ha passat un any de les darreres eleccions municipals i sembla que durant aquest període de temps les coses han canviat. Podem dir rotundament: I tant com han canviat! Estem segurs que aquest canvi no ha estat per millorar, malgrat el maquillatge que s'ha fet als carrers i indrets de la Vila.

Darrerament s'han posat a subhasta uns terrenys municipals, a un preu que nosaltres entenem per sota del que es paga en el lloc on estan situats, encara que s'hagin d'urbanitzar. Amb aquesta subhasta el poble hi perd diners. Si a més a més donem la gestió de recaptació de la contribució, elaboració i confecció de trànsit a altres entitats que abans, amb menys personal, es feia des de l'Ajuntament, continuem perdent diners. Per sort ens assabentem, per la premsa, de la gran reducció de despeses de la passada Fira del Torró. Ens n'alegrem, perquè això farà equilibrar la balança que nosaltres entenem com negativa.

Si anem a donar un tomb als safareigs, també observarem un canvi respecte un any enrere. Canvi en iniciar projectes nous, com el que anomenen Parc de la Natura, situat vora del Pont de Ferro, i abandonar projectes anteriors com és el cas dels safareigs. Això sí, quan farem la

ruta de l'aigua observarem un espai lúdic i enlluernador amb el bonic nom de Parc de la Natura i un espai de museu, com són els safareigs, de pena. I això només és una petita mostra de com ha canviat tot. Visca el canvi!

Ara deixarem aquest tema de banda i entrarem en un altre que ens sembla també curiós. Ens xoca la propaganda que fa a la premsa un grup polític de l'equip de govern del nostre Ajuntament sobre la capacitat de diàleg que diuen tenir i la capacitat de saber escoltar al poble, potser entenen per escoltar la capacitat de rebre els sons que produeixen les paraules, pensem que escoltar a part de rebre els sons és quelcom més complex. Opinem que la seva voluntat de diàleg ve donada per uns interessos en concret i que sense l'afany de protagonisme i unes quotes de poder, el diàleg del qual tant parlen i tant s'enorgulleixen, probablement no existiria. Pensem que hi ha un altre diàleg que és el d'intercanviar idees, parlar de les coses rutinàries de la vida o potser coses molt insignificants que només interessin als qui es comuniquen. Per aquest darrer diàleg cal que algú, de forma desinteressada, el fomenti i així potser ens podrem mirar a la cara sense pensar que qui tenim davant no pretén ni fiscalitzar ni posar entrebancs a l'altre. Encara que sembla que hi ha diàleg, per

■ Grup Municipal de Convergència i Unió

la propaganda que en fan, nosaltres que som a l'oposició, per assabentar-nos de les coses que succeeixen al poble hem d'anar a consultar els decrets d'alcaldia i els expedients. Val a dir que encara que ens els deixen veure, només faltaria, ens dóna la sensació que som una mena d'inspectors que l'única finalitat que tenim és posar pals a les rodes al govern de l'Ajuntament. Doncs no, volem saber el que passa i naturalment si trobem alguna cosa que no considerem normal, és el nostre deure manifestar la nostra opinió o desacord.

En el darrer Ple Municipal, sense el nostre suport, es van aprovar les modificacions dels llocs de treball de l'Ajuntament. El passat vint-i-nou d'abril vàrem presentar les al·legacions en contra d'aquesta modificació. Ja veurem quina serà l'actitud i el resultat final. El més fàcil és desestimar-les perquè sumen majoria en el nombre de vots i el més difícil seria tenir-les en compte, perquè això suposaria assegurar a dialogar. Quan sabrem el resultat, ja explicarem de forma detallada la nostra opinió sobre el tema.

Bé, només ens resta dir que vigileu amb els canvis climatològics de la primavera i que sobretot sigueu feliços. ■

FE D'ERRATA:

En el passat número 482 de la Revista Sió es publicà la relació dels membres del Patronat de la Fundació Privada Espai Guinovart (pàg. 145), dins la secció «Les entitats culturals d'Agramunt». En la relació, la Fundació no hi va fer constar un dels membres del Patronat, d'ençà de la seva constitució, el Sr. Jaume Jovell i Grau.

Amb el present comunicat volem esmenar aquest error.

Fundació Privada Espai Guinovart
Maig de 2004

FERRERIA INDUSTRIAL

Ofereix els seus serveis a la nova adreça:

C. Teixidors, 1
Tel. 657 90 35 25

RAÜL

- Manteniments agroindustrials i ramaders.
- Especialistes en tot tipus de soldadura

Novetat
Màquina polsada
(soldadura d'alumini)

JUNTA DE GOVERN LOCAL, 22-3-2004

UTILITZACIÓ PAVELLÓ FIRAL FRANCISCA ESTEBAN

S'acordà autoritzar a la Sra. Francisca Esteban Lombardo, a la utilització del pavelló polivalent el dia 16 d'abril de 2004 per a la celebració d'un espectacle de disco-mòbil.

JUNTA DE GOVERN LOCAL, 5-4-2004

SOL·LICITUD SUBVENCIÓ PER A L'ADQUISICIÓ D'EQUIPAMENT PER PROTECCIÓ CIVIL

S'acordà concórrer a la convocatòria del departament d'Interior, per a la concessió de subvencions adreçades a ens locals per a l'adquisició d'equipament per a la creació d'infraestructures bàsiques de protecció civil i per a l'elaboració, actualització i implantació de plans de protecció civil, i concretament per a l'adquisició d'una Carretilla Diesel de 2.000 kg a 3.500 kg. de la marca Linde i que serveix, en cas d'emergència, per poder actuar dins el cas antic i altres zones del municipi en cas d'inundacions i incendis, i se sol·licità un ajut econòmic per import de 15.000,00 €, per així poder executar l'actuació en la seva totalitat.

Tanmateix, s'adquirí el compromís d'execució de l'actuació en el termini màxim de sis mesos des de la concessió de la subvenció.

I s'aprovà l'actuació per a l'adquisició d'una Carretilla marca Linde model H-20 351 de 2000 kg.

SUBVENCIÓ MOTARDS

S'acordà concedir un ajut econòmic de 1.200,00 € a la secció de Motociclisme del C.H.A Agramunt que es diuen "Motards Agramunt" amb motiu de la seva participació en les 24 hores Internacionals de resistència de motociclisme al circuit de Catalunya.

SUBVENCIÓ AMPA COL·LEGI MARE DE DEU DEL SOCORS

S'acordà concedir un ajut econòmic de 345,24 € al Col·legi Mare de Déu del Socors per les despeses de so i il·luminació de la Festa de Nadal que se va celebrar el passat dia 13 de desembre de 2003.

SUBVENCIÓ FUTBOL SALA AGRAMUNT

S'aprovà concedir un ajut econòmic de 300 € a la Secció del C.H.A de Futbol Sala d'Agramunt per les despeses d'inscripcions dels equips i per les llicències dels tècnics i jugadors.

SUBVENCIÓ AMPA COL·LEGI MARE DE DEU DELS SOCORS

S'acordà concedir un ajut econòmic de 241,00 € a l'AMPA del Col·legi Mare de Déu del Socors per les despeses amb motiu de la celebració del dia de la família que es durà a terme el proper dia 16 de maig de 2004.

SUBVENCIÓ CLUB CICLISTA AGRAMUNT

S'aprovà concedir un ajut econòmic de 1.202,02 € al Club Ciclista Agramunt per les despeses de manteniment del seu local i per les diverses activitats que realitza al llarg de l'any.

REDUCCIÓ JORNADA MATERNITAT I HORA D'ALLETAMENT

S'acordà concedir a la Sra. Carme Muntó i Aubets permís d'una hora diària d'absència al seu lloc de treball per lactància del seu fill fins que l'infant tingui nou mesos i la reducció d'un terç de la seva jornada de treball amb el dret a percebre íntegrament el 100% de la seva retribució fins que l'infant tingui un any.

LLICÈNCIES D'OBRES

JORDI ROS ROIG, per enrajolar el terra de l'habitatge. Pl. Església.

RAMON SILVESTRE ROSELL, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Clos.

JAUME VALL POU, per pintar la façana de l'habitatge de color beige. C. Pau Casals.

DAMIÀ ARENY BROVIA, per la construcció d'una marquesina al costat nord de l'edifici. Montclar.

STRABERES EMPRESARIAL, SL per la construcció de 2 habitatges unifamiliars adossats. C. Tossal Jueus i C. Migjorn.

JAUME ABELLANA ARENY, per arranjar el terrat de l'habitatge. Av. Jaume Mestres.

NAVESMA, SL per la construcció de dues naus industrials adossades sense ús específic. C. Noguera.

IOAN BUMB per l'obertura en una paret de càrrega. C. Ntra. Sra. dels Socors.

MARIA ANTÒNIA HUGUET PARCERISA, per la construcció d'un altell metàl·lic. Pl. Mercadal.

CARME SALAMANCA RUIZ, per fer un lavabo, enrajolar les parets de la cuina i de l'habitatge. Pl. Església.

ARCADI FONS, SL per la construcció de 2 habitatges unifamiliars. C. Molí Vell.

BOVINS TARASO, SCP per la construcció d'una granja bovina de vedells. Almenara.

JOAN BONCOMPTE ROMEU, per enrajolar i canviar la porta d'una sala de l'habitatge. Puelles.

MARIANO CODINA SOLANELLES, per l'ampliació d'una terrassa. Av. Esports.

JUAN ANTONIO PÉREZ BAÑON, per traslladar un envà del lavabo, tapar una porta i obrir-ne una altra, enrajolar el bany i canviar els sanitaris, enrajolar la cuina i el balcó de la façana. Pl. Mercadal.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL per obrir una rasa per arranjar una avaria canviant el tub de la xarxa d'aigua. C. Carabassa.

JOSEP M. GUIXÉ FARRENY, per l'ampliació de la terrassa de l'habitatge. Av. Esports.

JOAN BRILS ROVIRA – MARGARET CREUS VERNI, per l'ocupació de la via pública amb un contenidor i materials d'obres. C. Raval Puigverd.

IMMA PLA CUÑAT, per l'ocupació de la via pública. Pl. Hospital - C. Germandat.

SOCORS VALLS BONCOMPTE, per l'ocupació de la via pública amb materials d'obres. Av. Catalunya.

CASCOS MARTORELL, SCP per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Catalunya.

SERVIDEU, SL per l'ocupació de la via pública amb un camió cistella. C. Horts - Av. Agustí Ros.

MATADERO FIGUERA, SA per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. C. Raval de Puigverd.

DUE HOME DONA SL per col·locar una tenda. Av. Catalunya.

PERE MARTÍN SÀNCHEZ, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Ntra. Sra. de la Mercè.

PEPITA FARRÉ SABARTÉS, per un gual permanent. C. Pau Casals.

JORDI ROS ROIG, per l'ocupació de la via pública amb un contenidor. Pl. Església.

RAMON SANGRÀ ALDAVÓ, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Convent.

RAMON OROMÍ CORNELLANA, per la col·locació d'una tanca perimetral al voltant de la bassa. Almenara.

JOAN PAMPALONA CACERES, per arrebossar els baixos de l'habitatge. Ctra. Artesa de Segre.

PERE RAMON BERTRAN CORTÉS, per fer una escata a l'interior de l'habitatge fent-hi passar un tub per dur l'aigua potable al dipòsit situat a les golfes i fer una obertura en una paret interior per a ventilació d'un escalfador d'aigua. C. Sió.

REPSOL BUTANO, SA per obrir una rasa per a la canalització del gas propà. Av. Catalunya - C. Horts.

COMUNITAT DE VEÏNS C. CONVENT 24, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Convent.

LLUÍS TRIBES APARICIO, per pintar la façana de l'habitatge. C. Clos.

RAMON PARÍS GUAL, per canviar les rajoles i el mobiliari de la cuina. C. Sabateria.

TERESA GRANJE PUIGHERMANAL, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Estudis Nous.

ASSOC. GASTRONÒMICA AMICS DEL TORRÓ per l'arranjament de la canalera i les deficiències de la façana i construcció d'una llar de foc als baixos. Pl. Mercadal.

MORENATE SOLÀ - ABAD ROSELL, per l'ocupació de la via pública amb un contenidor. Pl. Mercat.

GASSÓ CASADES, JOSEP per l'arranjament d'un pilar de pedra del jardí. C. Ronda Comtes d'Urgell.

GASSÓ CASADES, JOSEP per l'ocupació de la via pública amb materials d'obres. C. Ronda Comtes d'Urgell.

GRUPO CONSIST, SA per l'adequació de la infraestructura exterior de la indústria amb zona d'aparcament i zona enjardinada. C. Tossal.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL, per obrir una rasa per a

la col·locació d'un comptador soterrat. Av. Esports.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL per obrir una rasa per anular una escomesa d'aigua. C. Control.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL per obrir una rasa per a la col·locació d'un comptador soterrat. C. Piscines.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL per obrir una rasa per arranjar una avaria de la xarxa d'aigua. Pl. Amball.

CASSA AIGÜES I DEPURACIÓ, SL per obrir una rasa per a la col·locació d'un comptador soterrat. C. Molí Vell.

MARIA FARRENY ORTIZ, per l'ocupació de la via pública amb un contenidor. C. Àngel Guimerà.

FRANCESC LÓPEZ ROPERÓ, per l'ocupació de la via pública amb materials d'obres. Donzell.

MIQUEL BALAGUERÓ CASES, per la reconstrucció de la coberta d'un habitatge unifamiliar. Montclar.

CAPITAN GALLARDO - VÁZQUEZ ESTEBAN, per la construcció d'un habitatge unifamiliar aïllat. C. Fontanilles.

CAPITAN GALLARDO - VÁZQUEZ ESTEBAN, per un dret de connexió d'aigua per obres. C. Fontanilles.

CAPITAN GALLARDO - VÁZQUEZ ESTEBAN, per un dret de connexió a la xarxa del clavegueram. C. Fontanilles.

N.P. IMATGE I REGAL, SL per obrir 4 rases per connectar la claveguera a la xarxa general. C. Miranda.

ESTABLIMENTS SILVESTRE, SL per la col·locació d'un rètol lluminós i amb una banderola sortida. Ctra. Cervera.

MANEL OLAYA PIMENTEL, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Germans de les Escoles Cristianes.

ANTONIO MARTÍNEZ GÓMEZ, un dret de connexió d'aigua potable. Donzell.

JORDI CERCÓS SORRIBES, per canviar les rajoles del terra i substituir 2 finestres i 2 portes de fusta per pvc. C. Institut.

ENDESA DISTRIBUCIÓN ELÉCTRICA, SL per obrir una rasa per a la instal·lació de nous subministraments elèctrics. C. Tossal - C. Ametller.

GRANÉS SOLÉ SL per la col·locació d'un tendal a la façana del local. Av. Catalunya.

PILAR FIGUERA VILA, per un dret de connexió d'aigua potable. Ctra. Cervera.

RAMON SERA CASTELLÀ, per obrir una rasa interior, als baixos de la casa, per canviar un tub de la claveguera. Urb. Verge Socors.

RAMON SERA CASTELLÀ, per l'ocupació de la via pública amb materials d'obres. Urb. Verge Socors.

JORDI ROS ROIG, per canviar la porta de l'entrada, col·locació de vidrieres i fer un tancament amb pladur. Av. Maria Jolonch.

ANTONI INVERNÓN BARDIA, per obrir una rasa a la vorera i a l'interior del garatge per canviar un tub de la claveguera. C. Molí Vell. ESTABLIMENTS ESA, SL per substituir una barra de fusta per una de vidre, ampliar l'obertura d'una porta, enrajolar amb pedra i arrebossar una cambra. Ctra. Tàrrrega.

PROSANBER, SL per la construcció d'un edifici plurifamiliar entre mitgeres - compost de 13 habitatges, 3 locals i 17 places d'aparcament. Av. Marià Jolonch.

◀ NÍNIXOLS CEMENTIRI

Es concedí el canvi de nom dels drets funeraris del nínxol núm. 14 de la Galeria de Ntra. Sra. del Socors del Cementiri Municipal, per successió hereditària, de la Sra. Esperança Ribalta Pampalona, anterior titular, a la Sra. Paulina Ribalta Pampalona, de conformitat amb l'establert en l'article 6è de l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents.

S'aprovà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

M. Pilar Lago Fernández, nínxol núm. 40. Galeria de St. Pau.

Tanmateix, s'acordà concedir previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, Llicència Municipal per col·locar les làpides i les creus al Cementiri que a continuació s'indiquen:

Sol·licitant: Josep Maria Torné i Creus.

Francisca Brito Sánchez, nínxol núm. 28. Galeria de Sant Pau.

Anna i Josefina Campabadal Tarragona, nínxols núms. 16 i 17. Galeria de Sant Pau.

Julio Palau Vilanova, nínxol núm. 18. Galeria de Sant Joan.

Dolors Guim Reñé, nínxols núms. 6 i 7. Galeria de Sant Jordi.

Lluís Bertran Puigpinós, nínxol núm. 26. Galeria de Sant Pau.

Bepeta Marquilles Marquilles, nínxol núm. 150. Galeria de Ntra. Sra. del Socors.

Encarna i Lluïsa Martín Ortiz, nínxol núm. 20. Galeria de Sant Pau.

Jaume Martorell Súria, nínxols núms. 29 i 30. Galeria de Sant Pau.

Ramon Vicens Pedrol, nínxol núm. 27. Galeria de Ntra. Sra. del Remei (Mafet).

Jaume Solsona Viladot, nínxol núm. 11. Galeria de Ntra. Sra. del Remei (Mafet).

Jaume Carrera Llena, nínxol núm. 20. Galeria de Sant Miquel (Mafet).

Josep Torres Amores, nínxol núm. 36. Galeria de Sant Llorens (Mafet).

Antoni Balagueró Arriasol, nínxol núm. 11. Galeria de Santa Maria (Montclar).

Albert Pijuan Samarra, nínxol núm. 17. Galeria de Sant Vicens (Montclar).

M. Carme Creus Artigas, nínxol núm. 3. Galeria de Sant Jaume (Montclar).

Francesc Boix Torres, nínxol núm. 15. Galeria de la núm. 2 (Donzell).

Família Jove Torredflot, Creu del Cementiri Municipal Agramunt.

I Festa de la Diversitat a Agramunt

La bona acollida del projecte "Colors" que va néixer el passat mes d'octubre a la nostra vila ha estat la causa de començar una trobada anual amb tots els integrants del teixit social agramuntí.

Les celebracions de la diversitat del Fòrum de les cultures seran un referent per la primera reunió de tots els grups d'immigrants que resideixen a Agramunt i que suposen un 11% de la població actual.

La representativitat majoritària és del Marroc amb un nombre considerablement superior al segon grup de població que prové de Colòmbia. Seguidament hi ha representats per aquest ordre, Mali, Senegal, Romania, Ucraïna, Mèxic, Perú, Xile, Gàmbia, Guinea, Egipte, República Dominicana, Rússia, Cuba.

A la comarca de l'Urgell la mitjana de població immigrant és semblant a la d'Agramunt. En el que es diferencia de la resta de pobles del nostre entorn és en la posada en marxa d'un projecte que intenta apropar la població i aconseguir el grau de cohesió social que es necessita per aconseguir una convivència en pau i que serveixi de model de bones relacions a la resta del territori.

Tenim un avantatge en aquest tema que ens dóna l'experiència d'haver estat poble acollidor d'altres grups de població que arribava a casa nostra a la recerca de millors condicions de vida durant els anys 60. També vam tenir la capacitat d'incorporar els nouvinguts al teixit social malgrat no haver nascut a Catalunya.

En aquesta ocasió ens separen la llengua, la raça, la religió, la cultura... i malgrat tot tenim la capacitat de conviure pacíficament i aprendre els uns dels altres per enriquir la pròpia manera d'entendre la vida.

El dia 20 de juny intentem passar un dia junts al passeig ballant, jugant, parlant i menjant, mentre intercanviem la truita de patata amb el xile i el cus-cus.

Participem tots en la primera trobada de mestissatge agramuntí que ben segur se'ns farà curt i ens acostarà una mica a la resta de vilatans.

M. Teresa Añé

Regidora de Benestar Social

Informe de les restes trobades en el sarcòfag situat en l'exterior de l'església

Quan l'estiu de 1997 es va procedir a la retirada de les restes de la tomba que hi havia a la base del campanar de l'església, la troballa es va qualificar com d'un gran valor científic pel seu estat de momificació. En aquell moment es van aventurar una sèrie de dades que a hores d'ara no s'han confirmat plenament. Es va dir que eren unes despulles del segle XIV i que l'edat dels finats rondaria els trenta anys. Després d'un llarg procés d'estudi de tot el que en el seu moment es va recuperar podem avançar que el teixit que embolcallava les despulles estava format per una tela de color rogenc segurament degut a les adherències que li havia produït el contacte amb una espasa que precisament el dia de la retirada de la tapa del sarcòfag no hi va aparèixer. La mostra era de lli que amb les datacions fetes en laboratori donaria una antiguitat que es remuntaria al voltant d'uns 850 anys, per la qual cosa situaríem el temps dels vestits dels finats a mitjans del segle XII. Això, no obstant, no permet deduir que ells fossin precisament contemporanis de la data del teixit ja que aquest s'hauria pogut confeccionar molt abans.

JOSEP BERTRAN

Quant a les restes òssies de les dues persones exhumades el seu estat ha permès deduir que el rang d'edat se situaria entre vint-i-dos i vint-i-quatre anys i que es tractaria, en el cas de la persona de sexe femení, d'un cos d'1,47 m d'alçada i la

de sexe masculí tindria una alçada d'1,59 m. En els ossos no s'ha detectat cap patologia que permetés deduir la causa precisa de la seva mort, no obstant tractant-se d'una època amb recurrents casos de pesta, no seria descartable aquest motiu. Tampoc no es pot aventurar cap hipòtesi que ajudi a donar una explicació del fet que l'esquelet de la persona del sexe femení estigui disposada sobre el masculí encara que lleugerament desplaçada cap a la part esquerra d'aquest.

Tot plegat dóna peu a valorar que es tracta d'un cas important amb possible llinatge noble que seria el primer trobat, en època medieval, d'un enterrament múltiple de dos afectats per una epidèmia segons opinió manifestada pels darrers informes dels estudiosos de les despulles. Donat l'interès del cas quan es disposi de més informació es procedirà a difondre oportunament el resultat final del destí de les restes humanes i del lloc on es col·locaria el vestit un cop restaurat, situació en què ara s'està treballant.

Ernest Caufapé
Regidor de Cultura

AJUTS DEL DEPARTAMENT DE COMERÇ, TURISME I CONSUM DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Subvencions per a afavorir la presència de les empreses a internet:

- 1.- L'objectiu és impulsar les iniciatives que portin a terme les empreses per a la promoció i comercialització dels seus productes, serveis o imatge mitjançant la confecció o optimització de pàgines web.
- 2.- Els beneficiaris són les petites empreses comercials detallistes i entitats sense ànim de lucre i amb la personalitat jurídica pròpia representatives del sector.

Termini de sol·licituds: fins el dia 30 de setembre de 2004

Per a més informació adreceu-vos al: **Consell Comarcal de l'Urgell**
C. Agoders, 16 - Tel. 973 50 07 07 - 25300 Tàrrrega

ALMANAC

JUNY: Mes de 30 dies, sisè de l'any segons el nostre calendari (Gregorià) i quart del primitiu calendari romà. Estava relacionat etimològicament amb la deessa romana Juno, muller de Júpiter.

El dia 1 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 19h 18m
El dia 30 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 19h 28m

El dia 21 el sol entra a la constel·lació de CÀNCER.
I a les 0h 57m de la matinada entrem a l'ESTIU.

Trànsit del planeta Venus sobre el disc solar, el dia 8 de juny. Aquest fenomen no ha tingut lloc des de l'any 1822. El primer contacte dels dos astres es dona a les 5h 20m del matí. Màxim del trànsit a les 8h 23m. Últim contacte a les 11h 24m.

► DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Aquest mes marcava un dels moments més importants de la vida dels pobles de cultura mediterrània, en els quals el blat jugava un paper molt important en l'alimentació. Fins a temps ben moderns l'escassetat o abundor del cereal era la clau de la fam i misèria o del benestar de poblacions senceres. Començava l'època de la sega.

Dia 13: Santíssim Corpus Christi i Sant Antoni de Pàdua. Aquest sant era i és el patró dels mestres de cases. També el tenien com a patró aquells que menaven diligències i carruatges i també ho era dels xocolaters. Era molt venerat per les noies joves a punt de casar, ja que creien que si l'invocaven els faria trobar un casador ric. Per això les esglésies es veien plenes de fadrines que anaven a aportar un ciri al sant; elles mateixes l'encenien i parlaven amb la imatge a qui el dedicaven d'aquesta manera:

*Sant Antoni, aquest ciri és meu,
perquè em feu trobar un bon hereu.*

Dia 16: Sant Quirze. Era l'advocat de la mandra i el patró dels ganduls. El tenien per protector i per advocat els qui vivien sense treballar, els quals hom diu que cada dia al matí en llevar-se li deien set oracions especials per a demanar-li que els mantingués la mandra.

Dia 24: Nativitat de sant Joan Baptista. Els dos solsticis, el d'estiu avui i el d'hivern per Nadal, coincideixen amb el naixement de Jesús i del seu cosí Joan el Percussor.

Dia 29: Sants Pere i Pau, apòstols.

R. Bernaus i Santcreu

Les fases de la lluna:

Lluna plena ○ el dia 3 a les 04h 19m
Quart minvant ☾ el dia 9 a les 20h 02m
Lluna nova ● el dia 17 a les 20h 27m
Quart creixent ☽ el dia 25 a les 19h 08m

► EFEMÈRIDES DEL MES:

18 de juny de 1238: el comte d'Urgell concedeix a Agramunt el privilegi d'administrar justícia davant la porta de l'església major.

Quan el rei Jaume I, després del conveni amb la contesa Aurembiaix, es queda el Comtat d'Urgell. Ponç de Cabrera, fill de Guerau de Cabrera, considera que ell té dret a regir el comtat i s'alia amb els comtes de Foix i de Pallars i altres feudataris catalans per lluitar contra el rei per fer-se valer els seus drets sobre el comtat. Finalment i després de llargues temporades de lluita, es signa la pau a Tàrrrega el 21 de gener de 1235. Aquí s'acorda que Jaume I dona a Ponç el comtat d'Urgell en feu, mentre que ell es reservava les ciutats de Lleida i la de Balaguer. També acordaven que els dos podrien usar el títol de Comte d'Urgell. Agramunt es convertia de nou en la població més important i en la capital de fet del comtat. És el moment que s'estava acabant la construcció de l'església de Santa Maria i sens cap mena de dubte amb la protecció directa, especialment financera, del nou comte Ponç de Cabrera. Aquest, seguint l'exemple dels seus avantpassats, vol concedir més privilegis a la nostra vila, per això tal dia com avui de 1238, signa una acta en la qual es concedeixen dos privilegis a Agramunt: el primer és que, en cas de delictes, el comte reunirà tribunal de justícia a les portes de l'església major. L'altre privilegi assegurava als habitants d'Agramunt les compres i adquisicions que havien fet, així com totes aquelles que poguessin fer a partir d'aquell moment.

Segons J. Puig i Ball aquests privilegis es trobaven escrits en el pergamí núm. 73 de l'Arxiu Municipal d'Agramunt.

► Demografia

(Mes d'abril de 2004)

NAIXEMENTS

Anton Llop i Camats dia 2
Fatou Sakhanokho dia 7

DEFUNCIONS

Benita Marsà i Riart 79 anys, dia 6
Assumpció Puig i Vilaseca 73 anys, dia 11
Carme Boncompte i Pintó 92 anys, dia 13
Isidre Segalà i Mercé 85 anys, dia 16

► Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'ABRIL

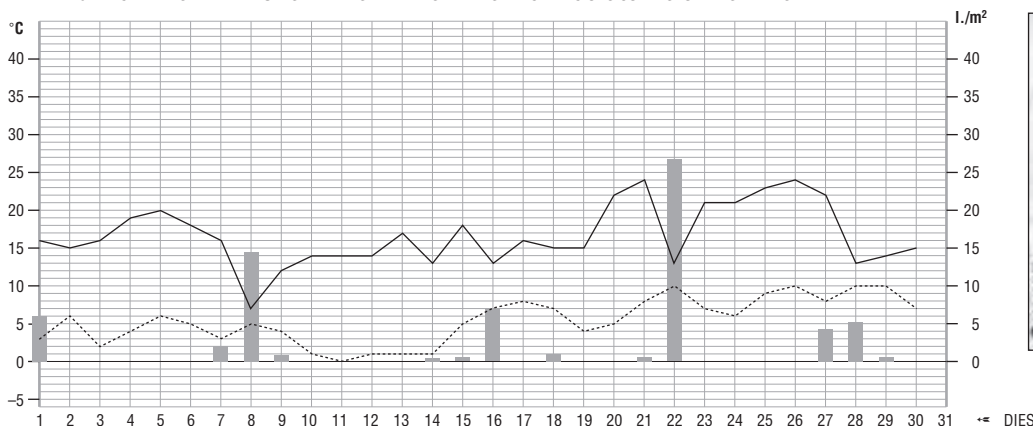
Dia 1	6,0 l./m ²
Dia 2	Inapreciable
Dia 7	2,0 l./m ²
Dia 8	14,5 l./m ²
Dia 9	0,8 l./m ²
Dia 14	0,4 l./m ²
Dia 15	0,5 l./m ²
Dia 16	7,0 l./m ²
Dia 18	1,0 l./m ²
Dia 21	0,6 l./m ²
Dia 22	26,7 l./m ²
Dia 27	4,3 l./m ²
Dia 28	5,2 l./m ²
Dia 29	0,6 l./m ²
TOTAL	69,6 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'ABRIL

Màxima del mes 24°, dies 21 i 26
Mínima del mes 0°, dia 11
Oscil·lació extrema mensual 24°
Mitja de les màximes 16,666°
Mitja de les mínimes 5,466°
Mitja de les mitjanes 11,066°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONDENTS AL MES D'ABRIL

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Parada de flors primaverals a l'avinguda d'Àngel Guimerà.

La de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

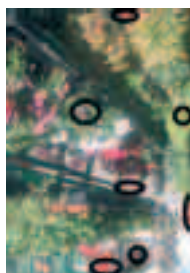
SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de catorze plantes remeieres que hi ha.

A	F	D	A	V	L	A	M	B	E	C	L
H	M	L	A	E	I	M	G	G	J	O	S
N	M	A	L	O	O	P	T	Q	G	R	T
S	E	T	L	M	U	A	V	I	L	P	I
X	N	Z	I	R	T	A	P	B	O	C	L
D	T	T	M	N	L	S	E	S	P	F	L
G	A	H	A	R	E	B	I	R	U	I	A
J	N	L	M	O	L	H	I	M	L	O	X
P	P	Q	A	M	R	U	C	S	L	T	I
I	V	A	C	A	X	O	Z	B	E	H	P
C	L	D	F	N	M	G	J	N	Q	L	O
I	M	L	P	I	R	I	V	L	A	M	S

Solució a la SOPA DE LLETRES, per P.R.:
Camamilla, comí, espígol, hisop, illi, llúpul, malrubí, malva, malví, menta, pixallits, plantatge, romani i timó.

Solució a les 7 diferències

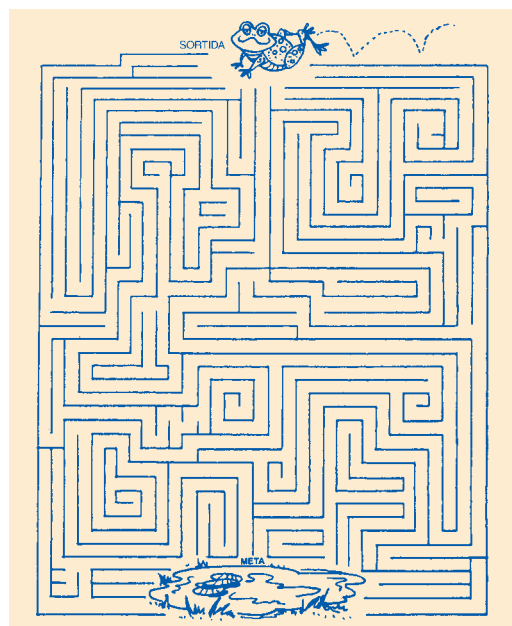
Solució al Laberint

Coordina Rosa Maria Sera

LABERINT

Busqueu la línia que va de la paraula SORTIDA fins a la paraula META.

LA FOTO

■ Josep Bertran

Aquestes setmanes de primavera, els nostres pobles semblen illes d'un mar verd més ampli que mai, després de mesos de pluja sementera que ha fet verdejar cada racó del nostre paisatge. L'arbre que sobresurt del sembrat és el mateix que presidia la portada del mes d'agost de l'any passat i que ens va servir per mostrar l'aspror i la duresa dels nostres estius.

LA CALAISERA

■ Serafina Balasch

IMATGE D'AHIR: Una perspectiva de la plaça de l'Església i el primer tram del carrer de Sant Joan, anys 30, en què s'aprecien tots els edificis que van resultar afectats pels bombardejos de la Guerra Civil de 1936, entre els quals n'hi havia alguns d'un considerable valor arquitectònic. El de la cantonada amb el carrer Castell ja era a terra i fins fa ben poc no es va reconstruir. La imatge es va prendre durant un dia de mercat. Es veu com gairebé totes les parades tenien els seus productes a terra. L'únic que es manté igual és l'animació pròpia de qualsevol mercat, sigui allà on sigui, i de l'època que sigui.

IMATGE D'AVUI: Dia de mercat del mes de maig d'enguany.

Amb la primavera, no solament canvia el paisatge amb la ufanor de la vegetació sinó que, gairebé de cop, sorgeix també la nova vida animal amb l'aparició sobtada dels ocells que inicien un nou cicle de vida. Uns ens han acompanyat durant l'hivern; altres arriben de terres llunyanes on van marxar a la tardor. Totes aquestes imatges han estat captades a la nostra vila: orenetes, tórtres, cigonyes, pardals, cadernerres, pinsans... i moltes altres espècies estan atrafegades seguint el curs inexorable del cicle de la natura.

